



Державний інформаційний БЮЛЕТЕНЬ про ПРИВАТИЗАЦІЮ № 2 (234)

лютий 2012

У НОМЕРІ

ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

- 3** Закон України від 9 грудня 2011 року № 4107-VI «Про Фонд державного майна України»

ХРОНІКА

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

- 10** Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних та державних холдингових компаніях за 9 місяців 2011 року

КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ

- 16** *Є. КРУГАЛЬ, Т. ТУРЧАНОВА.* УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНИМИ ПРАВАМИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ЗБИТКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

СЛОВО РЕГІОНАМ

- 19** *Н. НЕСТЕРОВСЬКА, Н. КОВАЛЕНКО.* РЕАЛІЇ ПЕРЕДАЧІ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА В ОРЕНДУ В ЧЕРКАСЬКОМУ РЕГІОНІ

СОЦІАЛЬНИЙ ПОРТРЕТ КЕРІВНИКА

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

- 25** Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

АНТИКОРУПЦІЙНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

- 26** Указ Президента України від 21 жовтня 2011 р. № 1001/2011 «Про Національну антикорупційну стратегію на 2011 – 2015 роки»
- 26** Національна антикорупційна стратегія на 2011 – 2015 роки
- 30** Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. № 1044 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 13 червня 2000 р. № 950»
- 31** Зміни, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 13 червня 2000 р. № 950
- 32** Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. № 1072 «Про затвердження Порядку інформування Національного агентства з питань державної служби про осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які звільнені у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення»
- 32** Порядок інформування Національного агентства з питань державної служби про осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які звільнені у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення
- 32** Постанова Кабінету Міністрів України від 28 листопада 2011 р. № 1240 «Про затвердження Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки»

- 33** Державна програма щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки

ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

- 36** Закон України від 15 листопада 2011 р. № 4018-VI «Про внесення зміни до статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»
- 36** Закон України від 17 листопада 2011 р. № 4057-VI «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання інвестицій у вітчизняну економіку»
- 37** Закон України від 18 листопада 2011 р. № 4067-VI «Про внесення змін до статті 20 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»
- 38** Постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1141 «Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно»
- 38** Порядок ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно
- 51** Постанова Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 р. № 1248 «Про внесення зміни до Методики експертної грошової оцінки земельних ділянок»
- 51** Зміна, що вноситься до Методики експертної грошової оцінки земельних ділянок
- 53** Постанова Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2011 р. № 1253 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань оцінки майна»
- 53** Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань оцінки майна
- 58** Постанова Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2011 р. № 1277 «Питання системи обліку публічної інформації»
- 58** Положення про систему обліку публічної інформації
- 59** Наказ Міністерства фінансів України, Фонду державного майна України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 31 жовтня 2011 р. № 1366/1574/181 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства фінансів України, Фонду державного майна України, Міністерства економіки України від 16.10.95 № 164/1269/158» (зарєєстровано в Міністерстві юстиції України 18 листопада 2011 р. за № 1322/20060)
- 59** Наказ Фонду державного майна України від 31 жовтня 2011 р. № 1585/1 «Про затвердження Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв» (зарєєстровано в Міністерстві юстиції України 25 листопада 2011 р. за № 1351/20089)
- 60** Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв
- 62** Наказ Фонду державного майна України від 29 листопада 2011 р. № 1715 «Про затвердження переліку безоплатних адміністративних послуг, які надаються Фондом державного майна України»

Юридичний коментар

Фонд державного майна України (далі – Фонд) було утворено 19 серпня 1991 р. згідно з постановою Кабінету Міністрів Української РСР від 19.08.1991 № 158 «Питання Фонду державного майна Української РСР».

У березні 1992 року було прийнято Закон України «Про приватизацію майна державних підприємств», стаття 7 якого містила положення щодо органів приватизації, їх основних повноважень у сфері приватизації. У даній статті зазначалося, що Фонд та його регіональні відділення і представництва на місцях діють на підставі цього Закону та Положення про Фонд державного майна України, що затверджується Верховною Радою України.

У липні 1992 року Постановою Верховної Ради України від 07.07.1992 № 2558-XII було затверджено Тимчасове положення про Фонд державного майна України, яким у своїй діяльності і керувався Фонд до набрання чинності 6 січня 2012 р. Законом України «Про Фонд державного майна України».

У 1996 році було прийнято Конституцію (Основний Закон) України, яка остаточно закріпила існування такої державної інституції, як Фонд державного майна України, однак статус Фонду у схемі державних органів не було чітко визначено.

Протягом тривалого часу Фондом здійснювалися заходи, спрямовані на закріплення на законодавчому рівні статусу та повноважень органу приватизації, проте розроблені Фондом законопроекти не знаходили підтримки в одних випадках Верховної Ради України, в інших – Президента України.

Лише в 2010 році Указом Президента України від 09.12.2010 № 1085 «Про оптимізацію центральних органів виконавчої влади» було прямо закріплено статус Фонду у схемі державних органів як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом. Водночас законодавством України не передбачено спеціальних норм для регулювання діяльності таких органів.

Ураховуючи необхідність уникнення правової колізії, врегулювання діяльності Фонду як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, узагальнення повноважень Фонду в одному нормативно-правовому акті та на виконання завдань, поставлених Президентом України відповідно до Програми економічних реформ України на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», Фондом було розроблено проект Закону України «Про Фонд державного майна України». Саме даний законопроект покладено в основу прийнятого Верховною Радою України та підписаного Президентом України Закону України «Про Фонд державного майна України».

6 січня 2012 року Закон України «Про Фонд державного майна України» було опубліковано в офіційному друкованому виданні Верховної Ради України – газеті «Голос України».

Метою Закону України «Про Фонд державного майна України» є чітке визначення повноважень Фонду у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, управління об'єктами державної власності, в тому числі корпоративними правами держави щодо об'єктів державної власності, що належать до сфери його управління, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.

Повноваження Фонду, регламентовані рядом нормативно-правових актів, було об'єднано в одному акті з метою уніфікації та усунення неоднозначності у визначенні державного органу, відповідального за ту чи іншу сферу державної політики.

До найважливіших положень законопроекту слід віднести правові норми, які визначають статус, завдання, функції, структуру та керівні органи Фонду, а також права та порядок взаємодії Фонду з органами державної влади.

Законодавчо підкріплене функціонування Фонду забезпечить стабільні надходження до державного бюджету, безумовне виконання завдань, визначених Президентом України, прискорить проведення економічних реформ в Україні та сприятиме дотриманню Фондом принципу відкритості та прозорості процесів приватизації та управління державним майном.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Фонд державного майна України

Цей Закон визначає статус, організацію, повноваження та порядок діяльності Фонду державного майна України.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Статус Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, що реалізує державну політику у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами держави щодо об'єктів державної власності, що належать до сфери його управління, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.

Фонд державного майна України відповідальний перед Президентом України.

Діяльність Фонду державного майна України спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Особливості спеціального статусу Фонду державного майна України визначаються Конституцією та законами України, актами Президента України і полягають в особливому порядку призначення на посаду та звільнення з посади Голови Фонду державного майна України.

Стаття 2. Принципи діяльності Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України діє за принципом єдиноначальності.

Діяльність Фонду державного майна України ґрунтується на принципах верховенства права, законності, безперервності, відкритості, прозорості та відповідальності.

Стаття 3. Правові засади діяльності Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України у своїй діяльності керується Конституцією України, цим та іншими законами України, актами Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, дорученнями Президента України та Прем'єр-міністра України.

Стаття 4. Основні завдання Фонду державного майна України

1. До основних завдань Фонду державного майна України належать:

1) реалізація державної політики у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження дер-

жавного майна, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

2) організація виконання Конституції та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, інших актів законодавства та здійснення контролю за їх виконанням;

3) управління об'єктами державної власності, зокрема корпоративними правами держави у статутних капіталах господарських товариств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію та затверджено план приватизації або план розміщення акцій; товариств, утворених у процесі перетворення (у тому числі шляхом корпоратизації) державних підприємств, що належать до сфери його управління, а також товариств, утворених за участю Фонду державного майна України;

4) захист майнових прав державних підприємств, установ та організацій, а також корпоративних прав держави на території України та за її межами;

5) здійснення контролю у сфері організації та проведення приватизації державного майна, відчуження державного майна у випадках, встановлених законодавством, передачі державного майна в оренду та користування; повернення у державну власність державного майна, що було приватизоване, відчужене або вибуло з державної власності з порушенням законодавства; управління корпоративними правами держави, які перебувають у сфері його управління;

6) державне регулювання у сфері оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

7) сприяння процесу демонополізації економіки і створенню умов для конкуренції виробників;

8) співробітництво з міжнародними організаціями у реалізації державної політики у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна у межах покладених на нього повноважень, управління корпоративними правами держави, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.

2. Фонд державного майна України подає:

щомісяця Президенту України і Кабінету Міністрів України інформацію про хід виконання Державної програми приватизації;

щокварталу Президенту України, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України аналітичну довідку про роботу та хід виконання Державної програми приватизації;

щороку Президенту України, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України звіт про

роботу та хід виконання Державної програми приватизації.

Розділ II. ПОВНОВАЖЕННЯ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

Стаття 5. Повноваження Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України:

1) у сфері нормативного забезпечення: розробляє та вносить в установленому порядку Кабінету Міністрів України проекти законів та інших нормативно-правових актів;

видає власні нормативно-правові акти;

бере участь у:

розробленні проектів міжнародних договорів з питань державної власності та її використання;

розробленні та реалізації міжнародних проектів і програм;

здійснює співробітництво з міжнародними організаціями, державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав з питань, що належать до його компетенції;

2) у сфері приватизації державного майна:

розробляє разом з іншими центральними органами виконавчої влади та забезпечує виконання державних програм приватизації;

бере участь у:

підготовці спільних проектів щодо фінансування міжнародними організаціями структурних перетворень в економіці держави, передприватизаційної підготовки, приватизації та післяприватизаційної підтримки підприємств;

формуванні інвестиційної політики;

сприяє залученню недержавних інвестицій в об'єкти державного сектора економіки, зокрема шляхом реалізації інвестиційних проектів на засадах спільної чи інвестиційної діяльності;

змінює у процесі приватизації організаційну форму підприємств, що перебувають у державній власності;

приймає рішення про припинення юридичної особи у процесі приватизації;

здійснює повноваження власника державного майна, у тому числі корпоративних прав, у процесі приватизації та контролює діяльність підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

здійснює продаж державного майна в процесі його приватизації;

підписує акти приймання-передачі державного майна, у тому числі акцій (часток, паїв), у процесі утворення господарських товариств;

приймає рішення про приватизацію;

утворює комісії з приватизації, інвентаризації, реструктуризації, конкурсні комісії з продажу;

бере та передає функції управління майном державних підприємств;

затверджує:

плани приватизації майна, що перебуває в державній власності, плани розміщення акцій акціонерних товариств у процесі приватизації;

переліки об'єктів, що підлягають приватизації, крім тих, що мають стратегічне значення;

укладає:

угоди щодо проведення підготовки об'єктів до приватизації та їх продажу;

договори на проведення незалежної оцінки майна у процесі приватизації та в інших випадках, устанавлених законодавством;

угоди щодо проведення екологічного аудиту об'єктів приватизації у випадках, передбачених законодавством;

договори з фондовими біржами, іншими уповноваженими особами щодо проведення аукціонів з продажу майна, у тому числі акцій акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації), а також інших суб'єктів господарювання, у статутному капіталі яких є державна частка;

та розриває контракти з керівниками державних підприємств, функції з управління майном яких передані Фонду державного майна України;

виступає відповідно до Закону України «Про управління об'єктами державної власності»:

з боку держави засновником та учасником підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності, або у разі придбання державою пакетів акцій (часток, паїв) в інших власників;

правонаступником державних підприємств, установ та організацій стосовно суб'єктів господарювання, раніше утворених за їх участю, а також державних внесків до статутного капіталу недержавних суб'єктів господарювання;

представляє відповідно до законодавства інтереси України з питань визнання прав і регулювання відносин власності та використання державного майна, визначає право власності держави на розташоване на території України майно, майнові права та інші активи підприємств, установ та організацій колишнього союзного підпорядкування, які під час утворення господарських товариств передаються до їх статутного капіталу;

здійснює контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна;

вживає спільно з органами Антимонопольного комітету України заходів до запобігання монополізації товарних ринків у процесі приватизації та оренди державного майна;

залучає у випадках, устанавлених законодавством, на конкурентних засадах радників, незалежних консультантів та експертів у процесі приватизації та реструктуризації об'єктів приватизації;

приймає рішення про подальше використання державного майна (крім матеріальних носіїв секретної інформації), що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації;

підтверджує факт передачі державного майна до статутного капіталу господарських товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації) у порядку, встановленому законодавством;

здійснює контроль щодо своєчасного та повного надходження коштів від продажу об'єктів приватизації;

публікує в офіційних друкованих виданнях Фонду державного майна України інформацію про приватизацію;

3) у сфері управління корпоративними правами держави:

здійснює управління корпоративними правами держави, що перебувають у сфері його управління;

проводить аналіз ефективності управління корпоративними правами держави, що перебувають у сфері його управління;

бере участь у методологічному забезпеченні управління корпоративними правами держави;

забезпечує погодження договорів застави та фінансових запозичень господарських товариств, що належать до сфери його управління;

проводить моніторинг сплати дивідендів до Державного бюджету України господарськими товариствами, що належать до сфери його управління;

проводить моніторинг фінансово-економічних показників діяльності господарських товариств, які належать до сфери його управління;

здійснює реструктуризацію господарських товариств, у статутних капіталах яких корпоративні права держави перевищують 50 відсотків і які належать до сфери його управління;

погоджує мирові угоди, плани санації і переліки ліквідаційних мас та зміни і доповнення до них у справах про банкрутство господарських організацій з корпоративними правами держави понад 50 відсотків їх статутного капіталу, які перебувають у процесі приватизації;

бере участь у провадженні справ про банкрутство господарських товариств з корпоративними правами держави;

подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо доцільності відчуження закріплених у державній власності пакетів акцій акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації), або придбання державою відповідних пакетів акцій (часток, паїв) в інших власників та акцій додаткової емісії;

погоджує пропозиції уповноважених органів управління щодо:

дострокового продажу пакетів акцій (часток, паїв), закріплених у державній власності, або їх частини;

передачі повноважень з управління корпоративними правами держави уповноваженим органам управління та господарським структурам;

за погодженням з Кабінетом Міністрів України приймає рішення про утворення державних холдингових компаній у процесі приватизації;

утворює державні холдингові компанії;

виступає засновником державних холдингових компаній у процесі приватизації державних підприємств;

організовує ведення реєстру корпоративних прав держави відповідно до Закону України «Про управління об'єктами державної власності»;

сприяє стабільному функціонуванню фондового ринку;

4) у сфері оренди державного майна:

виступає орендодавцем цілісних (єдиних) майнових комплексів підприємств, їх структурних підрозділів та нерухомого майна, а також майна, що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації (корпоратизації), що перебувають у державній власності;

здійснює контроль за надходженням до Державного бюджету України плати за оренду державного майна;

проводить інвентаризацію, оцінку цілісних (єдиних) майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що передаються в оренду Фондом державного майна України, а також нерухомого майна та майна, що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації), або виступає її замовником, укладає договори на проведення оцінки зазначеного майна та затверджує акти оцінки (висновки про вартість майна);

здійснює контроль за використанням орендованих цілісних майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, виконанням умов договорів оренди цілісних майнових комплексів державних підприємств;

бере участь у здійсненні контролю за поверненням цілісних майнових комплексів державних підприємств до сфери управління уповноважених органів управління після закінчення строку дії договорів оренди;

5) у сфері оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності:

здійснює:

державне регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

контроль за виконанням суб'єктами оціночної діяльності та оцінювачами вимог законодавства;

контроль за дотриманням єдності методичного та організаційного забезпечення оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

професійну оціночну діяльність у процесі приватизації та оренди державного майна, у тому числі практичну діяльність з оцінки об'єктів нерухомості для цілей оподаткування у процесі приватизації та оренди державного майна;

утворює відповідно до Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» наглядову раду з питань оціночної діяльності з числа представників Фонду державного майна України, представників, делегованих іншими органами державної влади, представників громадських організацій, науковців, фахівців у сфері оціночної діяльності; інші консультативні, дорадчі, допоміжні органи та організовує їх роботу, бере участь у їх роботі;

організовує професійну підготовку оцінювачів, затверджує вимоги до керівників суб'єктів оціночної діяльності та оцінювачів, що працюють у їх складі;

затверджує склад та порядок роботи екзаменаційних комісій з професійної підготовки оцінювачів, організовує їх роботу, затверджує програми навчання та складання іспитів;

визнає статус саморегульвних організацій оцінювачів, їх об'єднань та здійснює контроль за дотриманням ними правил громадського регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

сприяє розвитку громадського регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

веде у визначеному ним порядку Державний реєстр оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, які здійснюють оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність за відповідними напрямами (спеціалізаціями), а також за окремим напрямом (спеціалізацією) для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства, для включення (виключення) таких суб'єктів оціночної діяльності до Переліку суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання, як органів, уповноважених здійснювати оцінку для випадків, встановлених Податковим кодексом України і таких, що мають право здійснювати оцінку для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства (у тому числі правочинів, що підлягають нотаріальному посвідченню та/або державній реєстрації), який ведеться центральним органом державної податкової служби у визначеному ним порядку та оприлюднюється на його офіційному веб-сайті;

здійснює методичне регулювання у сфері оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, затверджує методики та приймає нормативно-правові акти, у тому числі правила організації системи зовнішнього контролю якості, які містять правила організації, випадки, порядок, строки та періодичність проведення перевірок системи зовнішнього контролю якості, порядок рецензування звітів про оцінку (актів оцінки майна), а також можливості та способи відшкодування завданої шкоди (збитків);

вживає заходів, спрямованих на впровадження у вітчизняну практику оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності міжнародних норм і правил оцінки майна, та заходів, спрямованих на вдосконалення оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

сприяє створенню конкурентного середовища серед суб'єктів оціночної діяльності;

забезпечує широке інформування суспільства з питань оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, стану та особливостей ціноутворення на майно та майнові права;

затверджує спільно з центральним органом державної податкової служби та іншими виконавчими органами порядок взаємодії під час застосування оцінки для цілей оподаткування за окремими видами майна та майнових прав;

провадить іншу діяльність, пов'язану із здійсненням наданих законодавством повноважень з державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

6) у сфері розпорядження земельними ділянками державної власності:

здійснює:

повноваження власника земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації;

повноваження щодо розпорядження земельними ділянками державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації;

приймає рішення про внесення земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, до статутного капіталу господарських товариств;

7) забезпечує відповідно до Закону України «Про управління об'єктами державної власності» формування і ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності, є його розпорядником;

8) засновує друковані засоби масової інформації в порядку, встановленому законом;

9) погоджує (приймає) відповідно до законодавства рішення про передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших уповноважених органів управління або Національній академії наук України, галузевим академіям наук, а також погоджує рішення про передачу об'єктів комунальної власності в державну власність;

10) проводить аналіз використання державного майна у випадках, визначених законодавством;

11) приймає рішення про створення, реорганізацію (реструктуризацію) та ліквідацію підприємств і організацій, заснованих на державній власності, що належать до сфери його управління;

12) здійснює управління підприємствами та організаціями, заснованими на державній власності, що перебувають у сфері його управління;

13) надає центральному органу виконавчої влади з питань економіки в установленому цим органом порядку звіти про виконання функцій з управління об'єктами державної власності, в тому числі корпоративними правами держави, зокрема зведену інформацію про показники фінансового плану підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

14) проводить роботу із залучення та використання міжнародної фінансової, технічної допомоги у сферах, що належать до його компетенції;

15) залучає науково-дослідні інститути, вищі навчальні заклади, інші установи, а також фахівців для надання консультацій та проведення експер-

тиз під час вирішення питань, що належать до його компетенції;

16) виступає замовником та координатором виконання завдань державних науково-технічних програм з питань, що належать до його компетенції;

17) виступає організатором продажу нерухомого майна державних унітарних підприємств.

2. Фонд державного майна України здійснює інші повноваження, визначені законами України та пов'язані з виконанням покладених на нього Президентом України завдань.

Розділ III. СИСТЕМА ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ ПРИВАТИЗАЦІЇ ТА КЕРІВНИЦТВО ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

Стаття 6. Система державних органів приватизації

1. Фонд державного майна України здійснює свої повноваження безпосередньо і через регіональні відділення в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі та представництва у районах та містах, створених Фондом державного майна України, у разі необхідності.

Представництва підпорядковуються регіональним відділенням.

Фонд державного майна України, регіональні відділення та представництва становлять єдину систему державних органів приватизації.

2. Регіональні відділення та представництва Фонду державного майна України є юридичними особами публічного права, мають самостійний баланс, рахунки в органах Державної казначейської служби України, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.

3. Регіональні відділення та представництва діють на підставі положень, що затверджуються Головою Фонду державного майна України.

Керівники регіональних відділень та представництв призначаються на посаду за погодженням з головами місцевих державних адміністрацій та звільняються з посади Головою Фонду державного майна України.

Фонд державного майна України здійснює контроль за діяльністю регіональних відділень та представництв.

Стаття 7. Голова Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України очолює Голова, який за згодою Верховної Ради України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.

Стаття 8. Заступники Голови Фонду державного майна України

1. Голова Фонду державного майна України має першого заступника і заступника, які здійснюють визначені Головою Фонду державного майна України обов'язки. У разі необхідності для забезпечення здійснення Фондом державного майна

України окремих завдань за рішенням Президента України у Фонді державного майна України додатково запроваджується посада заступника Голови Фонду державного майна України.

2. Перший заступник та заступник Голови Фонду державного майна України призначаються на посаду за поданням Прем'єр-міністра України та звільняються з посади Президентом України.

Прем'єр-міністр України вносить на розгляд Президента України подання про призначення на посаду першого заступника та заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до пропозицій Голови Фонду державного майна України.

3. У разі відсутності Голови Фонду державного майна України чи неможливості здійснювати ним свої повноваження з інших причин його обов'язки виконує один із заступників відповідно до встановленого Головою Фонду державного майна України розподілу обов'язків.

Розділ IV. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

Стаття 9. Нормативно-правові акти Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України у межах своїх повноважень, на основі та на виконання Конституції та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України видає накази, що підписує Голова Фонду державного майна України.

2. Накази Фонду державного майна України, видані у межах його повноважень, є обов'язковими для виконання центральними органами виконавчої влади, підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності та громадянами.

3. Накази Фонду державного майна України нормативно-правового змісту підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

4. Накази Фонду державного майна України, що є нормативно-правовими актами і пройшли державну реєстрацію, набувають чинності з дня офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня офіційного опублікування.

5. Усі накази Фонду державного майна України оприлюднюються державною мовою на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

6. Накази Фонду державного майна України або їх окремі частини можуть бути оскаржені фізичними та юридичними особами до адміністративного суду в порядку, встановленому законом.

7. Накази Фонду державного майна України можуть бути скасовані Кабінетом Міністрів України повністю чи в окремій частині.

8. Скасування наказу Фонду державного майна України Кабінетом Міністрів України має наслідком припинення вчинення будь-якими органами, особами дій, спрямованих на виконання скасованого

наказу Фонду державного майна України, здійснення повноважень, визначених таким наказом.

Стаття 10. Забезпечення Фонду державного майна України інформаційними матеріалами

1. Фонд державного майна України для виконання покладених на нього завдань має право в установленому порядку:

одержувати інформацію, документи і матеріали від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб;

користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, у тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

Стаття 11. Порядок використання та поширення інформації

1. Працівники державних органів приватизації та особи, які залучаються цими органами до роботи, у процесі здійснення своїх функцій і повноважень, передбачених цим та іншими законами, які використовують, поширюють та володіють інформацією, порядок використання, поширення і зберігання якої передбачений законодавством, за порушення вимог законодавства про інформацію, а також за оприлюднення та подання до органів виконавчої влади недостовірної інформації несуть відповідальність відповідно до закону.

Стаття 12. Відповідальність працівників Фонду державного майна України, регіональних відділень та представництв

1. Працівники Фонду державного майна України, регіональних відділень та представництв за невиконання або неналежне виконання посадових обов'язків несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та цивільно-правову відповідальність відповідно до закону.

Стаття 13. Гарантії здійснення повноважень Фонду державного майна України

1. Втручання центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, об'єднань громадян та представників у діяльність Фонду державного майна України забороняється, крім випадків, передбачених законом.

2. Вплив у будь-якій формі на працівників Фонду державного майна України з метою перешкоджання виконанню ними службових обов'язків або прийняття неправомірного рішення тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Стаття 14. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення діяльності органів Фонду державного майна України

1. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення Фонду державного майна України здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

снюються за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 15. Умови оплати праці, матеріального та побутового забезпечення працівників Фонду державного майна України, у тому числі державних службовців

1. Умови оплати праці працівників Фонду державного майна України, у тому числі державних службовців, їх матеріального і побутового забезпечення визначаються законами України та актами Кабінету Міністрів України.

Стаття 16. Взаємодія Фонду державного майна України з Верховною Радою України, органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, а також з органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами та організаціями

1. Фонд державного майна України у процесі виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому цим та іншими законами порядку з Верховною Радою України, органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, а також з органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами та організаціями.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом акти законодавства України застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Визнати такими, що втратили чинність:

Постанову Верховної Ради України «Про Тимчасове положення про Фонд державного майна України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 39, ст. 581);

Постанову Верховної Ради України «Про забезпечення діяльності Фонду державного майна України» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 22, ст. 161);

Постанову Верховної Ради України «Про деякі питання діяльності Фонду державного майна України» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 26, ст. 179).

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
9 грудня 2011 року
№ 4107-VI

* Опубліковано в газеті «Голос України» від 6 січня 2012 року № 2. – Прим. ред.

ПРОДАЖ ОБ'ЄКТІВ ЕНЕРГЕТИКИ – ХРОНІКА

◆ 9 грудня 2011 року ФДМУ продано з перевищенням стартової ціни 25 %-вий пакет акцій ПАТ «Київенерго».

Конкурс з продажу 25 %-вого пакета акцій ПАТ «Київенерго» ФДМУ оголосив 05.10.2011 за початковою вартістю 432 305 тис. грн.

У конкурсі взяли участь два претенденти – ПАТ «Полтаваобленерго» та ДТЕК Холдінгз Лімітед (Республіка Кіпр).

У ході аукціону ціна продажу зросла, перевищення ціни продажу над стартовою становить 18 195 тис. грн. Переможцем конкурсу було визнано ДТЕК Холдінгз Лімітед.

Ціна, за якою продано пакет акцій ПАТ «Київенерго», – 450 500 тис. грн.

Акції ПАТ «Київенерго» були списані з рахунків ФДМУ на користь покупця 27.12.2011. Операція здійснена після того, як ДТЕК Холдінгз Лімітед повністю розрахувався за придбаний пакет акцій.

Умовами конкурсу з продажу акцій ПАТ «Київенерго», зокрема, передбачено погашення заборгованості за закуплену електричну енергію на оптовому ринку електроенергії відповідно до договорів реструктуризації (мирових угод) з ДП «Енергоринок», технічний розвиток (переозброєння), модернізація та будівництво електричних мереж та обладнання відповідно до інвестиційних програм, які щороку схвалюються Національною комісією регулювання електроенергетики України.

ПАТ «Київенерго» стало першим проданим підприємством з низки запланованих до продажу енергокомпаній, приватизація якого завершена у 2011 році.

◆ 10 січня 2012 року був підписаний договір купівлі-продажу пакета акцій ПАТ «Західенерго» між ФДМУ та покупцем – компанією ДТЕК Холдінгз Лімітед. За даними ФДМУ, до державного бюджету вже в повному обсязі надійшли кошти від продажу зазначеного пакета акцій у сумі 1 932 100 тис. грн.

Конкурс з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону з продажу пакета акцій ПАТ «Західенерго» розміром 45,103 % статутного капіталу товариства ФДМУ оголосив 05.10.2011 за початковою вартістю 1 932 000 тис. грн.

Перший етап конкурсу відбувся 25.11.2011. Учасником конкурсу – ДТЕК Холдінгз Лімітед було запропоновано за пакет акцій 1 932 100 тис. грн., що вище стартової ціни на 100 тис. грн., і ФДМУ звернувся до учасника конкурсу з пропозицією дати згоду на перегляд ціни зазначеного пакета акцій із застосуванням незалежної оцінки відповідно до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств. Так, якщо на конкурс з продажу пакета акцій надійшла заява від одного учасника, необхідно проведення незалежної оцінки пакета акцій, після затвердження результатів якої ФДМУ має звернутися до учасника конкурсу з пропозицією підписати договір купівлі-продажу. При цьому ціна продажу пакета акцій не може бути нижчою за запропоновану учасником на конкурсі.

ДТЕК Холдінгз Лімітед повідомив ФДМУ про свою згоду на проведення незалежної оцінки вищезазначеного пакета акцій.

Переможцем конкурсу з відбору суб'єкта оціночної діяльності, якого було залучено до проведення незалежної оцінки 45,103 %-вого пакета акцій ПАТ «Західенерго», стало ТОВ «Об'єднане підприємство з оцінки та експертизи спеціальних об'єктів і інвестицій – «Україна» (м. Київ).

На засіданні конкурсної комісії з приватизації ПАТ «Західенерго», яке відбулося 10.01.2012, було розглянуто результати незалежної оцінки, згідно з якою вартість пакета акцій становить 1 897 600 тис. грн.

Враховуючи те, що ціна пакета акцій ПАТ «Західенерго» за результатами незалежної оцінки виявилася нижчою, ніж конкурсна ціна, конкурсна комісія запропонувала учаснику конкурсу підписати договір купівлі-продажу за ціною, запропонованою ним, тобто за 1 932 100 тис. грн.

РЕЗУЛЬТАТИ УПРАВЛІННЯ корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних та державних холдингових компаніях за 9 місяців 2011 року

Структура корпоративних прав держави

Для забезпечення оперативного обліку акцій, часток, паїв, що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, здійснення ефективного управління корпоративними правами держави Фондом державного майна України (далі – Фонд) відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29.10.03 № 1679 ведеться Реєстр корпоративних прав держави.

Станом на 1 жовтня 2011 року в Реєстрі корпоративних прав держави обліковується 676 господарських товариств, у статутному капіталі яких є державна частка.

Уряд України, Фонд, міністерства та інші центральні та місцеві органи виконавчої влади здійснювали управління корпоративними правами держави у 572 акціонерних товариствах (АТ), 75 товариствах з обмеженою відповідальністю та 29 національних акціонерних компаніях (НАК) і державних холдингових компаніях (ДХК), створених відповідно до спеціальних рішень Президента України та Уряду України.

Із загальної кількості господарських товариств:

291 (43,0 % загальної кількості) має у статутному капіталі державну частку понад 50 %, яка надає державі право контролю за їх діяльністю (далі – контрольні), з них 151 господарське товариство (22,3 %) має державну частку 100 %;

185 (27,4 %) мають державну частку в статутному капіталі розміром від 25 до 50 % (блокуючий пакет);

200 (29,6 %) мають державну частку в статутному капіталі менш як 25 %.

Крім того, з них:

170 АТ засновано міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, а також 19 НАК та ДХК, які не подають Фонду статистичної звітності, а функції з управління цими товариствами здійснюють виключно засновники – міністерства;

52 господарських товариства (7,7 % загальної кількості) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них – 43 контрольні.

Фонд і його регіональні відділення здійснюють управління 487 об'єктами з корпоративними правами держави (72,0 % загальної кількості), з них з державною часткою від 50 до 100 % – 155 об'єктів.

Загальна кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, станом на 01.10.11 порівняно з кількістю таких пакетів акцій, часток, паїв станом на початок 2011 року, наведена в табл. 1.

Як свідчать дані табл. 1, протягом порівняльного періоду загальна кількість господарських товариств збільшилася на 12, а загальна кількість АТ, створених у процесі приватизації та корпоратизації, зменшилася на 43, а саме: з державною часткою до 10 % – 10, з державною часткою 10 – 25 % – 4, з державною часткою 25 – 50 % – 17 та з державною часткою понад 50 % – 12.

Сумарна вартість корпоративних прав держави в усіх господарських товариствах за номінальною вартістю пакетів акцій на 01.10.11 становить 39,27 млрд грн., з них НАК і ДХК – 20,50 млрд грн. (52,2 % загальної вартості). Частка власності держави у статутному капіталі господарських товариств, управління якими здійснює Фонд (без урахування НАК і ДХК, що становить 0,11 млрд грн.), становить 5,59 млрд грн. (14,2 %). Сумарна вартість корпоративних прав держави, управління якими здійснюють міністерства та відомства, становить 33,68 млрд грн. (табл. 2).

У структурі корпоративних прав держави значний сегмент займають підприємства, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, кредиторська заборгованість яких виникла переважно до передачі Фонду корпоративних прав.

Станом на 01.10.11 145 господарських товариств, або 29,8 % кількості товариств, управління якими здійснює Фонд, перебувають на тій чи іншій стадії банкрутства (з них контрольних – 66), зокрема: 27 (9 контрольних) – на стадії розпорядження майном; 45 (33 контрольних) – на стадії санації; 73 (24 контрольних) – у процесі ліквідації.

У регіональному розрізі 487 об'єктів, управління якими здійснює Фонд, розподілено так:

Вінницька область	– 7
Волинська область	– 6
Дніпропетровська область	– 20
Донецька область	– 44
Житомирська область	– 3
Закарпатська область	– 8
Запорізька область	– 18
Івано-Франківська область	– 8
Київська область	– 46
Кіровоградська область	– 15
Луганська область	– 49
Львівська область	– 26
Миколаївська область	– 2
Одеська область	– 14
Полтавська область	– 8
Рівненська область	– 6
Сумська область	– 13
Тернопільська область	– 18
Харківська область	– 8
Херсонська область	– 12
Хмельницька область	– 13
Черкаська область	– 7
Чернівецька область	– 10
Чернігівська область	– 7
м. Київ	– 75
м. Севастополь	– 3
Автономна Республіка Крим	– 28
Спільні господарські товариства (за межами України)	– 13

Таблиця 1

Господарські товариства	Загальна кількість товариств		Кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств							
			до 10 %		10 – 25 %		25 – 50 %		50 – 100 %	
	на 01.01.11	на 01.10.11	на 01.01.11	на 01.10.11	на 01.01.11	на 01.10.11	на 01.01.11	на 01.10.11	на 01.01.11	на 01.10.11
Акціонерні товариства, створені в процесі приватизації та корпоратизації	367	324	72	62	57	53	114	97	124	112
Холдингові, державні акціонерні та національні акціонерні компанії	29*	29*	0	0	0	0	0	0	29	29
Акціонерні товариства, створені за участю Фонду	83	78	28	26	11	10	30	29	14	13
Товариства з обмеженою відповідальністю	75	75	10	11	20	20	25	24	20	20
Акціонерні товариства, які перебувають в управлінні інших органів виконавчої влади	110	170	0	6	0	12	7	35	103	117
Разом..	664	676	110	105	88	95	176	185	290	291

* У тому числі 19 холдингових компаній, які перебувають в управлінні інших органів виконавчої влади.

Таблиця 2

Господарські товариства	Кількість господарських товариств в управлінні	Вартість державної частки, млрд грн.		Зміни, млрд грн.
		станом на 01.10.10	станом на 01.10.11	
Господарські товариства, які перебувають в управлінні Фонду (разом з НАК і ДХК) – усього	487	10,46	5,59	- 4,87
Господарські товариства, які перебувають в управлінні інших органів виконавчої влади (разом з НАК і ДХК) – усього	189	33,61	33,68	0,07
Разом..	676	44,07	39,27	- 4,80

За галузевим розподілом структура корпоративних прав держави в господарських товариствах, управління якими здійснює Фонд, така:

промисловість	- 187
сільське господарство	- 51
торгівля і громадське харчування	- 33
транспорт і зв'язок	- 36
наука і наукове обслуговування	- 31
будівництво	- 30
житлово-комунальне господарство	- 8
охорона здоров'я, фізична культура	- 6
інші	- 105

Міністерства та інші органи виконавчої влади здійснюють управління корпоративними правами держави у 189 (28,0 %) господарських товариствах, які обліковуються в Реєстрі корпоративних прав держави (табл. 3).

Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств, національних акціонерних і державних холдингових компаній, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд та які не перебувають на стадії санації та ліквідації

Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств, національних акціонерних і державних холдингових компаній

Підсумки роботи господарських товариств, національних акціонерних і державних холдингових компаній, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, управління корпоративними правами держави здійснює Фонд і які не

перебувають у процесі банкрутства (на стадії санації та ліквідації), за 9 місяців 2011 року наведені в табл. 4.

Узагальнені фінансово-економічні показники корпоративного сектору, яким управляє Фонд, за 9 місяців 2011 року відображені на рисунку.

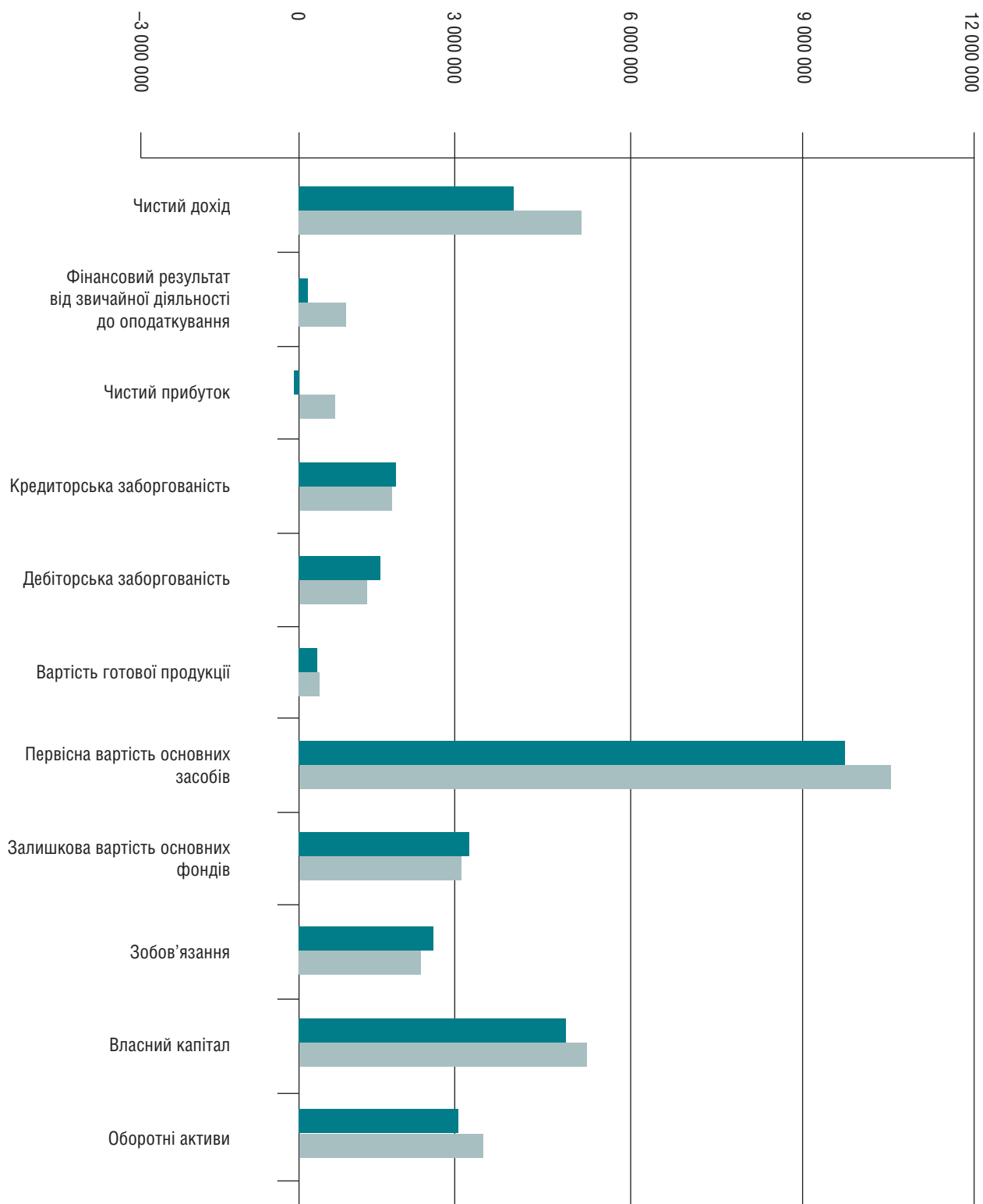
Чистий дохід господарських товариств за 9 місяців 2011 року становить 5 484,2 млн грн., що на 1 313,3 млн грн. (або на 31,5 %) більше, ніж за аналогічний період 2010 року. Найбільш дохідними господарськими товариствами є: ВАТ «Одеський припортовий завод» – 3 933,78 млн грн.; ВАТ «Турбоатом» – 902,43 млн грн.; ВАТ «Завод «Фіолент» – 123,34 млн грн.; ПАТ «Завод «Маяк» – 71,48 млн грн.; ПАТ «Науково-технічний комплекс «Електронприлад» – 57,95 млн грн.; ВАТ «Меридіан» ім. С. П. Корольова – 50,09 млн грн.

Збільшення обсягу чистого доходу порівняно з відповідним періодом 2010 року забезпечили 29 товариств (52,7 % загальної кількості, що звітували).

За галузевим розподілом найбільші обсяги чистого доходу мали товариства промисловості (5 315,1 млн грн.), а серед регіонів – товариства Одеської (3 933,8 млн грн.) та Харківської (925,0 млн грн.) областей.

Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд і які не перебувають у процесі банкрутства (на стадії санації та ліквідації), на 1 жовтня 2011 року становить 815,4 млн грн., тоді як у 2010 році цей показник становив 61,6 млн грн. Серед них 28 товариств (50,9 % загальної кількості, що звітували) поліпшили фінансові результати звичайної діяльності до оподаткування.

тис. грн.



Основні фінансово-економічні показники діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд і які не перебувають у процесі банкрутства (на стадії санації та ліквідації), за 9 місяців 2011 року:

■ – 9 місяців 2010 року; ■ – 9 місяців 2011 року

Таблиця 3

Орган управління	Кількість господарських товариств	Вартість державної частки, млн грн.
Міністерство вугільної промисловості України	71	608,50
Національна академія наук України	35	41,86
Міністерство палива та енергетики України	12	15 664,58
Міністерство транспорту та зв'язку України	12	895,96
Державна акціонерна компанія «Укрресурси»	12	1,25
Міністерство промислової політики України	8	1 774,98
Національне космічне агентство України	8	148,49
Кабінет Міністрів України	6	2 290,08
Міністерство фінансів України	3	9 473,81
Державна адміністрація залізничного транспорту України «Укрзалізниця»	3	96,37
Міністерство охорони навколишнього природного середовища України	2	619,68
Українська державна будівельна корпорація «Укрбуд»	2	193,16
Державне управління справами	2	175,26
Міністерство охорони здоров'я України	2	132,43
Українська державна корпорація по виконанню монтажних і спеціальних будівельних робіт «Укрмонтажспецбуд»	2	1,85
Державна служба автомобільних доріг України	1	1 257,37
Державний комітет телебачення і радіомовлення України	1	200,00
Міністерство культури і туризму України	1	89,59
Державний комітет з державного матеріального резерву України	1	7,72
Державна холдингова компанія «Луганськвуглепереробка»	1	4,59
Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку України	1	4,30
Донецька обласна державна адміністрація	1	0,46
Міністерство будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України	1	0,44
Міністерство регіонального розвитку та будівництва України	1	0,05
Усього..	189	33 677,78

За галузевим розподілом найкращий фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування мали товариства промисловості (825,6 млн грн.). У регіональному аспекті найкращий фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування отримали товариства Одеської (452,5 млн грн.) та Харківської (390,3 млн грн.) областей.

У цілому за 9 місяців 2011 року господарськими товариствами одержано перевищення чистих прибутків над чистими збитками на 587,3 млн грн. Збитки мали 33 товариства, а сума їх збитків становить 70,4 млн грн. Найбільшу суму збитків одержало ПАТ «Азовські мастила і оливи» (28,2 млн грн.).

За результатами 9 місяців 2011 року 8 товариств одержали чистий прибуток понад 1 млн грн., з них ВАТ «Одеський припортовий завод» – 314,5 млн грн.; ВАТ «Турбоатом» – 310,6 млн грн.; ПАТ «Київський мотоциклетний завод» – 11,6 млн грн.; ВАТ «Завод «Фіолент» – 10,2 млн грн.; ВАТ «Азовмаш» – 2,3 млн грн.; ПАТ «Науково-технічний комплекс «Електронприлад» – 2,0 млн грн.; ВАТ «Меридіан» ім. С. П. Королюва – 2,0 млн грн.; ПАТ «Український науково-дослідний інститут вогнетривів імені А. С. Бережного» – 1,3 млн грн.

Найкращих результатів досягли ВАТ «Одеський припортовий завод» та ВАТ «Турбоатом», тоді як у цілому по Одеській області було одержано перевищення чистих прибутків над збитками на суму 314,5 млн грн., а по Харківській області – на суму 311,5 млн грн.

Протягом 9 місяців 2011 року порівняно з аналогічним періодом 2010 року спостерігалось збільшення вартості готової продукції (на 34,6 млн грн.), первісної вартості основних

засобів (на 835,6 млн грн.), обсягів власного капіталу (на 374,7 млн грн.) та оборотних активів (на 492,8 млн грн.), а також зменшення залишкової вартості основних засобів (на 175,3 млн грн.). Водночас відбувається скорочення обсягів зобов'язань (на 271,2 млн грн.).

Результати аналізу коефіцієнта покриття суб'єктів господарювання у звітному році свідчать, що достатністю оборотних активів для покриття своїх поточних зобов'язань забезпечено лише 21 товариство (38,2 % тих, що подали звітність).

За 9 місяців 2011 року співвідношення обсягів кредиторської заборгованості (1 724,6 млн грн.) з обсягами дебіторської заборгованості (1 244,7 млн грн.) становить 1,39 до 1.

Порівняно з 2010 роком спостерігається скорочення обсягів кредиторської та дебіторської заборгованості.

У галузевому розрізі найбільший розмір кредиторської (1 541,6 млн грн.) та дебіторської (1 135,4 млн грн.) заборгованості мають товариства промисловості.

Стан заборгованості з виплати заробітної плати

Станом на 01.10.11 заборгованість із виплати заробітної плати мали 35 товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, та державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, у сумі 58,49 млн грн., яка порівняно з початком 2011 року зменшилася на 4,10 млн грн. (або на 6,54 %).

Слід зауважити, що майже 50,0 % загальної суми заборгованості (або 29,22 млн грн.) становить заборгованість із

виплати заробітної плати працівникам товариств, які перебувають на різних стадіях банкрутства.

Погашення заборгованості із заробітної плати підприємствами-боржниками, які перебувають на таких стадіях банкрутства, як санація або ліквідація, відбувається згідно з положеннями Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Слід зазначити, що відповідно до пункту 4 статті 17 цього Закону з дня винесення ухвали суду про санацію керівник боржника відсторонюється від посади і управління боржником переходить до керуючого санацією, припиняються повноваження органів управління боржника – юридичної особи.

З огляду на це єдиним дієвим заходом Фонду є погодження планів санації таких господарських товариств з вимогою першочергового погашення заборгованості із виплати заробітної плати працівникам товариства (відповідно до Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо завершення погашення заборгованості із заробітної плати»).

На виконання доручень Кабінету Міністрів України щодо врегулювання питань погашення заборгованості із виплати заробітної плати заслуховуються звіти керівників господарських товариств, які мають заборгованість із виплати заробітної плати та перед Пенсійним фондом України, на засіданнях постійно діючої Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності підприємств. Станом на 01.10.11 органами приватизації було проведено 34 засідання цієї Комісії, на яких заслухано звіти керівників 47 товариств.

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 12.08.09 № 863 «Про посилення контролю за погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат» наказом Фонду від 03.09.09 № 1399 утворено тимчасову комісію з питання погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат. Аналогічні тимчасові комісії утворено і в регіональних відділеннях Фонду. Так, станом на 01.10.11 проведено 86 засідань зазначеної комісії, за результатами яких 62 керівники попереджено про персональну відповідальність.

На сьогодні триває робота щодо аналізу діяльності органів управління господарських товариств у напрямі підвищення ефективності управління підприємствами, та вживаються вичерпні заходи для забезпечення повної ліквідації заборгованості із виплати заробітної плати на підпорядкованих органам приватизації товариствах.

Стан надходження дивідендів та платежів до Державного бюджету України

Відповідно до помісячного розпису доходів загального фонду Державного бюджету України на 2011 рік, розробленого Міністерством фінансів України, планове завдання з надходження дивідендів (доходу), нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності, на 2011 рік становить 149,07 млн грн.

За даними Державного казначейства України, станом на 06.10.11 до державного бюджету перераховано дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності, на загальну суму 592,4 млн грн.

За даними Державної податкової адміністрації України, за 9 місяців 2011 року до Державного бюджету України та місцевих бюджетів господарськими товариствами, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, було сплачено податків, зборів (обов'язкових платежів) на суму 365,76 млн грн., що на 105,96 млн грн. більше, ніж у відповідному періоді 2010 року.

Слід зазначити, що за результатами роботи за 9 місяців 2011 року спостерігається збільшення суми перерахування платежів до державного бюджету на 90,90 млн грн. (на 68,3 %) та збільшення платежів до місцевих бюджетів на 15,06 млн грн. (на 11,9 %) порівняно з відповідним періодом 2010 року.

Найбільша сума платежів, перерахованих до бюджетів усіх рівнів, за звітний період сплачена ВАТ «Турбоатом» (118,97 млн грн.), ВАТ «Одеський припортовий завод» (117,41 млн грн.). Слід зазначити, що сума платежів, перерахованих зазначеними ВАТ, становить 64,4 % загальної суми перерахувань господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %.

У загальній сумі платежів 24,54 млн грн. (6,7 %) становлять платежі господарських товариств, які перебувають на різних стадіях банкрутства.

Заходи Фонду з підвищення ефективності управління корпоративними правами держави

Одним із ключових питань у Фонді залишається питання вдосконалення та узгодження положень законодавства.

Фонд розробив постанову Кабінету Міністрів України від 05.01.11 № 1 «Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2010 році господарських товариств, у статутному

Таблиця 4

Фінансово-економічний показник	Значення, тис. грн.	
	9 місяців 2010 року	9 місяців 2011 року
Чистий дохід	4 170 908,50	5 484 170,41
Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування	61 605,70	815 350,84
Чистий прибуток	- 30 347,30	587 346,45
Кредиторська заборгованість – усього	1 785 114,20	1 724 635,70
Дебіторська заборгованість – усього	1 491 612,60	1 244 735,90
Вартість готової продукції	264 570,20	299 163,50
Первісна вартість основних засобів	9 659 684,70	10 495 324,70
Залишкова вартість основних фондів	3 273 502,60	3 098 171,40
Зобов'язання	2 540 369,10	2 269 147,20
Власний капітал	5 180 118,90	5 554 854,80
Оборотні активи	3 059 082,90	3 551 853,90

капіталі яких є корпоративні права держави». Зазначена постанова розроблена з метою забезпечення надходжень у 2011 році до державного бюджету дивідендів від господарських організацій, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, згідно з їх галузевою належністю.

Працівники Фонду продовжують роботу з підвищення ефективності управління державними корпоративними правами в акціонерних товариствах та контролю за фінансовою діяльністю цих товариств, зокрема:

проводиться аналіз діяльності наглядових рад АТ та моніторинг рішень, прийнятих наглядовими радами;

проводиться аналіз персонального складу наглядових рад АТ з метою залучення осіб виключно з числа фахівців, які пройшли навчання, отримали сертифікати на право здійснення функцій з управління корпоративними правами та мають досвід у цій сфері діяльності;

проводиться оцінка управління об'єктами державної власності відповідно до Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832. Результати оцінки щокварталу надаються Міністерству економіки України для узагальнення і прийняття управлінських рішень;

готуються та проводяться спільні засідання Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності відкритих АТ та Комісії з проведення атестації керівників господарських товариств з державною часткою понад 50 %;

з метою підвищення якості управлінського контролю даються доручення відповідальним представникам держави в органах управління господарських товариств;

з метою підвищення кваліфікації посадових осіб господарських товариств у сфері корпоративного управління протягом 9 місяців 2011 року було організовано та проведено чотири навчальних семінари, зокрема, три семінари за програмою «Корпоративний секретар», у яких взяли участь 42 представники господарських товариств, які виконують функції корпоративних секретарів в АТ; один – за програмою «Питання застосування та реалізації норм Закону України «Про акціонерні товариства» в процесі приватизації», в якому взяли участь 35 фахівців центрального апарату та регіональних відділень Фонду та який проводився в рамках Консультаційного проекту Уряду Німеччини з питань приватизації.

Після закінчення семінарів слухачі склали кваліфікаційний іспит, за результатами якого отримали свідоцтва державного зразка про проходження навчання за цією програмою та сертифікати на право на управління корпоративними правами.

Проведення семінарських занять з питань управління корпоративними правами держави в подальшому сприятиме організаційному та кадровому забезпеченню процесу управління корпоративними правами держави, підвищенню ефективності виконання функцій з управління корпоративними правами держави та дасть змогу забезпечувати державі контроль над прийняттям рішень щодо діяльності господарських товариств із державною часткою у статутному капіталі, що, у свою чергу, сприятиме захисту прав держави як акціонера та забезпечить дієвий контроль за надходженнями до державного бюджету в частині перерахування дивідендів на державні корпоративні права.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 29.03.10 № 297 «Деякі питання управління корпоративними правами держави» завдання на голосування представникам держави на загальних зборах та засіданнях наглядової ради господарських товариств, у статутному капіталі яких державна частка становить понад 50 %, погоджуються Прем'єр-міністром України або Першим віце-прем'єр-міністром України за умови попереднього розгляду Віце-прем'єр-міністром згідно з розподілом функціональних повноважень. Відповідно до доручення Прем'єр-міністра України М. Азарова від 22.04.10 № 22657/1/1-10 завдання на голосування з питань порядку денного загальних зборів акціонерів та наглядових рад господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 50 % і більше, не пізніше ніж за 15 днів до дати проведення засідання мають подаватися до Кабінету Міністрів України разом із пояснювальною запискою обґрунтування позиції стосовно кожного питання, що пропонується для розгляду.

Результат аналізу практики виконання зазначених постанови та доручення засвідчує, що погодження завдання на голосування може зайняти тривалий час, що призводить до перенесення засідань загальних зборів акціонерів та наглядової ради. Це стримує роботу та не дає змоги вільно розвиватися товариствам, адже загальні збори акціонерів є вищим органом АТ, який може вирішувати будь-які питання його діяльності, а наглядова рада є органом, що здійснює захист прав акціонерів товариства і в межах компетенції контролює та регулює діяльність виконавчого органу.

Відповідно до пункту 2 статті 20 Закону України «Про акціонерні товариства» акції товариства існують виключно в бездокументарній формі. Станом на 01.10.11 бездокументарну форму існування акцій мають 113 товариств, управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд (крім тих, що перебувають на стадії санації чи ліквідації), з них 51 – контрольне.

Крім того, Фонд вживає заходів щодо приведення діяльності АТ, створених до набрання чинності Законом України «Про акціонерні товариства», у відповідність із цим Законом, а саме: сприяє внесенню змін до статуту товариства, які, зокрема, передбачають зміну найменування АТ з відкритого або закритого на публічне чи приватне АТ за умови, що кількість акціонерів на дату внесення таких змін не перевищує 100 осіб, а також виконання всіх інших вимог цього Закону у статуті товариства; приведенню внутрішніх положень товариства у відповідність із вимогами цього Закону. Так, станом на 01.10.11 змінено назву 41 акціонерного товариства на публічне та 47 – на приватне АТ (з тих, які не перебувають на стадії санації чи ліквідації та частка держави у статутному капіталі яких перевищує 50 %).

З метою забезпечення потреб діяльності та розвитку товариства, виконання його зобов'язань, включаючи зобов'язання щодо сплати податків та обов'язкових платежів, складається фінансовий план. Усього підлягають погодженню (затвердженню) на 2012 рік фінансові плани 59 товариств. Станом на 30.09.11 у 51 товаристві Фондом погоджені (затверджені) фінансові плани.

УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНИМИ ПРАВАМИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ЗБИТКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ



Євген КРУГАЛЬ,
начальник відділу управління
корпоративними правами
держави у ВАТ, управління
державним майном РВ ФДМУ
по Кіровоградській області



Тетяна ТУРЧАНОВА,
заступник начальника відділу
управління корпоративними
правами у ВАТ, управління
державним майном РВ ФДМУ
по Кіровоградській області

Управління корпоративними правами держави залишається однією з найголовніших функцій Фонду державного майна України (ФДМУ) та його регіональних відділень, що набуває ще більшої актуальності у зв'язку з впровадженням політики ресурсозбереження та зміцнення економіки України.

Важливість управління корпоративними правами держави полягає у підвищенні ефективності фінансово-господарської діяльності підприємств із часткою державної власності для забезпечення максимального соціально-економічного ефекту від функціонування державного сектору економіки.

Залежно від рівня корпоративного контролю держави за прийняттям рішень щодо діяльності господарських товариств корпоративні права держави поділяються відповідно до їх обсягу на такі, що забезпечують контроль держави над прийняттям рішень щодо діяльності господарських товариств (більше ніж 50 відсотків акцій), і такі, що неповною мірою забезпечують здійснення зазначеного контролю.

Господарським кодексом України (ГКУ) визначено поняття суб'єкта господарювання державного сектору економіки. Так, суб'єктами господарювання державного сектору економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів (ч. 2 ст. 22 ГКУ).

Водночас існують проблеми, які стосуються стану корпоративного управління, насамперед зумовлені перерозподілом і відчуженням активів товариств на користь фізичних чи юридичних осіб, що призводить до знецінення державних пакетів акцій та низької привабливості акціонерних товариств з державною часткою майна.

Регіональне відділення ФДМУ по Кіровоградській області (далі – регіональне відділення) станом на 01.10.11 здійснює управління корпоративними правами держави в 12 акціонерних товариствах. Із зазначеної кількості товариств у статутному капіталі державну частку понад 50 % мають лише два акціонерних товариства: ВАТ «Добровеличківський цукровий завод» (98,5 %) та ПАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів» (99,5 %).

Проблеми цих товариств відображають проблеми, що ви-

никають у процесі здійснення управління корпоративними правами держави в умовах збиткової діяльності підприємства.

Перетворення державного цукрового заводу на відкриті акціонерне товариство провадилося в умовах становлення Української держави, коли господарські зв'язки між підприємствами були практично розірвані, зростала інфляція, а люди втрачали роботу, але зберігали віру у майбутнє. Перехід від централізованого управління підприємства (планової економіки) до містечкового

(індикативного планування) призвів до некеро-ваності процесом попиту та пропозиції на дано-му підприємстві. Відіграла свою роль і «гіганто-манія», з огляду на яку у Добровеличківському районі було збудовано один з найбільших у Кіровоградській області цукровий завод – ВАТ «Добровеличківський цукровий завод», який став містоутворюючим підприємством для даної території. На його базі було побудовано інфраструктуру, життєзабезпечення якої залежало від добробуту заводу. Проте вже на той час гостро відчувалася нестача сировини для забезпечення діяльності цукрозаводу.

Цукровий гігант за цих підстав та в умовах сезонного характеру роботи не зміг впоратися зі спадом виробництва, забезпеченням зростаючих соціальних потреб. Не знайшлося й інвестора, заінтересованого в розвитку сировинної бази та подальшій її переробці на даному підприємстві. Необхідність значних коштів на збереження майна, а також на сплату податків та зборів при відсутності фінансування спричинили доведення підприємства до банкрутства.

Постановою господарського суду Кіровоградської області ВАТ «Добровеличківський цукровий завод» визнано банкрутом та 17 грудня 2010 року щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру. В управлінні органу приватизації залишилося майно, що не увійшло до статутного капіталу товариства, але перебуває у нього на балансі. Регіональне відділення разом з ліквідатором банкрута при залученні правоохоронних органів вживають заходів щодо збереження державного майна та визначення шляхів його подальшого використання: передача окремого майна в комунальну власність (місцевої територіальної громади); передача в оренду; ліквідація зруйнованого майна.

Відкрите акціонерне товариство (зараз – публічне акціонерне товариство (ПАТ) «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів» утворено у червні 2001 року. Статутний капітал ВАТ у розмірі 22 494 700 грн. поділений на 89 978 800 акцій номінальною вартістю 0,25 грн. Протягом 2000 – 2011 років акції товариства в підсумку в розмірі 0,5 відсотка від статутного капіталу були реалізовані на пільгових засадах працівникам та прирівняним до них особам, а також на спеціалізованих аукціонах за грошові кошти. Акції підприємства, що пропонувалися для продажу за конкурсом, двічі – на фондовій біржі, не користувалися попитом. Досі акції постійно виставляються на продаж на фондовій біржі. Ціну акції зменшено з 0,25 грн. до 0,14 грн., але покупці не квапляться, бо чекають подальшого зниження ціни. Таким чином, розмір пакета акцій ПАТ «Кіровоградський

комбінат по випуску продовольчих товарів», що належить державі, вже десять років залишається майже незмінним і становить 99,5 % його статутного капіталу.

Під час створення ВАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів» до статутного капіталу підприємства увійшло 29 об'єктів незавершеного будівництва, що становило 90 % його необоротних активів. В експлуатацію були введені цех обжарювання кави, цех розливу доочищеної питної води, цех по переробці риби, транспортний цех та цех нестандартизованого обладнання. При цьому комбінат було розміщено на ділянці площею 20 га, а виробництво – лише на площі 3,5 га.

З метою скорочення витрат на утримання об'єктів незавершеного будівництва, зменшення площі земельної ділянки, що використовується, та відповідно зменшення плати за землю, а також розвитку виробництва (оновлення обладнання, розширення асортименту продукції та збільшення обсягів виробництва) у квітні 2004 року було прийнято рішення про реструктуризацію ВАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів», що тривала до червня 2010 року.

Проектом з реструктуризації передбачалося за рахунок коштів, одержаних від реалізації об'єктів незавершеного будівництва та обладнання, що не введено в експлуатацію та не використовується у виробничій діяльності, розширити діюче виробництво, збільшити обсяг конкурентоспроможної продукції та підвищити інвестиційну привабливість товариства. Проте з доходу від реалізації майна в сумі 2,7 млн грн. товариство дістало змогу спрямувати на розвиток виробництва лише 200 тис. грн. Решту коштів було використано на погашення заборгованості із заробітної плати, платежів до бюджету, штрафів, послуг експертів та аукціонних центрів тощо. І, таким чином, очікуваних результатів не було досягнуто.

Унаслідок невдалого визначення цілей та напрямів діяльності товариства, невирішення питання залучення ресурсів для розвитку виробництва, неотримання після реалізації заходів, передбачених реструктуризацією товариства, вільних обігових коштів в умовах фінансової кризи і глобального економічного спаду 2008 – 2009 років керівництво товариства не змогло забезпечити стабільну діяльність та подальший розвиток товариства і було змушене припинити виробництво неконкурентоспроможної продукції.

З метою підвищення ефективності діяльності підприємства шляхом оновлення менеджменту в 2009 році регіональним відділенням було оголошено конкурс на заміщення вакантної посади голови правління. У процесі пошуку ефективного менеджера підприємства регіональне

відділення звернулося до органів місцевого самоврядування, було оприлюднено інформацію на сайтах ФДМУ та Кіровоградської обласної державної адміністрації, а також розміщено публікації у додатку до «Державного інформаційного бюлетня про приватизацію» та місцевих засобах масової інформації. Претенденти на посаду, які виявляли бажання брати участь у конкурсі, або не надавали комісії конкретних конкурсних пропозицій щодо позитивного розвитку підприємства, або не відповідали кваліфікаційним вимогам до кандидатури на посаду керівника підприємства. Протягом 2009 – 2010 років конкурс на заміщення посади голови правління ВАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів» оголошувався чотири рази. У результаті довготривалого конкурсу в березні 2010 року відповідно до Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.09.08 № 777, було визначено переможця конкурсу.

Конкурсними пропозиціями переможця передбачалися поліпшення всіх фінансово-економічних показників та розвиток підприємства, відновлення використання існуючих виробничих потужностей підприємства.

Проте підготовка виробництва та підприємницька діяльність у 2010 – 2011 роках комбінатом не здійснювалися. Крім того, було допущено зростання податкового боргу, внаслідок чого Кіровоградською об'єднаною державною податковою інспекцією було реалізовано частину активів підприємства на суму 101,7 тис. грн. При цьому питання стосовно передачі даного майна у податкову заставу та його подальшої реалізації з регіональним відділенням не погоджувалися, що призвело до втрати основних фондів товариства та неефективного їх використання.

Порядок продажу заставного майна, що перебуває в державній або комунальній власності, унормовано пунктом 95.9 статті 95 Податкового кодексу України. Зокрема, у разі, якщо згідно із законодавством з питань приватизації для відчуження майна підприємства необхідна попередня згода органу приватизації або іншого державного органу, уповноваженого здійснювати управління корпоративними правами, продаж майна такого підприємства організовується державним органом приватизації за поданням відповідного органу державної податкової служби із дотриманням законодавства з питань приватизації. Одночасно відповідно до пункту 95.10 статті 95 Податкового кодексу України з метою реалізації майна, яке перебуває у податковій заставі, проводиться експертна оцінка вартості такого майна для визначення початкової ціни його продажу. Така оцінка

проводиться в порядку, визначеному Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», згідно зі статтею 13 якого рецензування звіту про оцінку майна є обов'язковим. Крім того, необхідність попередньої згоди органу приватизації або іншого державного органу, уповноваженого здійснювати управління корпоративними правами держави, на відчуження майна підприємства передбачена Положенням про порядок здійснення контролю за розпорядженням активами, що належать господарським товариствам, затвердженим наказом ФДМУ від 08.11.05 № 2946.

За результатами аналізу діяльності за погодженням з Кіровоградською обласною державною адміністрацією в серпні 2011 року голову правління було відсторонено від виконання повноважень, а згодом звільнено з посади.

Згідно зі статутом ПАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів» питання обрання нового голови правління має вирішуватися на загальних зборах акціонерів товариства. Однак без засобів для відновлення виробництва або створення нового жоден керівник неспроможний забезпечити належне використання майна товариства, а прийняття невиважених управлінських рішень призводить до погіршення роботи економічно нестабільних підприємств та доведення їх до банкрутства.

Зараз правління ПАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів» вживає заходів щодо виведення підприємства з кризи. Проводиться робота з відновлення та налагодження роботи цеху по випуску доочищеної питної води. Українським науково-дослідним інститутом медичної реабілітації та курортології (м. Одеса) проведено дослідження підземних вод свердловини ПАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів». Результати досліджень є науковою підставою для віднесення води при промисловому розливі до мінеральних природних столових або лікувально-столових. Одночасно приміщення, не задіяні у виробництві, пропонуються до передачі в оренду. Ведеться активний пошук інвестиційних ресурсів для створення нових робочих місць.

Використовуючи всі важелі корпоративного управління, регіональним відділенням приймаються управлінські рішення з даних питань, встановлено жорсткий контроль за діяльністю товариства, ведеться пошук потенційного інвестора, що має привести до поліпшення фінансово-господарського стану підприємства та відкрити перспективи для подальшої приватизації ПАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів».

РЕАЛІЇ ПЕРЕДАЧІ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА В ОРЕНДУ В ЧЕРКАСЬКОМУ РЕГІОНІ

Одним з пріоритетних напрямів роботи Регіонального відділення Фонду державного майна України по Черкаській області (далі – регіональне відділення) є передача в оренду державного майна, що не задіяне у виробництві державних підприємств, установ, організацій регіону, оскільки кошти від оренди – вагоме джерело наповнення державного бюджету.

Основними завданнями та функціями у цьому напрямі є забезпечення виконання доведених Фондом державного майна України планових завдань з надходження коштів від оренди державного майна до державного бюджету, а також збереження і ефективне використання державного майна, що обліковується на балансах державних підприємств, установ і тимчасово незадіяне в їх господарській діяльності.



Ніна НЕСТЕРОВСЬКА,
начальник відділу оренди
РВ ФДМУ по Черкаській
області



Наталія КОВАЛЕНКО,
заступник начальника відділу
контрольно-ревізійної роботи
РВ ФДМУ по Черкаській
області

Наразі регіональне відділення здійснює функції орендодавця державного майна, що обліковується на балансах 125 державних підприємств, установ та організацій області, загальна площа нерухомого майна, переданого в оренду, становить близько 76 тис. кв.м (без урахування площ, переданих в оренду у складі цілісних майнових комплексів (ЦМК) державних підприємств).

Станом на 01.12.11 у Черкаській області чинні 633 договори оренди державного майна, з них за 622 орендодавцем виступає регіональне відділення. Упродовж 11 місяців 2011 року укладено 104 договори. Із загальної кількості чинних договорів 125 укладено з бюджетними установами, що утримуються за рахунок державного бюджету. Розмір орендної плати за такими договорами визначений відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 04.10.95 № 786 «Про Методику розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (далі – Методика) і становить 1 грн. на рік.

Лише за одним договором оренди, що супроводжується регіональним відділенням, а саме договором оренди ЦМК державного підприємства «Черкаська теплоелектроцентраль», укладеним з ВАТ «Черкаське хімволокно», надходить переважна частина коштів до державного бюджету. Так, за жовтень 2011 року за цим договором оренди надійшло 558,4 тис. грн. при загальному надходженні 1 170,5 тис. грн.

Динаміку укладення договорів оренди та надходження коштів до державного бюджету з 2001 до 1 грудня 2011 року наведено на рис. 1, 2. Наразі порівняно з 2001 роком в області значно розширилася база оренди, скоротилася кількість договорів оренди, укладених безпосередньо підприємствами – балансоутримувачами державного майна, при цьому регіональне відділення взяло на себе основну функцію орендодавця в регіоні (див. рис. 1), відповідно вагомо збільшилося надходження коштів до державного бюджету від орендних відносин (див. рис. 2).

Як свідчить аналіз, під час передачі в оренду державного

майна на території області найчастіше орендарі виявляли бажання розмістити виробництво, офісні приміщення, торговельні об'єкти з продажу непродовольчих та продовольчих товарів, побутового обслуговування населення, а також банківські установи. Найбільший розмір орендної ставки, що застосовується в регіоні за чинними договорами оренди, становить 45 % (для розміщення пунктів продажу валюти та лотерейних білетів).

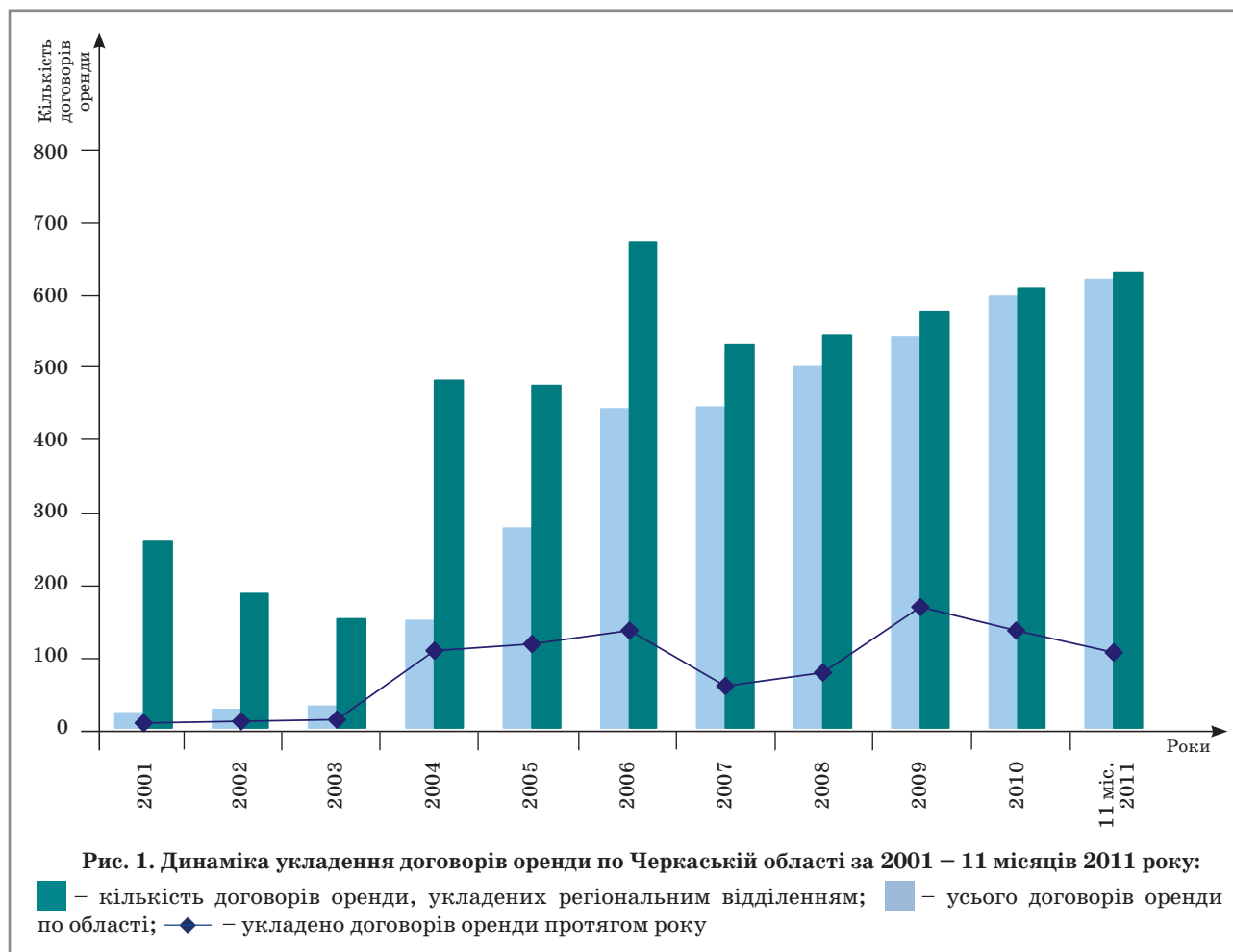
Регіональне відділення постійно працює над розширенням орендної бази в області. Проводиться оперативна робота з балансоутримувачами нерухомого державного майна з метою виявлення площ, що не використовуються для провадження власної діяльності і можуть розглядатися як потенційні об'єкти оренди. За даними регіонального відділення, наразі близько 30 тис. кв. м державного нерухомого майна може бути передано в оренду. Інформація щодо об'єктів розміщується на веб-сайтах Фонду державного майна України та Черкаської обласної державної адміністрації.

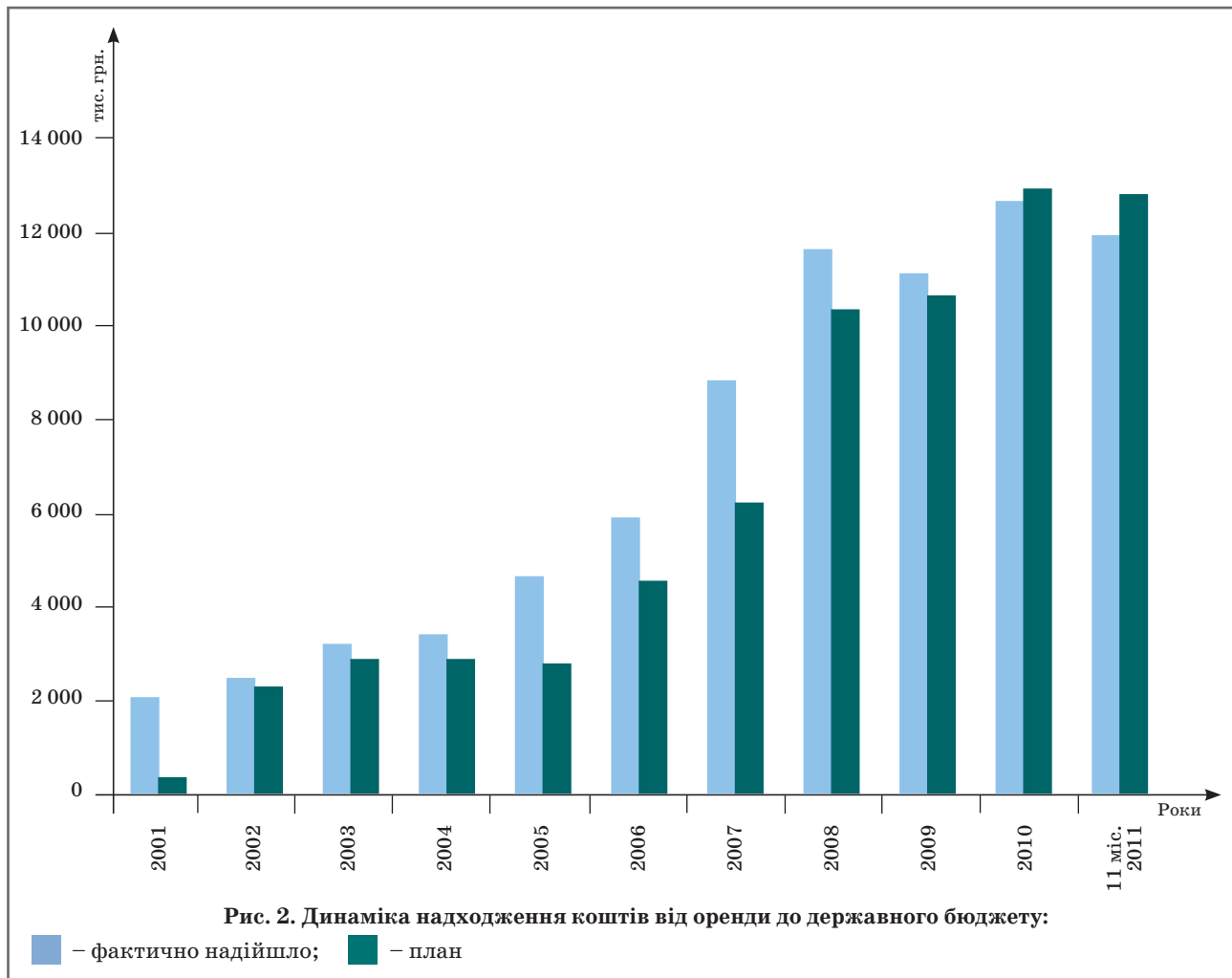
Однак існує ряд чинників, що негативно впливають на розвиток орендних відносин в області. Так, міністерствами і відомствами, що виконують функції з управління державним майном, допускаються порушення законодавства

під час подання висновків про можливість та умови оренди підзвітного державного майна. У переважній більшості випадків не дотримуються встановлені законодавством терміни надання відповіді, подаються необґрунтовані відмови в укладенні договорів оренди, вимагаються додаткові документи, не передбачені законодавством, безпідставно обмежується термін оренди одним роком.

Такий стан речей спричиняє значний відтік орендарів державних площ та зменшення обсягу надходження коштів до державного бюджету, виникнення конфліктних ситуацій з органами управління і потенційними орендарями, а також унеможливорює отримання підприємством (установою) – балансоутримувачем додаткових надходжень у вигляді належної частини орендної плати та зменшення фінансового навантаження шляхом відшкодування орендарем витрат на утримання орендованого нерухомого майна. Державні площі залишаються вільними, поступово занепадають, в окремих випадках руйнуються.

Крім того, з 1 січня 2011 року втратила чинність постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 року № 316 «Деякі питання оплати оренди державного майна» (зі змінами) (далі – Постанова), якою було встановле-





но, що орендні ставки, визначені в додатку 2 до Методики, крім ставок, визначених пунктами 1 – 3 зазначеного додатка, застосовуються в розмірі 45 % устанавленого обсягу для орендарів – суб'єктів малого підприємництва і 80 % устанавленого обсягу – для інших орендарів.

Таким чином, з початку 2011 року зупинено надання орендарям державного майна пільги зі сплати за оренду. У зв'язку з цим регіональним відділенням проведено перегляд 493 договорів оренди, за результатами якого нарахування коштів до державного бюджету за січень 2011 року збільшилося на 238,7 тис. грн. порівняно з груднем 2010 року.

Водночас різке збільшення розміру орендної плати викликало велику кількість відмов орендарів від оренди державних площ. Такі дії спричинені тим, що наразі плата за оренду приватної нерухомості в Черкаському регіоні майже вдвічі нижча, ніж орендна плата за аналогічні за місцем розташування об'єкти державної власності. При цьому фізичний стан державних об'єктів оренди, як правило, гірший, ніж стан об'єктів оренди приватної форми власності. Так, протягом 2011 року до регіонального відділення надійшло 85 заяв орендарів про припинення договорів оренди. Спостерігається тенденція збіль-

шення кількості звернень щодо внесення змін до договорів оренди в частині зменшення орендованих площ, зміни мети використання державного майна, що зумовлює зниження розміру орендної плати, і, як наслідок, зменшення надходжень коштів до державного бюджету. Надходять звернення орендарів щодо перегляду орендної плати у зв'язку зі зменшенням ринкової вартості майна, підтвердженим незалежними оцінками. Такі випадки не були характерними для попередніх періодів до втрати чинності Постановою.

Унесення в травні 2011 року змін до Закону України «Про оренду державного та комунального майна», відповідно до яких скасовано вимогу щодо обов'язкового проведення конкурсу на право оренди нерухомого державного майна і запроваджено процедуру попереднього вивчення попиту на об'єкти оренди, значно спростило процедуру передачі в оренду і позитивно вплинуло на розвиток орендних відносин в області.

Отже, маємо великі сподівання, що оренда державного майна стане фундаментом для нових бізнесових задумів і надалі відкриватиме перспективи для розвитку підприємництва та сприятиме втіленню інвестиційних проектів в Черкаській області.

Призрачно всё в этом мире бушующем,
Есть только миг, за него и держись.
Есть только миг между прошлым и будущим,
Именно он называется жизнь.

З пісні до к/ф «Земля Санникова»



*Найкращі наміри і цілі можуть бути досягнуті лише завдяки цілеспрямованим зусиллям людей, які спроможні їх досягти, і роль керівника тут важко переоцінити. Сьогодні керівник повинен бути насамперед лідером, здатним повести за собою колектив, патріотом, професіоналом, мати набір якостей організатора та людяність. Саме до таких людей належить **Володимир Ілліч ШКОБА***

Народився: 27 січня 1952 року в м. Мукачеве Закарпатської області

Освіта: Ужгородський державний університет (1974 р.), кваліфікація – хімік

Ужгородський державний університет (1979 р.), кваліфікація – економіст

Кар'єра: 1974 – 1990 рр. – інженер-економіст, технолог, старший нормувальник, начальник бюро технічного нормування, начальник відділу праці і заробітної плати, начальник виробництва заводу «Ужгородприлад»

1990 – 1992 рр. – заступник голови, начальник планово-економічного відділу Ужгородського міськвиконкому

1992 – 1994 рр. – заступник голови, в.о. голови Фонду комунального майна Ужгородської міської Ради

1994 – 2003 рр. – в.о. начальника, в.о. першого заступника начальника, начальник Регіонального відділення ФДМУ по Закарпатській області

2003 р. – перший заступник начальника Регіонального відділення ФДМУ по Закарпатській області

Нагороди: Подяка Прем'єр-міністра України (2001 р.), Почесні грамоти ФДМУ (1997, 2001, 2002 рр.), нагрудний знак ФДМУ «Знак Пошани» (2001 р.)

Історію створення Регіонального відділення Фонду державного майна України по Закарпатській області (далі – регіональне відділення), що існує 19 років, важко уявити без людей, які перебували біля джерел приватизації.

Володимир Ілліч Шкоба отримав пропозицію очолити регіональне відділення у грудні 1994 року. На той час це була для нього нова цікава справа.

Від початку утворення в регіональному відділенні працювали 25 осіб. Проте опановували нову справу всім колективом та освоювали нові процеси, що відбувалися, адже роздержавлення в Україні лише розпочиналося. Без належної законодавчо-нормативної та методологічної бази, досвіду даної роботи розв'язували поставлені завдання. Одне слово – роботи було через край... Робота була важка, але надзвичайно цікава і відповідальна, а найголовніше приносила справжнє задоволення.

Перший період діяльності – сертифікатна приватизація. Згодом було введено готівковий обіг іменних приватизаційних майнових сертифікатів. У 1996 році процес приватизації став масовим. Приватизація здійснювалася переважно за приватизаційні папери і спрямовувалася на залучення широких верств населення до придбання акцій великих і середніх підприємств та об'єктів малої приватизації. Дістали поширення конкурентні способи приватизації – аукціони, конкурси. Доводилося виїздити у віддалені райони області на підприємства і роз'яснювати на місцях принципи процесу приватизації.

Розуміння державної політики у сфері приватизації, почуття відповідальності дали змогу Володимирі Іллічу розв'язувати складні завдання з роздержавлення майна у Закарпатській області. Та назавжди залишилася в пам'яті «перша хвиля» приватизації, що відбувалася в умовах, коли ніхто ні законодавчо, ні психологічно до неї не був готовий. Багато із приватизованих тоді підприємств так і не змогли вижити в умовах нової ринкової економіки, а деякі, навпаки, досягли вершин розвитку.

За час роботи на посаді начальника регіонального відділення Володимир Ілліч проявив себе як досвідчений фахівець, здібний організатор, вмільний аналітик, виважений у прийнятті управлінських рішень, та керівник процесу приватизації об'єктів державної власності. Під час його керівництва в колективі панувала атмосфера високої відповідальності, діловитості та взаємоповаги. Завдяки своїй активній життєвій позиції, винятковій моральності та високому рівню духовності Володимир Ілліч здобув заслужений авторитет, повагу та довір'я серед колег.

Наразі Володимир Ілліч працює на посаді першого заступника начальника регіонального відділення і є куратором блоку, до якого належать відділ оренди та відділ звітності, контролінгу, зв'язків з громадськістю та по роботі із ЗМІ.

У регіональному відділенні чітко організовано роботу з укладання договорів оренди та контролю за надходженням коштів від оренди державного майна. Своєчасно відпрацьовуються документи підприємств та юридичних осіб з метою проведення конкурсів з оренди державного майна. Станом на 31.10.2011 на обліку регіонального відділення перебуває 543 чинних договори оренди державного майна та 1 228 договорів, які припинили свою дію. По 528 чинних договорах орендодавцем виступає регіональне відділення, по 15 – державні підприємства, установи та організації. За 10 місяців 2011 року регіональним відділенням укладено 78 договорів оренди, здійснено 112 перевірок виконання умов договорів оренди.

При плані на 10 місяців 3 783,30 тис. грн. фактичне надходження орендної плати до державного бюджету за 10 місяців 2011 року становить 4 669,155 тис. грн., або 123,42 %, у тому числі, тис. грн.: 4 647,802 – за укладеними регіональним відділенням договорами оренди; 21,353 – від виявленої незаконної оренди.

Успішне виконання поставлених завдань відділом звітності, контролінгу, зв'язків з громадськістю та по роботі із ЗМІ стало можливим завдяки чіткій організації роботи. Вагомий багаж знань В. І. Шкоби, помножений на досвід, неодноразово застосовувався при вирішенні проблемних питань, які виникають під час здійснення відділом контролю за виконанням покупцями об'єктів приватизації умов договорів купівлі-продажу. Зокрема, В. І. Шкоба очолює п'ять комісій, створених у регіональному відділенні для колегіального вирішення питань, пов'язаних з роботою відділу.

Регіональне відділення успішно виконує щорічні планові завдання з надходження коштів від приватизації та оренди державного майна до державного бюджету, завдання по реалізації державної політики у сфері приватизації та управління об'єктами державної власності.

Проходять роки. Для одних – це просто дати у календарі, для інших – перевірка на професіоналізм, випробування на дієздатність. Зроблене протягом життя людина не може змінити, а лише, проаналізувавши, оцінити. Проте остаточну оцінку ставить саме час. Тож продовжує Володимир Ілліч плідно трудитися на ниві приватизації незважаючи на плин часу. З ним радяться колеги, бо відчують професіоналізм, надійність, щирість і доброзичливість. Робота в органах приватизації – нелегка праця. Але незважаючи на це потрібно залишатися людиною.

Підготувала
Тетяна ОДАРЧЕНКО

*І насамперед колектив регіонального відділення щиро вітає **Володимира Ілліча ШКОБУ** з прекрасною датою в його житті – 60-річчям від дня народження та бажає ювіляру, аби кожен день буде наповнений корисними справами і теплом людських відносин, а мрії втілюються у життя та приносять бажану радість і задоволення.*

Щедрої Вам долі та нехай таланти Вашого розуму і душі надалі успішно служать в ім'я розквіту рідної України!

*Ще небо хмарами не вкрите, ще так прозора сяють роси,
А вже по ліву руку – літо, а вже по праву руку – осінь.
Ще очі блиску не позбулись, ще серце жити не стомилось,
А вже по ліву руку – юність, а вже по праву руку – зрілість.
А час летить нестримно далі, й душа немовби молодіє,
По ліву руку – всі печалі, по праву руку – всі надії.
Життя не зміряти літами, а щастя – то важка наука,
Хай буде щастя завжди з Вами – по праву і по ліву руку!*

РЕЄСТР

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Автономна Республіка Крим					
31257637	454	02.12.11	Товарна біржа «Кримська аграрна біржа»	95006, м. Сімферополь, вул. р. Люксембург, 17, тел. (0652) 51-27-14, 51-27-12	Ігнатенко Анатолій Сергійович
Кіровоградська область					
34548259	455	02.12.11	Товарна біржа «Кіровоградська універсальна товарна біржа»	25002, м. Кіровоград, вул. Радянська, 4, тел. (0522) 32-30-07, 32-30-06	Ткачук Рустам Анатолійович
м. Київ					
32710756	463	07.12.11	Універсальна товарна біржа «Національні ресурси»	04060, м. Київ, вул. Ольжича, 13, тел. (044) 440-99-32, 440-99-34, 440-99-36 (факс)	Мосієнко Микола Федорович
32592290	476	12.12.11	Товарна біржа «Центральна універсальна біржа»	02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 23, оф. 918, тел. (044) 492-96-28	Кондратюк Олександр Станіславович
36999365	500	20.12.11	Товарна біржа «Українська спеціалізована біржа»	03680, м. Київ, вул. І. Лепсе, 8, корп. 59, тел. (044) 383-76-05, 497-56-07	Тігінян Алла Олександрівна
32277680	501	20.12.11	Приватне підприємство «Спеціалізоване підприємство «Юстиція»	03680, м. Київ, вул. І. Лепсе, 8, корп. 59, тел. (044) 404-66-69, 497-56-07	Ткачевський Павло Якович
Дніпропетровська область					
13420399	468	09.12.11	Придніпровська товарна біржа	49000, м. Дніпропетровськ, Набережна В. І. Леніна, 15а, тел. (0562) 35-77-45, (056) 744-27-16	Камеко Вадим Федорович
Львівська область					
13807336	469	09.12.11	ВАТ «Міжнародна Східно-Європейська товарна біржа»	79008, м. Львів, вул. Винниченка, 1, тел. (032) 225-63-13, 225-63-37	Сорочик Світлана Степанівна
25545373	470	09.12.11	Товарна біржа «Українська інвестиційна»	79011, м. Львів, вул. Вітовського, 18, тел. (032) 225-50-63, 225-50-89	Оленчин Ростислав Богданович
20810095	474	12.12.11	Приватне підприємство «Фірма «СОМГІЗ»	79012, м. Львів, вул. Сахарова, 46, тел. (032) 244-30-91, 235-29-85	Кравець Леся Михайлівна
Полтавська область					
32996161	471	09.12.11	Центральна універсальна біржа	36039, м. Полтава, вул. Ватутіна, 4, тел. (0532) 67-88-83	Хатьонка Дмитро Петрович
Одеська область					
23860283	475	12.12.11	Одеська аграрна біржа	65000, м. Одеса, Овідіопольська дорога, 3, тел. (0482) 39-55-91	Тодоров Олександр Васильович
Харківська область					
25611578	482	14.12.11	ТОВ «Універсальна біржа «Гермес»	61002, м. Харків, вул. Миросицька, 60, тел. (057) 714-94-67, 714-00-04	Єсаков Валентин Сергійович
35597841	485	14.12.11	Товарна біржа «Реґіон – Ресурс»	62472, м. Харків, вул. Пушкінська, 79/1, оф. 2, тел. (057) 757-42-17, 704-12-67	Волковинський Юрій Юрійович
Донецька область					
31907023	483	14.12.11	Товарна біржа «Донбас»	83001, м. Донецьк, просп. Ілліча, 4а, тел. (062) 349-30-01	Новікова Тетяна Василівна
31501033	489	16.12.11	Донецька товарна біржа «Південний Схід»	83015, м. Донецьк, вул. Артема, 131а, тел. (062) 381-09-49	Малиновський Сергій Володимирович
Луганська область					
25369156	484	14.12.11	Луганська агропромислова товарна біржа	91055, м. Луганськ, вул. Сант-Ет'єнівська, 40, тел. (0642) 58-19-48, 58-18-19, 58-18-52	Огіря Михайло Юрійович
Закарпатська область					
36609103	487	15.12.11	Приватне підприємство «НАВІТА»	89431, Ужгородський р-н, с. Полодь-Комарівці, вул. Кошута, 24, тел. (0312) 61-53-00, 61-26-10	Дупин Вікторія Василівна
Чернігівська область					
22820040	490	17.12.11	ТОВ «ЛОТ»	14005, м. Чернігів, просп. Миру, 49а, тел. (0462) 67-79-32	Рудницька Ірина Вікторівна
Волинська область					
25087433	506	22.12.11	Волинська міжрегіональна біржа	43005, м. Луцьк, просп. Перемоги, 15, тел. (0332) 78-02-34, 78-02-21, 78-02-35	Ганейчук Ростислав Ростиславович



УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Національну антикорупційну стратегію на 2011 – 2015 роки

З метою вдосконалення правових та організаційних засад запобігання та протидії корупції ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Схвалити Національну антикорупційну стратегію на 2011 – 2015 роки (додається).
2. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 11 вересня 2006 року № 742 «Про Концепцію подолання корупції в Україні «На шляху до доброчесності».
3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
21 жовтня 2011 року
№ 1001/2011

СХВАЛЕНО
Указом Президента України
від 21 жовтня 2011 року № 1001/2011

Національна антикорупційна стратегія на 2011 – 2015 роки

I. Загальні положення

Корупція в Україні набула ознак системного явища, яке поширює свій негативний вплив на всі сфери суспільного життя, все глибше укорінюючись у повсякденному житті як основний, швидкий та найбільш дієвий протиправний засіб вирішення питань, досягнення певних цілей. Масштаби поширення корупції загрожують національній безпеці України. Це потребує негайного вжиття системних та послідовних заходів, які мають комплексний характер і базуються на єдиній Національній антикорупційній стратегії на 2011 – 2015 роки (далі – Національна антикорупційна стратегія).

В умовах соціально-економічних реформ, які наразі здійснюються в державі, пріоритетними напрямками антикорупційної політики мають стати виявлення та усунення умов, що сприяють або можуть сприяти виникненню корупції, а також запобігання спробам їх створити.

Національна антикорупційна стратегія розроблена на основі аналізу ситуації, пов'язаної з різними проявами корупції в державі, з використанням світового досвіду та рекомендацій міжнародних організацій за результатами моніторингу й оцінки стану запобігання і протидії корупції в Україні.

II. Аналіз ситуації

Ключовою ознакою сучасної ситуації щодо боротьби з корупцією в Україні є започаткування у 2010 – 2011 роках процесу реформування вітчизняного антикорупційного законодавства, зокрема прийняття Законів України «Про засади запобігання і протидії корупції», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення». Антикорупційну спрямованість мають здійснені судова, податкова, адміністративна реформи, започаткована реформа кримінального судочинства, вдосконалені механізми доступу громадян до публічної інформації та отримання безоплатної правової допомоги.

Однак, поряд із низкою вжитих заходів, реформування вітчизняного антикорупційного законодавства є незавершеним. Законодавчого врегулювання потребують такі питання, як:

упорядкування адміністративних процедур і надання адміністративних та інших публічних послуг; притягнення до відповідальності юридичних осіб за вчинення їх уповноваженими особами корупційних правопорушень;

удосконалення інституту конфіскації; притягнення до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень осіб, які користуються недоторканністю.

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 27 жовтня 2011 р. № 199. – Прим. ред.

За результатами проведених досліджень, у тому числі соціологічних, виявлено такі основні причини виникнення і поширення корупції в Україні:

недостатній рівень добросовісності окремих осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

недосконалість адміністративних процедур (їх відсутність або нечіткість);

наявність у органів державної влади та осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, широкого спектра дискреційних повноважень;

невідповідність рівня оплати праці осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, обсягу їх повноважень;

несприятливий режим підприємницької діяльності та наявність економічних пільг для певних категорій підприємців;

низька ефективність заходів, що вживаються правоохоронними органами, органами прокуратури та судами, щодо притягнення винних у вчиненні корупційних правопорушень до відповідальності;

толерантність та відсутність критичного ставлення суспільства до проявів корупції;

сприйняття населенням корупції як одного із засобів досягнення бажаного результату.

Поширення корупції в державі завдає значної шкоди всій системі управління та в разі невжиття відповідних заходів може поглибити такі наслідки:

падіння авторитету державних та владних структур;

затримка модернізації та розвитку національної економіки, порушення принципу конкуренції;

зростання цін внаслідок включення хабара як обов'язкової складової до цінової формули на товари та послуги;

погіршення інвестиційної привабливості держави;

дискредитація закону як універсального регулятора суспільних відносин та перетворення його в засіб задоволення приватних і корпоративних інтересів.

III. Мета і завдання Національної антикорупційної стратегії

Метою Національної антикорупційної стратегії є зменшення рівня корупції в Україні шляхом усунення передумов її виникнення через впровадження превентивних заходів, зміцнення режиму законності, а також формування у суспільстві нетерпимого, негативного ставлення до корупції як суспільно небезпечного явища за допомогою спільних зусиль державних та громадських структур, за участю міжнародних організацій.

Завданнями Національної антикорупційної стратегії є:

окреслення кола причин і умов, що породжують корупцію, визначення шляхів мінімізації фак-

торів, що детермінують її виникнення та негативні наслідки;

визначення основних напрямів державної політики у сфері запобігання і протидії корупції;

підвищення ступеня довіри до органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

упровадження системи моніторингу ефективності антикорупційного законодавства та забезпечення його виконання.

IV. Принципи забезпечення Національної антикорупційної стратегії

Успішна протидія корупції можлива за умов наявності таких складових: належного антикорупційного законодавства, ефективного його застосування відповідними органами державної влади і органами місцевого самоврядування, координації їх діяльності; ефективної системи протидії корупції в усіх сферах діяльності органів державної влади і органів місцевого самоврядування та на всіх рівнях; відкритості та інформованості громадян про здійснення заходів щодо запобігання і протидії корупції; взаємодії об'єднань громадян з органами державної влади і органами місцевого самоврядування у сфері формування та реалізації державної антикорупційної політики, підтримки антикорупційних заходів держави громадянським суспільством.

Реалізація Національної антикорупційної стратегії повинна здійснюватися з дотриманням таких основоположних принципів:

рівність усіх перед законом;

забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина у відносинах з органами державної влади та органами місцевого самоврядування;

дотримання правових норм у сфері запобігання і протидії корупції;

невідворотність юридичної відповідальності за вчинення корупційного правопорушення;

надання пріоритету превентивним антикорупційним заходам;

відкритість і прозорість діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо реалізації Національної антикорупційної стратегії;

поєднання зусиль держави і громадянськості у подоланні корупції як системного явища в усіх сферах суспільного життя.

V. Основні напрями реалізації Національної антикорупційної стратегії

Для реалізації Національної антикорупційної стратегії необхідні узгоджені дії державних органів та органів місцевого самоврядування щодо:

1) реформування системи державного управління та адміністративних процедур:

а) завершення процесу розмежування функцій органів державної влади з надання адміністративних послуг та контрольно-наглядових (інспекційних) функцій;

б) застосування інноваційних технологій, що підвищують об'єктивність та забезпечують прозорість прийняття органами державної влади рішень, у тому числі прискорення впровадження системи електронного документообігу та електронного цифрового підпису на загальнодержавному і місцевому рівнях;

в) розширення сфер застосування принципу «мовчазної згоди» при наданні погоджень, висновків, дозвільних документів тощо;

г) надання адміністративних послуг виключно органами державної влади та бюджетними установами;

д) визначення на законодавчому рівні вичерпного переліку адміністративних послуг, платності чи безоплатності їх надання, а також обґрунтованих (адекватних) строків надання таких послуг;

е) припинення практики дроблення адміністративних послуг на окремі платні послуги, забезпечивши орієнтацію на результат;

є) встановлення заборони органам державної влади та органам місцевого самоврядування надавати платні послуги господарського характеру;

ж) відмова від територіального монополізму при наданні адміністративних послуг та створення альтернативних можливостей щодо вибору органу для отримання адміністративної послуги;

2) зменшення адміністративного тиску на підприємців, запобігання тінізації економіки:

а) суттєве зменшення кількості ліцензій і дозволів у сфері підприємницької діяльності, максимальне спрощення та скорочення тривалості дозвільних процедур;

б) усунення технічних бар'єрів, запровадження «єдиного вікна», максимальна комп'ютеризація документообігу;

в) обмеження кількості перевірок з боку податкових та контролюючих органів;

г) запобігання неправомірному тиску на підприємців з боку правоохоронних та контролюючих державних органів;

3) забезпечення доброчесності на державній службі та службі в органах місцевого самоврядування:

а) системне вдосконалення державної служби, служби в органах місцевого самоврядування, зокрема, в частині процедури конкурсного добору кандидатів (механізму визначення переможця), розстановки кадрів, проходження державної служби, служби в органах місцевого самоврядування;

б) визначення на законодавчому рівні засад етичної поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та механізму врегулювання конфлікту інтересів в їх діяльності, що мають базуватися на положеннях Модельного кодексу поведінки державних службовців країн Ради Європи та враховувати інші міжнародно-правові стандарти в цій сфері;

в) оптимізація співвідношення рівня базової (фіксованої) заробітної плати (посадового окладу) залежно від складності роботи і рівня відпові-

дальності за конкретною посадою та додаткової заробітної плати (премій, надбавок), яка встановлюється за результатами оцінки діяльності на розсуд керівництва;

4) поліпшення умов доступу фізичних, юридичних осіб та об'єднань громадян без статусу юридичної особи до інформації про діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування:

а) продовження формування ефективного механізму доступу фізичних, юридичних осіб та об'єднань громадян без статусу юридичної особи до інформації про діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб;

б) активізація інформаційного обміну між об'єднаннями громадян, засобами масової інформації та органами державної влади і органами місцевого самоврядування;

в) забезпечення прозорості в роботі органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

5) удосконалення системи використання державного майна та бюджетних коштів:

а) удосконалення проведення зовнішнього незалежного аудиту в частині здійснення контролю за використанням коштів місцевих бюджетів;

б) завершення проведення інвентаризації державних підприємств і організацій та формування Єдиного реєстру об'єктів державної власності;

в) удосконалення законодавства щодо процедур державних закупівель та впровадження системи їх зовнішнього аудиту, забезпечення прозорості процесу державних закупівель;

г) удосконалення системи контролю за використанням державного майна з метою недопущення фактів одержання прихованих прибутків державними службовцями або, за їх сприяння, іншими особами чи угрупованнями;

д) створення дієвого механізму детінізації ринку цінних паперів, проведення розрахунків за угодами з цінними паперами;

е) здійснення Рахунковою палатою моніторингу ефективності використання коштів державного бюджету при виконанні загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального і національно-культурного розвитку, охорони довкілля;

є) удосконалення механізмів залучення громадськості до контролю за законністю та ефективністю використання державного майна, бюджетних коштів;

б) оптимізації фінансування політичних партій та виборчих кампаній шляхом установлення чітких правил їх фінансування, а також забезпечення ведення ефективного незалежного контролю за таким фінансуванням;

7) удосконалення антикорупційної експертизи шляхом запровадження багатоступеневої методики оцінки корупційних ризиків у законодавстві: на рівні розробників проектів норматив-

но-правових актів (як формалізована самооцінка); на рівні Міністерства юстиції України (як офіційна антикорупційна експертиза проекту нормативно-правового акта); на рівні громадської експертизи, яка забезпечується існуванням прозорої процедури нормопроекування та доступністю інформації для громадськості;

8) формування громадської підтримки дій влади у запобіганні і протидії корупції:

а) сприяння засобам масової інформації в широкому висвітленні заходів щодо протидії корупції, що вживаються державними органами та органами місцевого самоврядування;

б) визначення порядку періодичного звітування державних органів, відповідальних за реалізацію державної антикорупційної політики, про ситуацію у сфері запобігання і протидії корупції;

9) удосконалення системи спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції:

а) проведення аналізу діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції та вжиття за його результатами заходів щодо підвищення ефективності їх роботи;

б) формування єдиної правозастосовчої практики правоохоронних та судових органів у справах, пов'язаних із корупцією;

в) запровадження спеціалізації прокурорів та слідчих у справах про злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних функцій;

г) розвиток співробітництва правоохоронних органів із громадськими організаціями та засобами масової інформації;

10) підвищення кваліфікації суддів, працівників прокуратури та правоохоронних органів:

розроблення і впровадження системи навчання на постійній основі професійних суддів та кандидатів на посаду професійного судді, особового складу правоохоронних органів та органів прокуратури щодо застосування нового антикорупційного законодавства;

11) запобігання проявам корупції у правоохоронних органах:

а) проведення інституційної реформи органів, що здійснюють дізнання, досудове слідство та кримінальне переслідування;

б) удосконалення системи професійного добору та підготовки кадрів правоохоронних органів, що здійснюють боротьбу з корупцією;

в) зміна критеріїв оцінки ефективності роботи правоохоронних органів із кількісних показників на якість отриманих результатів;

г) розроблення системи заходів для забезпечення ефективного і об'єктивного нагляду прокуратури за діяльністю правоохоронних органів;

12) удосконалення інституту відповідальності за корупційні правопорушення:

а) встановлення відповідальності юридичних осіб за вчинення їх уповноваженими особами корупційних правопорушень;

б) удосконалення інституту конфіскації;

в) перегляд процедури надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт осіб, які користуються недоторканністю, у випадках затримання їх на місці вчинення тяжкого злочину (in flagrante delicto), включаючи корупцію;

г) розроблення механізму відшкодування майнової шкоди та збитків, завданих внаслідок вчинення корупційного правопорушення фізичним та юридичним особам;

д) розроблення механізму захисту осіб, які в разі виявлення корупційного правопорушення вжили заходів щодо його припинення та негайно повідомили про вчинення такого правопорушення;

13) зниження рівня корупції у приватному секторі:

а) формування антикорупційної правосвідомості громадян шляхом запровадження соціально-просвітницьких програм, створення системи антикорупційної освіти в загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах незалежно від форми власності;

б) сприяння у забезпеченні прозорості діяльності громадських організацій, юридичних осіб приватного права;

в) сприяння у створенні внутрішніх механізмів контролю та запобігання (виявлення) корупційним правопорушенням у приватному секторі;

14) зниження рівня корупції в зонах підвищеного корупційного ризику, зокрема правоохоронній, медичній, земельній, освітній, податковій, митній сферах, у сферах державних закупівель та державної служби:

а) вдосконалення законодавчого забезпечення відповідних сфер суспільних відносин;

б) підвищення рівня заробітної плати та соціального забезпечення працюючих;

в) підвищення професійного рівня та проведення більш жорсткого професійного добору кадрів;

г) зменшення кількості формальних процедур;

15) активізації міжнародного співробітництва у сфері запобігання і протидії корупції:

а) приведення антикорупційної політики України у відповідність із міжнародними стандартами у сфері запобігання і протидії корупції;

б) здійснення підготовки та підписання міждержавних (міжвідомчих) дво- та багатосторонніх угод про співробітництво у сфері запобігання і протидії корупції;

в) поглиблення співпраці з партнерськими спеціальними службами та правоохоронними органами у сфері боротьби з корупцією;

г) впровадження в Україні найкращих практик іноземних держав у сфері запобігання і протидії корупції, насамперед щодо запровадження інституту захисту добросовісних інформаторів;

д) формування іміджу України як держави, що активно протидіє проявам корупції, та отримання міжнародної підтримки цієї діяльності.

VI. Очікувані результати

Реалізація Національної антикорупційної стратегії дасть змогу забезпечити:

розвиток вітчизняного законодавства у контексті відповідності світовим антикорупційним стандартам, передбаченим Конвенцією Організації Об'єднаних Націй проти корупції, Кримінальною конвенцією про боротьбу з корупцією, Додатковим протоколом до Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією, Цивільною конвенцією про боротьбу з корупцією, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, рекомендаціями Групи держав Ради Європи проти корупції (GRECO) та інших міжнародних інституцій;

підвищення ефективності системи запобігання і протидії корупції;

зниження рівня корупції у системі правоохоронних органів, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

скорочення обсягів тіньової економіки;

формування у громадськості активної позиції із запобігання і протидії корупції.

VII. Фінансове забезпечення реалізації Національної антикорупційної стратегії

Фінансове забезпечення реалізації Національної антикорупційної стратегії здійснюватиметься за рахунок державного, місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Щорічна перевірка ефективності витрачання коштів державного бюджету на реалізацію Національної антикорупційної стратегії шляхом виконання Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки з подальшим розглядом її результатів на засіданнях Національного антикорупційного комітету проводитиметься Рахунковою палатою.

VIII. Наукове супроводження реалізації Національної антикорупційної стратегії

Наукове супроводження реалізації Національної антикорупційної стратегії здійснюватиметься провідними науковими закладами держави.

IX. Механізм реалізації Національної антикорупційної стратегії

Національна антикорупційна стратегія реалізуватиметься шляхом розроблення та ухвалення Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки, яка за структурою відповідатиме Національній антикорупційній стратегії та міститиме перелік заходів, обсягів і джерел фінансування, очікуваних результатів, індикаторів, строків, відповідальних виконавців, а також партнерів із реалізації заходів.

X. Моніторинг та оцінка

Умовою успішної реалізації Національної антикорупційної стратегії є розроблення і впровадження системи моніторингу та оцінки. Моніторинг та оцінку реалізації Національної антикорупційної стратегії здійснює Національний антикорупційний комітет. До моніторингу з метою дотримання об'єктивності та неупередженості залучатимуться неурядові організації та незалежні інститути.

Оцінка ефективності реалізації Національної антикорупційної стратегії ґрунтуватиметься на результатах виконання Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки, позиції України у міжнародних рейтингах (економічна свобода, інвестиційна привабливість, прозорість тощо), результатах моніторингу України з боку міжнародних організацій, соціологічних дослідженнях, опитуваннях громадської думки.

*Глава Адміністрації
Президента України С. ЛЬОВОЧКІН*



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 13 червня 2000 р. № 950

від 12 жовтня 2011 р. № 1044

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 13 червня 2000 р. № 950 «Про затвердження Порядку проведення службового розслідування стосовно осіб, уповноважених на виконання функцій держави або органів місцево-

го самоврядування» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 24, ст. 1004; 2007 р., № 53, ст. 2168; 2009 р., № 47, ст. 1575; 2010 р., № 1, ст. 14) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗМІНИ, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 13 червня 2000 р. № 950

1. У назві та пункті 1 постанови слово «органів» виключити.

2. У Порядку, затвердженому зазначеною постановою:

1) у пункті 1:

в абзаці четвертому слово «його» замінити словом «її»;

після абзацу четвертого доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«з метою виявлення причин та умов, що призвели до вчинення корупційного правопорушення або порушення вимог Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», за поданням спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції за рішенням керівника органу, в якому працює особа, яка вчинила таке правопорушення.»

У зв'язку з цим абзаци п'ятий і шостий вважати абзацами шостим і сьомим;

2) у пункті 2:

в абзаці першому слова «Урядовим уповноваженим з питань антикорупційної політики», «керівником підрозділу з питань запобігання та протидії корупції відповідного органу» виключити;

абзац другий виключити;

абзац третій викласти у такій редакції:

«Нацдержслужба проводить службові розслідування за дорученням вищих посадових осіб України та Першого віце-прем'єр-міністра України, а у разі безпосереднього звернення до Нацдержслужби особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, з метою зняття безпідставних, на її думку, звинувачень або підозри рішення щодо проведення службового розслідування приймається керівником Нацдержслужби.»;

3) у пункті 3:

в абзаці другому слова «Урядовим уповноваженим з питань антикорупційної політики» виключити;

абзац третій викласти у такій редакції:

«Період проведення службового розслідування не включає час тимчасової втрати працездатності особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно якої проводиться таке розслідування, час її перебування у відпустці або службовому відрядженні чи відсутності з інших причин, час отримання інформації, що стосується предмета службового розслідування, від установ, підприємств, організацій інших держав, а також час ознайомлення такою особою, уповноваже-

ною на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та керівником органу, в якому вона працює, з актом службового розслідування.»;

4) у пункті 4:

в абзаці першому слово «службовець» замінити словом «особа»;

абзаци другий і третій викласти у такій редакції:

«Особа, щодо якої винесено постанову про притягнення як обвинуваченої у вчиненні злочину у сфері службової діяльності, підлягає відстороненню від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному законом, до розгляду справи судом, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України.

Особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України, може бути відсторонена від виконання службових повноважень за рішенням керівника органу (установи, підприємства, організації), в якому вона працює, до закінчення розгляду справи судом.»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«У разі закриття провадження у справі про адміністративне корупційне правопорушення у зв'язку з відсутністю події або складу адміністративного правопорушення відстороненій від виконання службових повноважень особі відшкодовується середній заробіток за час вимушеного прогулу, пов'язаного з таким відстороненням.»;

5) в абзацах третьому та восьмому пункту 6, абзаці першому пункту 7, абзацах другому та третьому пункту 8, абзацах другому та шостому пункту 9, абзаці першому пункту 10, абзацах третьому та п'ятому пункту 12 слово «якого» замінити словом «якої»;

6) у пункті 8:

в абзаці другому слово «нього» замінити словом «неї»;

абзац шостий викласти у такій редакції:

«У разі прийняття рішення щодо притягнення особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, до відповідальності комісія пропонує вид дисциплінарного стягнення, передбаченого законодавством.»;

абзац восьмий викласти у такій редакції:

«У разі виявлення корупційного правопорушення комісія вносить пропозицію щодо надіслання акта службового розслідування до спеці-

ально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції.»;

7) у пункті 9:

в абзаці другому слово «він» замінити словом «вона»;

в абзаці шостому слово «повинен» замінити словом «повинна», а слово «його» замінити словом «її»;

8) в абзаці четвертому пункту 10 слово «притягнутий» замінити словом «притягнута»;

9) у пункті 12:

в абзаці четвертому слово «його» замінити словом «її»;

в абзаці п'ятому «Начальника Головдержслужби» замінити словами «Голови Нацдержслужби»;

10) у назві та тексті Порядку слова «або органів місцевого самоврядування» замінити словами «або місцевого самоврядування».



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку інформування Національного агентства з питань державної служби про осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які звільнені у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення

від 12 жовтня 2011 р. № 1072
Київ

Відповідно до частини третьої статті 22 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок інформування Національного агентства з питань державної служби про осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які звільнені у зв'язку з притягненням до відпові-

дальності за корупційне правопорушення, що додається.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2010 р. № 849 «Питання забезпечення реалізації статті 19 Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 70, ст. 2524).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

32

ПОРЯДОК інформування Національного агентства з питань державної служби про осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які звільнені у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення

1. Цей Порядок визначає механізм подання інформації Нацдержслужбі про осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які звільнені з посад у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення (далі – особи), відповідно до Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», а також узагальнення зазначеної інформації.

2. Міністри, керівники інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, територіальних органів центральних органів виконавчої влади, Голова Ради міністрів Автономної Республіки

Крим, голови обласних, Київської та Севастопольської міських, районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, сільських, селищних, міських, районних у місті, районних, обласних рад подають Нацдержслужбі інформацію про осіб за формою згідно з додатком у триденний строк після прийняття ними відповідних рішень.

3. Нацдержслужба та Мін'юст проводять щокварталу звірку переліку осіб з відомостями, що містяться в Єдиному державному реєстрі осіб, які вчинили корупційні правопорушення.

Порядок проведення звірки встановлюється Мін'юстом та Нацдержслужбою.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 12 жовтня 2011 р. № 1072

4. Нацдержслужба:
звертається у разі виявлення фактів невиконання посадовими особами, зазначеними у пункті 2 цього Порядку, вимог частини третьої статті 22 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» до Генеральної прокуратури

України з пропозицією щодо вжиття заходів прокурорського реагування;

подає щокварталу до 5 числа наступного місяця Кабінетові Міністрів України узагальнену інформацію про осіб з висновками та пропозиціями.

Додаток до Порядку

ІНФОРМАЦІЯ
про осіб, уповноважених на виконання функцій держави
або місцевого самоврядування, які звільнені у зв'язку з притягненням
до відповідальності за корупційне правопорушення

(найменування органу)					
Порядковий номер	Прізвище, ім'я, по батькові, дата народження особи	Посада	Прийняте судом рішення (стаття Кодексу України про адміністративні правопорушення або Кримінального кодексу України, вид покарання, день набрання законної сили рішенням суду)	Прийняте керівником рішення (дата, номер, короткий зміст наказу або розпорядження)	Примітка



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки

від 28 листопада 2011 р. № 1240
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Державну програму щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки (далі – Програма), що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям:

забезпечити виконання Програми в межах видатків, передбачених у державному та місцевих бю-

джетах на відповідний бюджетний період, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законом;

подавати щороку до 15 лютого спеціально уповноваженому органу з питань антикорупційної політики інформацію про стан виконання Програми для її узагальнення та включення до звіту про результати проведення заходів щодо запобігання і протидії корупції.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 листопада 2011 р. № 1240

ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА

щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки

Мета Програми

Метою Програми є впровадження механізмів зменшення рівня корупції в Україні відповідно до положень Національної антикорупційної стратегії на 2011 – 2015 роки, схваленої Указом Президента України від 21 жовтня 2011 р. № 1001.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Відсутність єдиної загальнодержавної антикорупційної політики в Україні є однією з причин

неефективного реагування держави та суспільства на загрозу корупції, рівень якої зростав протягом останніх років.

Проблему передбачається розв'язати шляхом об'єднання зусиль центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, науково-дослідних установ та громадських (неурядових) організацій, спрямованих на реалізацію пріоритетних напрямів антикорупційної політики, що визначені Національною

антикорупційною стратегією на 2011 – 2015 роки, через:

продовження реформування антикорупційного законодавства відповідно до міжнародних стандартів;

ефективне застосування антикорупційного законодавства органами державної влади і органами місцевого самоврядування;

створення ефективної системи протидії корупції в усіх сферах діяльності органів державної влади і органів місцевого самоврядування на всіх рівнях;

забезпечення відкритості та поінформованості громадськості про здійснення заходів щодо запобігання і протидії корупції;

формування у суспільстві нетерпимого, негативного ставлення до корупції як суспільно небезпечного явища;

посилення взаємодії об'єднань громадян з органами державної влади і органами місцевого самоврядування у сфері формування та реалізації державної антикорупційної політики, забезпечення підтримки громадянським суспільством антикорупційних заходів, що здійснюються державою.

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

визначення причин і умов, що спричиняють виникнення корупції, усунення факторів, що призводять до її виникнення та негативних наслідків;

визначення основних напрямів державної політики у сфері запобігання і протидії корупції;

підвищення рівня довіри громадян до органів державної влади і органів місцевого самоврядування;

упровадження системи моніторингу ефективності антикорупційного законодавства.

Прогнозні обсяги та джерела фінансування Програми наведені у додатку 1.

Завдання і заходи

Завдання і заходи з виконання Програми, спрямовані на розв'язання проблеми та досягнення мети Програми, наведені у додатку 2*.

Очікувані результати, ефективність Програми

Виконання Програми дасть змогу:

продовжити процес розвитку законодавства з урахуванням світових антикорупційних стандартів, закріплених у Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції, Кримінальній конвенції про боротьбу з корупцією, Додатковому протоколу до Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією, Цивільній конвенції про боротьбу з корупцією, рекомендаціях Групи держав Ради Європи проти корупції (GRECO) та інших міжнародних інституцій;

підвищити ефективність системи запобігання і протидії корупції;

знизити рівень корупції у системі правоохоронних органів, інших органів державної влади і органів місцевого самоврядування;

зменшити обсяги тіньової економіки;

формувати у громадськості активну позицію із запобігання і протидії корупції.

Очікувані результати виконання Програми наведено у додатку 3.

Обсяги та джерела фінансування

Фінансування Програми здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів у межах видатків, передбачених головному розпорядникові бюджетних коштів, відповідальному за виконання заходів і завдань Програми, а також інших джерел, не заборонених законом.

Обсяг фінансування Програми уточнюється щороку під час складання проекту Державного бюджету України та місцевих бюджетів на відповідний рік.

*Додаток 1
до Програми*

ПАСПОРТ

Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки

1. Програма розроблена відповідно до Указу Президента України від 21 жовтня 2011 р. № 1001.

2. Програма затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 28 листопада 2011 р. № 1240.

3. Державний замовник – Мін'юст.

4. Керівник Програми – Міністр юстиції.

5. Виконавці заходів Програми – Мін'юст, МЗС, Мінфін, Мінекономрозвитку, МВС, Мінрегіон, МОЗ, Мінсоцполітики, МОНмолодьспорт, Військова служба правопорядку у Збройних Силах, Держфінінспекція, Адміністрація Держприкордонслужби, Держмитслужба, ДПС, Укрдерж-

реєстр, Держінформнауки, Держземагентство, Держкомтелерадіо, Нацдержслужба, Фонд державного майна, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Вища рада юстиції, Верховний Суд України, Державна судова адміністрація, Генеральна прокуратура України, Національна школа суддів України, Рахункова палата, СБУ, Центральна виборча комісія, Національна академія наук, Національна академія правових наук, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, науково-дослідні установи, громадські (неурядові) організації.

6. Строк виконання Програми: 2011 – 2015 роки.

* Повний текст з додатком 2 читайте на урядовому веб-порталі. – Прим. ред.

**ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ
виконання Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011 – 2015 роки**

Найменування завдання	Індикатори виконання завдання	Значення показників					
		усього	у тому числі за роками				
			2011	2012	2013	2014	2015
1. Удосконалення нормативно-правової бази	кількість документів	44	3	20	12	4	5
2. Поширення знань про новели антикорупційного законодавства	кількість заходів	25		9	5	5	6
3. Звітування державних органів, відповідальних за реалізацію державної антикорупційної політики, про ситуацію у сфері запобігання і протидії корупції	кількість звітів	21	1	6	6	4	4
4. Приведення антикорупційної політики України у відповідність із міжнародними стандартами у сфері запобігання і протидії корупції	кількість звітів	8		2	2	2	2

Нова інституція

✓ На виконання Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» Президент України видав Указ від 23 листопада 2011 року № 1063/2011, згідно з яким утворено **Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР)**.

Головою НКЦПФР призначено Д. М. ТЕВЕЛЄВА. Відповідно до затвердженого зазначеним Указом Положення про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку її основними завданнями є:

формування та забезпечення реалізації єдиної державної політики щодо розвитку і функціонування ринку цінних паперів та похідних (деривативів) в Україні, сприяння адаптації національного ринку цінних паперів до міжнародних стандартів;

координація діяльності державних органів з питань функціонування в Україні ринку цінних паперів та похідних (деривативів);

здійснення державного регулювання та контролю за емісією і обігом цінних паперів та похідних (деривативів) на території України;

захист прав інвесторів шляхом здійснення заходів щодо запобігання і припинення порушень законодавства на ринку цінних паперів та законодавства про акціонерні товариства, застосування санкцій за порушення законодавства у межах своїх повноважень;

сприяння розвитку ринку цінних паперів та похідних (деривативів);

узагальнення практики застосування законодавства України з питань емісії (випуску) та обігу

цінних паперів в Україні, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення;

здійснення державного регулювання та контролю у сфері спільного інвестування;

здійснення у межах компетенції державного регулювання та контролю у сфері накопичувального пенсійного забезпечення;

здійснення у межах компетенції державного регулювання і нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

здійснення у межах компетенції заходів щодо запобігання і протидії корупції;

здійснення у межах повноважень, визначених законодавством, нагляду на консолідованій та субконсолідованій основі за небанківськими фінансовими групами та їх підгрупами.

Під час виконання покладених завдань НКЦПФР взаємодіє з органами державної влади, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування.

Рішення НКЦПФР, прийняті у межах її повноважень, є обов'язковими до виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами та місцевими держадміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності і громадянами.

**ЗАКОН УКРАЇНИ****Про внесення зміни до статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. У частині другій статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251) слова «нотаріально посвідчені» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
15 листопада 2011 року
№ 4018-VI

**ЗАКОН УКРАЇНИ****Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання інвестицій у вітчизняну економіку**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13 – 17, ст. 112) такі зміни:

1) у статті 98:

назву доповнити словами «або передачі цілісного майнового комплексу державного чи комунального підприємства в оренду чи концесію»;

у пункті 98.2:

в абзаці першому слово «його» замінити словами «або цілісний майновий комплекс державного чи комунального підприємства передається в оренду чи концесію»;

доповнити підпунктом 98.2.4 такого змісту:

«98.2.4. у разі передачі в оренду чи концесію цілісного майнового комплексу державного або комунального підприємства платник податків – орендар чи концесіонер після прийняття цілісного майнового комплексу державного або комунального підприємства в оренду чи концесію набуває усіх прав і обов'язків щодо погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу, які виникли у державного або комунального підприємства до передачі цілісного майнового комплексу в оренду чи концесію»;

останнє речення пункту 98.3 виключити;

пункт 98.9 доповнити словами «а у разі отримання цілісного майнового комплексу державного або комунального підприємства в оренду чи

концесію сума перевищення перераховується в розпорядження платника податків – орендаря чи концесіонера згідно з передаточним балансом або актом»;

2) у статті 153:

підпункт 153.3.5 пункту 153.3 доповнити підпунктом «д» такого змісту:

«д) платником податку, прибуток якого звільнений від оподаткування відповідно до положень цього Кодексу, у розмірі прибутку, звільненого від оподаткування у періоді, за який виплачуються дивіденди»;

у пункті 153.7:

абзац перший викласти в такій редакції:

«153.7. Оподаткування операцій лізингу (оренди), концесії здійснюється в такому порядку»;

доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

«Отримання майна в концесію не змінює податкових зобов'язань концесіонера. При цьому концесіонер збільшує суму витрат на суму нарахованого концесійного платежу за наслідками податкового періоду, в якому здійснюється таке нарахування»;

3) пункт 196.1 статті 196 доповнити підпунктом 196.1.15 такого змісту:

«196.1.15. оплати орендної плати чи концесійного платежу за договорами відповідно оренди чи концесії цілісного майнового комплексу державного чи комунального підприємства (його структурного підрозділу), якщо орендодавцями

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 10 грудня 2011 р. № 231. – Прим. ред.

чи концесієдавцями за договорами виступають органи державної влади чи органи місцевого самоврядування, а платежі відповідно до закону зараховуються до Державного бюджету України або місцевого бюджету»;

4) у пункті 8 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення»:

в абзаці першому слова «протягом одного року з дня набрання чинності розділом III цього Кодексу» замінити словами «до 31 грудня 2012 року»;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«На період дії порядку оподаткування доходів від страхової діяльності, передбаченого цим пунктом, доходи страховика від іншої діяльності, не пов'язаної із страховою діяльністю, а також доходи, одержані страховиком-цедентом у

звітному періоді від перестраховиків за договорами перестраховування, зменшені на суму здійснених страховиком-цедентом страхових виплат (страхового відшкодування) у частині (у межах часток), в якій перестраховик несе відповідальність згідно з укладеними із страховиком-цедентом договорами перестраховування, оподатковуються в порядку, строки і за правилами, передбаченими цим Кодексом, за ставкою, визначеною відповідно до пункту 151.1 статті 151 цього Кодексу».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2012 року.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
17 листопада 2011 року
№ 4057-VI



ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 20 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до статті 20 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31 – 32, ст. 263; 2005 р., № 32, ст. 421; 2006 р., № 26, ст. 210; 2010 р., № 8, ст. 51) такі зміни:

частину другу доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«даних в електронному вигляді для органів державної влади у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом»;

частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

«Порядок надання органам державної влади даних в електронному вигляді з Єдиного державного реєстру та їх перелік встановлюються спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації за погодженням з відповідним державним органом»;

доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. Органам державної влади забороняється надавати іншим особам за їх зверненням відомості з Єдиного державного реєстру, отримані в порядку, встановленому цим Законом».

2. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
18 листопада 2011 року
№ 4067-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 21 грудня 2011 р. № 238. – Прим. ред.

Коротко – факти

✓ Уряд України своїм розпорядженням від 14.12.11 № 1267-р затвердив фінансовий план ВАТ «Турбоатом» на 2012 рік.

Фінансовий план товариства розроблено Фондом державного майна України. Його виконання забезпечить у 2012 році одержання ВАТ «Турбоатом» чистого прибутку в розмірі 280,063 млн грн. та надходження до Державного бюджету України податків у сумі 181,518 млн грн., що порів-

няно з показниками 2010 року більше на 48,4 % та 41,08 % відповідно.

Одночасно порівняно з плановими показниками на 2011 рік обсяг чистого прибутку та податків, передбачених фінансовим планом ВАТ «Турбоатом» на 2012 рік, збільшено на 18,4 % та 34,4 % відповідно.

За матеріалами урядового веб-порталу



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно

від 26 жовтня 2011 р. № 1141
Київ

Відповідно до частини третьої статті 11 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що додається.
2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2012 року.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 жовтня 2011 р. № 1141

ПОРЯДОК

ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно

Загальні положення

1. Цей Порядок визначає процедуру ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі – Державний реєстр прав).

2. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення:

іменований об'єкт – гідрографічний, соціально-економічний, природно-заповідний або інший подібний об'єкт;

органи державної реєстрації прав – Укрдержреєстр та структурні підрозділи територіальних органів Мін'юсту, що забезпечують реалізацію повноважень Укрдержреєстру.

Інші терміни вживаються у цьому Порядку у значенні, наведеному в Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та інших нормативно-правових актах, прийнятих відповідно до зазначеного Закону.

3. Ведення Державного реєстру прав здійснюється державною мовою.

4. Ведення Державного реєстру прав передбачає:

1) реєстрацію заяв (запитів) у базі даних про реєстрацію заяв і запитів Державного реєстру прав (далі – база даних про реєстрацію заяв і запитів);

2) пошук відомостей у Державному реєстрі прав;

3) оформлення рішень, свідоцтв про право власності на нерухоме майно;

4) відкриття розділів Державного реєстру прав та/або внесення записів до нього;

5) внесення змін до записів та скасування записів Державного реєстру прав;

6) надання інформації з Державного реєстру прав;

7) закриття розділів Державного реєстру прав.

Ведення Державного реєстру прав здійснюється за допомогою технічних і програмних засобів, які забезпечують формування та присвоєння номерів (реєстраційного номера об'єкта нерухомого майна, реєстраційного номера заяви (запиту), номера запису, індексного номера рішення, витягу, інформаційної довідки, виписки, свідоцтва тощо), формування картки прийому заяви (запиту), витягів, інформаційних довідок, виписок, оформлення рішень, свідоцтв про право власності на нерухоме майно, захист відомостей, що містяться у Державному реєстрі прав, від несанкціонованих дій, оновлення, архівування та відновлення записів, внесених до Державного реєстру прав, їх пошук, документальне відтворення процедури державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – державна реєстрація прав), надання інформації з Державного реєстру прав.

Номери, що формуються та присвоюються за допомогою програмних засобів Державного реєстру прав, складаються з цифр, що утворюють числа натурального ряду, та не повторюються на всій території України у межах нумерації об'єктів нерухомого майна, заяв (запитів), записів, документів, які формуються за допомогою Державного реєстру прав (рішень, витягів, інформаційних довідок, виписок, свідоцтв тощо).

Реєстрація заяв (запитів) у базі даних про реєстрацію заяв і запитів

5. Реєстрацію заяв (запитів) у базі даних про реєстрацію заяв і запитів проводить орган державної реєстрації прав шляхом внесення відомостей, зазначених в заяві (запиті), до такої бази даних.

6. Під час реєстрації заяв (запитів) кожній заяві (запиту) присвоюється реєстраційний номер, фіксується дата і час її (його) реєстрації.

Реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяв (запитів) є ідентифікатором відповідної заяви (запиту).

7. Під час реєстрації заяви (запиту) орган державної реєстрації прав формує картку прийому відповідної заяви (запиту) та оформляє її у двох примірниках.

Один примірник картки прийому заяви (запиту) орган державної реєстрації прав долучає до документів, поданих заявником, а другий примірник – надає заявнику відповідно до законодавства.

8. Під час розгляду заяви (запиту) державний реєстратор прав на нерухоме майно (далі – державний реєстратор) вносить до відповідного запису в базі даних про реєстрацію заяв і запитів відомості про реквізити прийнятого ним рішення (дата та індексний номер рішення).

9. За результатом розгляду заяви (запиту) державний реєстратор робить у відповідному записі в базі даних про реєстрацію заяв і запитів відмітку про розгляд такої заяви (запиту) та зазначає реквізити прийнятого ним рішення (дата та індексний номер рішення) або реквізити сформованого витягу, інформаційної довідки або виписки з Державного реєстру прав (індексний номер, дата та час формування).

У разі коли заяву у випадках, установлених законодавством, відкликано, державний реєстратор робить у відповідному записі в базі даних про реєстрацію заяв і запитів відмітку про відкликання заяви та зазначає реквізити прийнятого ним рішення про залишення заяви без розгляду у зв'язку з її відкликанням (дата та індексний номер рішення).

Пошук відомостей у Державному реєстрі прав

10. Під час розгляду заяви (запиту) державний реєстратор здійснює пошук у Державному реєстрі прав відомостей про:

- нерухоме майно;
- право власності та суб'єкта цього права;
- інші речові права та суб'єкта цих прав;
- обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав.

11. Пошук у Державному реєстрі прав відомостей здійснюється за реєстраційним номером об'єкта нерухомого майна. У разі коли відомості про реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна у заяві (запиті) не зазначаються, пошук у Державному реєстрі прав відомостей здійснюється за такими ідентифікаторами:

1) за ідентифікаційними даними фізичної або юридичної особи:

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства) – прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, податковий номер;

для фізичної особи (громадянина України, який через свої релігійні або інші переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомив про це відповідні органи державної влади та має відмітку в паспорті громадянина України) – прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, номер і серія паспорта громадянина України;

для юридичної особи (резидента та нерезидента) – найменування юридичної особи та податковий номер;

2) за адресою об'єкта нерухомого майна – назва адміністративно-територіальної одиниці (Автономна Республіка Крим, область, м. Київ, м. Севастополь), району, населеного пункту або селищної, сільської ради.

У разі здійснення пошуку з використанням назви населеного пункту зазначається адреса в межах такого населеного пункту – назва вулиці (проспекту, бульвару, площі, провулку тощо) або іменованого об'єкта (садове товариство, кооператив, природоохоронна установа тощо), номер об'єкта нерухомого майна (будинку, будівлі, споруди), номер корпусу та/або номер окремої частини об'єкта нерухомого майна (квартири, приміщення тощо).

У разі здійснення пошуку за назвою селищної, сільської ради зазначається назва селищної або сільської ради, назва іменованого об'єкта (садове товариство, кооператив, природоохоронна установа тощо), номер об'єкта нерухомого майна (будинку, будівлі, споруди), номер корпусу та/або номер окремої частини об'єкта нерухомого майна (квартири, приміщення тощо).

Якщо у складі іменованого об'єкта міститься вулиця, зазначається також назва такої вулиці (проспекту, бульвару, площі, провулку тощо);

3) за кадастровим номером земельної ділянки;

4) за номером запису.

12. Під час проведення державної реєстрації прав державний реєстратор додатково здійснює пошук інших заяв про державну реєстрацію прав та їх обтяжень на те саме майно у базі даних про реєстрацію заяв і запитів.

13. Пошук заяв про державну реєстрацію прав та їх обтяжень у базі даних про реєстрацію заяв і запитів здійснюється за реєстраційним номером об'єкта нерухомого майна та ідентифікаторами, визначеними у підпунктах 2 і 3 пункту 11 цього Порядку.

14. Під час розгляду заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень у випадках, установлених законодавством, державний реєстратор здійснює пошук у базі даних про реєстрацію заяв і запитів відповідного запису за ідентифікатором зазначеної заяви.

Внесення записів до Державного реєстру прав

15. Після здійснення пошуку у Державному реєстрі прав відомостей державний реєстратор розглядає заяву (запит) та оформляє відповідне

рішення, якому присвоюється індексний номер, фіксується дата та час його формування.

16. На підставі прийнятого рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень державний реєстратор відкриває розділ Державного реєстру прав та вносить записи до Державного реєстру прав.

У випадках, установлених законодавством, державний реєстратор на підставі прийнятого рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень вносить до спеціального розділу Державного реєстру прав запис про виникнення іншого речового права, відмінного від права власності, обтяжень речових прав на нерухоме майно, взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

17. Розділ Державного реєстру прав відкривається державним реєстратором на кожний окремий об'єкт нерухомого майна, право власності на який заявлено вперше.

18. Розділ Державного реєстру прав складається з чотирьох частин, які містять відомості про:

нерухоме майно;

право власності та суб'єкта цього права;

інші речові права та суб'єкта цих прав;

обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав.

19. Після відкриття державним реєстратором розділу Державного реєстру прав та внесення до нього запису державний реєстратор присвоює об'єкту нерухомого майна реєстраційний номер.

Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна є ідентифікатором розділу Державного реєстру прав, відкритого державним реєстратором на такий об'єкт.

Після внесення державним реєстратором запису про речове право на нерухоме майно, обтяження такого права до Державного реєстру прав такому запису присвоюється номер, який є його ідентифікатором.

Дата і час державної реєстрації виникнення, переходу, припинення права власності та інших речових прав на нерухоме майно, їх обтяжень, взяття на облік безхазяйного нерухомого майна фіксуються автоматично та відповідають даті і часу реєстрації заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень або заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна у базі даних про реєстрацію заяв і запитів, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, їх обтяжень, взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

20. З метою проведення державної реєстрації виникнення права власності державний реєстратор вносить до запису про нерухоме майно такі відомості:

1) щодо земельної ділянки:

дата державної реєстрації земельної ділянки;

найменування органу, що провів державну реєстрацію земельної ділянки;

кадастровий номер земельної ділянки;

площа земельної ділянки;

підстава для внесення запису про нерухоме майно:

– назва рішення;

– дата формування рішення;

– індексний номер рішення;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав.

У разі коли на земельній ділянці розташований об'єкт нерухомого майна, право власності на який зареєстровано в установленому законодавством порядку, державний реєстратор додатково вносить відомості про реєстраційний номер такого об'єкта;

2) щодо об'єкта нерухомого майна:

тип об'єкта нерухомого майна (житловий будинок, будівля, споруда, квартира, житлове приміщення, нежитлове приміщення тощо);

призначення об'єкта нерухомого майна (житловий або нежитловий);

площа об'єкта нерухомого майна (загальна та (за наявності) житлова);

відомості про складові частини об'єкта нерухомого майна (найменування та/або присвоєння літера, загальна та (за наявності) житлова площа об'єкта нерухомого майна, який є складовою частиною складної речі та призначений для обслуговування іншої (головної) речі, пов'язаний з нею спільним призначенням та є її приналежністю);

адреса об'єкта нерухомого майна;

підстава для внесення запису про нерухоме майно:

– назва рішення;

– дата формування рішення;

– індексний номер рішення;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав.

У разі коли право власності на земельну ділянку, на якій розташований такий об'єкт нерухомого майна, зареєстровано в установленому законодавством порядку, державний реєстратор додатково вносить відомості про реєстраційний номер такої земельної ділянки;

3) щодо підприємства як єдиного майнового комплексу:

найменування підприємства;

місцезнаходження підприємства;

дата проведення державної реєстрації підприємства;

код згідно з ЄДРПОУ;

склад підприємства (перелік нерухомого майна, що входить до єдиного майнового комплексу (земельні ділянки, будівлі, споруди), із зазначенням їх реєстраційних номерів);

підстава для внесення запису про нерухоме майно:

– назва рішення;

– дата формування рішення;
– індексний номер рішення;
прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав;

4) щодо об'єкта незавершеного будівництва:
технічна характеристика об'єкта незавершеного будівництва;

місце розташування об'єкта незавершеного будівництва;

реєстраційний номер земельної ділянки, на якій розташований об'єкт незавершеного будівництва (крім земельної ділянки, яка перебуває у складі земель державної або комунальної власності, розмежування яких не проведено, та право власності на яку не зареєстровано в Державному реєстрі прав);

номер запису (для земельної ділянки, яка перебуває у складі земель державної або комунальної власності, розмежування яких не проведено, та речове право на яку зареєстровано у спеціальному розділі Державного реєстру прав);

підстава для внесення запису про нерухоме майно:

– назва рішення;
– дата формування рішення;
– індексний номер рішення;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав.

21. У разі проведення державної реєстрації виникнення права власності на нерухоме майно державний реєстратор вносить до запису про право власності та суб'єкта цього права такі відомості:

1) щодо суб'єкта права власності:

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

– прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;

– податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– реквізити документа, що посвідчує особу власника (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

– найменування юридичної особи;

– податковий номер;

для територіальної громади:

– відомості про територіальну громаду села, селища, міста, району в місті;

– найменування органу місцевого самоврядування;

– податковий номер органу місцевого самоврядування;

для держави:

– відомості про державу Україна;

– найменування органу державної влади, що здійснює управління нерухомим майном;

– податковий номер органу державної влади;

2) форма власності;

3) вид спільної власності (у разі, коли майно належить на праві спільної власності);

4) розмір частки у праві спільної власності (у разі, коли майно належить на праві спільної часткової власності);

5) підстава для виникнення права власності:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

6) підстава для внесення запису про право власності та суб'єкта цього права:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

7) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

8) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

9) найменування органу державної реєстрації прав.

22. У разі проведення державної реєстрації виникнення інших речових прав на нерухоме майно, відмінних від права власності, державний реєстратор вносить до запису про інші речові права та суб'єкта цих прав такі відомості:

1) щодо суб'єкта речового права:

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

– прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;

– податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні ор-

гани державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– реквізити документа, що посвідчує таку особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

– найменування юридичної особи;

– податковий номер;

для органів місцевого самоврядування:

– найменування органу місцевого самоврядування;

– податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади:

– найменування органу державної влади;

– податковий номер органу державної влади;

2) вид речового права;

3) строк дії речового права (ознака безстроковості);

4) підстава для виникнення речового права:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

5) підстава для внесення запису про інші речові права та суб'єкта цих прав, змін до запису:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

6) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

7) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

8) найменування органу державної реєстрації прав.

23. Якщо речовим правом на нерухоме майно є іпотека, державний реєстратор вносить до запису про інші речові права та суб'єкта цих прав такі відомості:

1) щодо суб'єкта речового права (іпотекодавця (майновий поручитель), іпотекодержателя, боржник (якщо він не є іпотекодавцем):

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

– прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;

– податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера),

офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– реквізити документа, що посвідчує таку особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

– найменування юридичної особи;

– податковий номер;

для органів місцевого самоврядування:

– найменування органу місцевого самоврядування;

– податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади:

– найменування органу державної влади;

– податковий номер органу державної влади;

2) розмір основного зобов'язання (відомості про розмір основної суми заборгованості та процентів за основним зобов'язанням та/або посилення на правочин, в якому встановлено основне зобов'язання у разі, коли іпотекою забезпечується задоволення вимог, які можуть виникнути в майбутньому);

3) строк виконання основного зобов'язання (відомості про строк повного виконання основного зобов'язання або строк дії іпотечного договору в разі, коли іпотекою забезпечується задоволення вимог, які можуть виникнути в майбутньому);

4) реквізити заставної, відомості про видачу дубліката заставної, анулювання заставної (у разі, коли іпотечним договором передбачено видачу заставної);

5) підстава для виникнення речового права:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

6) підстава для внесення запису про інші речові права та суб'єкта цих прав:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

7) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

8) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

9) найменування органу державної реєстрації прав.

24. У разі проведення державної реєстрації виникнення обтяжень речових прав на нерухоме майно державний реєстратор вносить до запису про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав такі відомості:

1) щодо суб'єкта обтяжень речових прав (обтяжувач, боржник та (за наявності) особа, в інтересах якої встановлено обтяження):

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

- прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;
- податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

- номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

- реквізити документа, що посвідчує таку особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

- найменування юридичної особи;
- податковий номер;
- для органів місцевого самоврядування:
- найменування органу місцевого самоврядування;
- посадова особа органу місцевого самоврядування (у разі, коли обтяжувачем є посадова особа);

- податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади:

- найменування органу державної влади;
- посадова особа органу державної влади (у разі, коли обтяжувачем є посадова особа);
- податковий номер органу державної влади;

2) вид обтяження речового права (податкова застава, арешт, заборона, інші обтяження, визначені законом);

3) зміст обтяження речового права;

4) строк дії обтяження речового права (за його наявності);

5) підстава для виникнення обтяження речового права:

- назва документа;
- дата видачі документа;
- номер документа;
- ким виданий (оформлений) документ;
- додаткові відомості про документ;

6) підстава для внесення запису про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта (суб'єктів) цих прав:

- назва рішення;
- дата формування рішення;
- індексний номер рішення;

7) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

8) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

9) найменування органу державної реєстрації прав.

25. У разі проведення державної реєстрації виникнення іншого речового права на нерухоме майно, відмінного від права власності, до спеціального розділу Державного реєстру прав вносяться такі відомості:

1) щодо об'єкта речового права:

- дата державної реєстрації земельної ділянки;
- найменування органу, що провів державну реєстрацію земельної ділянки;
- кадастровий номер земельної ділянки;
- площа земельної ділянки;

2) щодо суб'єкта речового права:

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

- прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;
- податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

- номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

- реквізити документа, що посвідчує таку особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

- найменування юридичної особи;
- податковий номер;
- для органів місцевого самоврядування:
- найменування органу місцевого самоврядування;

- податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади:

- найменування органу державної влади;
- податковий номер органу державної влади;

3) вид речового права;

4) строк дії речового права (ознака безстроковості);

5) підстава для виникнення речового права:

- назва документа;
- дата видачі документа;
- номер документа;
- ким виданий (оформлений) документ;
- додаткові відомості про документ;

6) підстава для внесення запису про інші речові права та суб'єкта цих прав, змін до запису:

назва рішення;
дата формування рішення;
індексний номер рішення;

7) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

8) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

9) найменування органу державної реєстрації прав.

У разі коли на земельній ділянці розташований об'єкт нерухомого майна, право власності на який зареєстровано в установленому законодавством порядку, державний реєстратор додатково вносить відомості про реєстраційний номер такого об'єкта.

26. Якщо речовим правом на нерухоме майно є іпотека, до спеціального розділу Державного реєстру прав вносяться такі відомості:

1) щодо об'єкта речового права (опис предмета іпотеки – майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено, достатній для його ідентифікації);

2) щодо суб'єкта речового права (іпотекодавець (майновий поручитель), іпотекодержатель, боржник (якщо він не є іпотекодавцем):

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

– прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;

– податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– реквізити документа, що посвідчує таку особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

– найменування юридичної особи;

– податковий номер;

для органів місцевого самоврядування:

– найменування органу місцевого самоврядування;

– податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади:

– найменування органу державної влади;

– податковий номер органу державної влади;

3) розмір основного зобов'язання (відомості про розмір основної суми заборгованості та процентів за основним зобов'язанням та/або послання на правочин, в якому встановлено основне зобов'язання у разі, коли іпотекою забезпечується задоволення вимог, які можуть виникнути в майбутньому);

4) строк виконання основного зобов'язання (відомості про строк повного виконання основного зобов'язання або строк дії іпотечного договору в разі, коли іпотекою забезпечується задоволення вимог, які можуть виникнути в майбутньому);

5) реквізити заставної, відомості про видачу дубліката заставної, анулювання заставної (у разі, коли іпотечним договором передбачено видачу заставної);

6) підстава для виникнення речового права:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

7) підстава для внесення запису про інші речові права та суб'єкта цих прав:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

8) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

9) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

10) найменування органу державної реєстрації прав.

27. У разі проведення державної реєстрації виникнення обтяжень речових прав на нерухоме майно до спеціального розділу Державного реєстру прав вносяться такі відомості:

1) щодо об'єкта, речові права стосовно якого обтяжуються:

щодо земельної ділянки:

– дата державної реєстрації земельної ділянки;

– найменування органу, що провів державну реєстрацію земельної ділянки;

– кадастровий номер земельної ділянки;

– площа земельної ділянки.

У разі коли на земельній ділянці розташований об'єкт нерухомого майна, право власності на який зареєстровано в установленому законодавством порядку, державний реєстратор додатково вносить відомості про реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна, розташованого на тій земельній ділянці;

щодо об'єкта нерухомого майна:

– тип об'єкта нерухомого майна (житловий будинок, будівля, споруда, квартира, житлове приміщення, нежитлове приміщення тощо);

– призначення об'єкта нерухомого майна (житловий або нежитловий);

– площа об'єкта нерухомого майна (загальна та (за наявності) житлова);

– відомості про складові частини об'єкта нерухомого майна (найменування та/або присвоєння літера, загальна та (за наявності) житлова площа об'єкта нерухомого майна, який є складовою частиною складної речі та призначений для обслуговування іншої (головної) речі, пов'язаний з нею спільним призначенням та є її приналежністю);

– адреса об'єкта нерухомого майна.

У разі коли право власності на земельну ділянку, на якій розташований об'єкт нерухомого майна, зареєстровано в установленому законодавством порядку, державний реєстратор додатково вносить відомості про реєстраційний номер такої земельної ділянки;

щодо підприємства як єдиного майнового комплексу:

– найменування підприємства;

– місцезнаходження підприємства;

– дата проведення державної реєстрації підприємства;

– код згідно з ЄДРПОУ;

– склад підприємства (перелік нерухомого майна, що входить до єдиного майнового комплексу (земельні ділянки, будівлі, споруди), із зазначенням їх реєстраційних номерів);

щодо об'єкта незавершеного будівництва:

– технічна характеристика об'єкта незавершеного будівництва;

– місце розташування об'єкта незавершеного будівництва;

– реєстраційний номер земельної ділянки, на якій розташований об'єкт незавершеного будівництва (крім земельної ділянки, яка перебуває у складі земель державної або комунальної власності, розмежування яких не проведено, та право власності на яку не зареєстровано в Державному реєстрі прав);

– номер запису (для земельної ділянки, яка перебуває у складі земель державної або комунальної власності, розмежування яких не проведено, та речове право на яку зареєстровано у спеціальному розділі Державного реєстру прав);

2) щодо суб'єкта обтяжень речових прав (обтяжувач, боржник та (за наявності) особа, в інтересах якої встановлено обтяження):

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

– прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;

– податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігій-

ні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– реквізити документа, що посвідчує таку особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

– найменування юридичної особи;

– податковий номер;

для органів місцевого самоврядування:

– найменування органу місцевого самоврядування;

– посадова особа органу місцевого самоврядування (у разі, коли обтяжувачем є посадова особа);

– податковий номер органу місцевого самоврядування;

для органів державної влади:

– найменування органу державної влади;

– посадова особа органу державної влади (у разі, коли обтяжувачем є посадова особа);

– податковий номер органу державної влади;

3) вид обтяження речового права (податкова застава, арешт, заборона, інші обтяження, визначені законом);

4) зміст обтяження речового права;

5) строк дії обтяження речового права (за його наявності);

6) підстава для виникнення обтяження речового права:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

7) підстава для внесення запису про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

8) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

9) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

10) назва органу державної реєстрації прав.

28. У разі взяття на облік безхазяйного нерухомого майна до спеціального розділу Державного реєстру прав вносяться такі відомості:

1) щодо об'єкта нерухомого майна:

тип об'єкта нерухомого майна (житловий будинок, будівля, споруда, квартира, житлове приміщення, нежитлове приміщення тощо);

призначення об'єкта нерухомого майна (житловий або нежитловий);

площа об'єкта нерухомого майна (загальна та (за наявності) житлова);

відомості про складові частини об'єкта нерухомого майна (найменування та/або присвоєння літера, загальна та (за наявності) житлова площа об'єкта нерухомого майна, який є складовою частиною складної речі та призначений для обслуговування іншої (головної) речі, пов'язаний з нею спільним призначенням та є її приналежністю);

адреса об'єкта нерухомого майна;

2) підстава для взяття на облік безхазяйного нерухомого майна:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

3) підстава для внесення запису про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, змін до запису:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

4) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться взяття на облік безхазяйного нерухомого майна;

5) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

6) найменування органу державної реєстрації прав.

29. У випадках, установлених законодавством, державний реєстратор додатково вносить до відповідного запису про інше речове право та суб'єкта цих прав, про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав Державного реєстру прав відомості про перенесення записів про інші речові права, відмінні від права власності, обтяження речових прав із розділів, спеціального розділу Державного реєстру прав, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек та Державного реєстру обтяжень рухомого майна.

Під час перенесення записів із розділів або спеціального розділу Державного реєстру прав державний реєстратор вносить такі відомості:

номер запису, що переноситься;

дата та час перенесення запису.

Під час перенесення записів з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек або Державного реєстру обтяжень рухомого майна державний реєстратор вносить такі відомості:

назва відповідного реєстру;

реєстраційний номер, дата і час реєстрації запису у Єдиному реєстрі заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державному реєстрі іпотек, Державному реєстрі обтяжень рухомого майна;

дата та час перенесення запису.

Під час перенесення записів дата та час державної реєстрації таких речових прав на нерухо-

ме майно, їх обтяжень відповідає даті та часу їх державної реєстрації у відповідних розділах/реєстрах і залишається незмінною.

30. Після перенесення запису з розділу або із спеціального розділу Державного реєстру прав до розділу Державного реєстру прав державний реєстратор робить у відповідному записі у розділі або спеціальному розділі Державного реєстру прав відмітку про погашення запису.

31. Під час проведення державної реєстрації переходу права власності, інших речових прав на нерухоме майно або обтяжень таких прав державний реєстратор замість існуючих відомостей, що містяться у відкритому розділі Державного реєстру прав, вносить нові відомості, визначені у пунктах 25 – 27 цього Порядку.

У разі коли відомості про інші речові права та суб'єкта цих прав; про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав внесено до спеціального розділу Державного реєстру прав, державний реєстратор вносить нові відомості, визначені у пункті 25 цього Порядку.

32. Під час проведення державної реєстрації припинення права власності, інших речових прав на нерухоме майно або обтяжень таких прав державний реєстратор вносить до відповідного запису Державного реєстру прав такі відомості:

1) підстава для припинення речових прав, їх обтяжень:

назва документа;

дата видачі документа;

номер документа;

ким виданий (оформлений) документ;

додаткові відомості про документ;

2) підстава для внесення запису про припинення речових прав, їх обтяжень:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

3) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої проводиться державна реєстрація прав;

4) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

5) найменування органу державної реєстрації прав.

33. Запис про право власності та суб'єкта цього права; про інші речові права та суб'єкта цих прав; про обтяження прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, який існував до переходу, припинення права власності, інших речових прав на нерухоме майно або обтяжень таких прав, зберігається у Державному реєстрі прав.

34. З метою дотримання єдиного порядку внесення та пошуку відомостей у Державному реєстрі прав використовуються словники Державного реєстру прав, перелік та порядок ведення яких встановлює Мін'юст.

**Оформлення свідоцтва про право
власності на нерухоме майно
за допомогою Державного реєстру прав**

35. У випадках, установлених законодавством, державний реєстратор за результатом розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обов'язків оформляє свідоцтво про право власності на нерухоме майно, якому присвоюється індексний номер, фіксується дата та час його формування.

36. Для формування та видачі свідоцтва про право власності на нерухоме майно державний реєстратор вносить до Державного реєстру прав такі відомості:

1) тип об'єкта нерухомого майна (житловий будинок, будівля, споруда, квартира, житлове приміщення, нежитлове приміщення тощо);

2) площа об'єкта нерухомого майна (загальна та (за наявності) житлова);

3) адреса об'єкта нерухомого майна;

4) щодо суб'єкта права власності:

для фізичної особи (громадянина України, іноземця, особи без громадянства):

– прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові;

– податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України);

– реквізити документа, що посвідчує особу власника (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

для юридичної особи (резидента та нерезидента):

– найменування юридичної особи;

– податковий номер;

для територіальної громади:

– відомості про територіальну громаду села, селища, міста, району в місті;

– найменування органу місцевого самоврядування;

– податковий номер органу місцевого самоврядування;

для держави:

– відомості про державу Україна;

– найменування органу державної влади, що здійснює управління нерухомим майном;

– податковий номер органу державної влади;

5) форма власності;

6) вид спільної власності (у разі, коли майно належить на праві спільної власності);

7) розмір частки у праві спільної власності (у разі, коли майно належить на праві спільної часткової власності);

8) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

9) найменування органу державної реєстрації прав;

10) номер та серія бланка свідоцтва про право власності на нерухоме майно.

37. Для формування та видачі дублікату свідоцтва про право власності на нерухоме майно державний реєстратор вносить до Державного реєстру прав такі відомості:

1) індексний номер свідоцтва про право власності на нерухоме майно;

2) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

3) найменування органу державної реєстрації прав;

4) номер та серія бланка свідоцтва про право власності на нерухоме майно.

**Внесення змін до записів та скасування
записів Державного реєстру прав**

38. Державний реєстратор вносить зміни до записів Державного реєстру прав у разі допущення технічної помилки; зміни відомостей про нерухоме майно, право власності та суб'єкта цього права, інші речові права та суб'єкта цих прав, обов'язки прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, що містяться у Державному реєстрі прав, які не пов'язані з проведенням державної реєстрації прав.

Внесення змін до записів Державного реєстру прав проводиться державним реєстратором за заявою, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

39. У разі внесення змін у зв'язку з допущенням технічної помилки державний реєстратор вносить до відповідного запису Державного реєстру прав такі відомості:

1) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої вносяться зміни до Державного реєстру прав;

2) підстава для внесення змін до запису:

назва рішення;

дата формування рішення;

індексний номер рішення;

3) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

4) найменування органу державної реєстрації прав.

40. У разі внесення змін у зв'язку із зміною відомостей про нерухоме майно, право власності та суб'єкта цього права, інші речові права та суб'єкта цих прав, обов'язки прав на нерухоме майно та суб'єкта цих прав, що містяться у Державному реєстрі прав, які не пов'язані з про-

веденням державної реєстрації прав, державний реєстратор вносить до відповідного запису Державного реєстру прав такі відомості:

- 1) підстава для зміни відомостей:
назва документа;
дата видачі документа;
номер документа;
ким виданий (оформлений) документ;
додаткові відомості про документ;
- 2) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої вносяться зміни до Державного реєстру прав;
- 3) підстава для внесення змін до запису:
назва рішення;
дата формування рішення;
індексний номер рішення;
- 4) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;
- 5) найменування органу державної реєстрації прав.

41. Державний реєстратор скасовує записи Державного реєстру прав у разі скасування на підставі рішення суду рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна або про внесення змін до запису Державного реєстру прав.

Скасування записів Державного реєстру прав проводиться державним реєстратором за заявою, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

42. Для скасування записів державний реєстратор вносить до відповідного запису Державного реєстру прав такі відомості:

- 1) підстава для скасування запису:
назва документа;
дата видачі документа;
номер документа;
ким виданий (оформлений) документ;
додаткові відомості про документ;
- 2) реєстраційний номер, дата і час реєстрації заяви, на підставі якої скасовується запис;
- 3) підстава для внесення відомостей про скасування запису:
назва рішення;
дата формування рішення;
індексний номер рішення;
- 4) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;
- 5) найменування органу державної реєстрації прав.

У разі скасування записів державний реєстратор поновлює записи, що існували до переходу, припинення права власності, інших речових прав на нерухоме майно або обтяжень таких прав.

У разі коли скасуванню підлягають записи, які були внесені у результаті проведення державної реєстрації прав щодо нерухомого майна, право власності на яке заявлено вперше, державний реєстратор робить у відповідному записі відмітку про скасування запису.

У разі коли у результаті проведення державної реєстрації прав щодо нерухомого майна, право власності на яке заявлено вперше, державним реєстратором перенесено записи із спеціального розділу Державного реєстру прав до відповідного розділу Державного реєстру прав, державний реєстратор поновлює відповідний запис у спеціальному розділі Державного реєстру прав.

У разі коли на підставі рішення суду скасовано рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав та їх обтяжень у зв'язку з проведенням державної реєстрації права власності на об'єкт нерухомого майна, який поділяється чи частка з якого виділяється, або на об'єкти нерухомого майна, що об'єднуються, державний реєстратор знову відкриває закритий (закриті) розділ (розділи) Державного реєстру прав та відповідну (відповідні) реєстраційну (реєстраційні) справу (справи) на підставі прийнятого ним рішення про відкриття закритого розділу Державного реєстру прав та реєстраційної справи.

43. Дата та час внесення змін до записів, скасування записів Державного реєстру прав фіксуються автоматично і відповідають даті та часу реєстрації заяви про внесення змін до Державного реєстру прав або заяви про скасування запису Державного реєстру прав у базі даних про реєстрацію заяв і запитів, відповідно до якої заявлено внесення змін до записів, скасування записів Державного реєстру прав.

44. Порядок прийняття і розгляд заяв про внесення змін до запису та заяв про скасування записів Державного реєстру прав установлює Мін'юст.

Надання інформації з Державного реєстру прав

45. Державний реєстратор у випадках, установлених Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», надає інформацію з Державного реєстру прав у формі витягу, інформаційної довідки, виписки відповідно до вимог, установлених Порядком надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 р. № 703 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 51, ст. 2035)

Державний реєстратор оформляє витяги, інформаційні довідки та виписки з Державного реєстру прав з використанням бланків витягів, інформаційних довідок, виписок єдиного зразка.

Зразок та опис бланків витягів, інформаційних довідок, виписок з Державного реєстру прав, а також вимоги до їх оформлення встановлює Мін'юст.

46. Витяг, інформаційна довідка, виписка з Державного реєстру прав формується на підставі відомостей, що містяться у ньому, з присвоєнням індексного номера, фіксацією дати та часу їх формування.

47. Для формування витягу, інформаційної довідки, виписки з Державного реєстру прав державний реєстратор вносить до Державного реєстру прав такі відомості:

1) реєстраційний номер, дата та час реєстрації заяви (запиту);

2) параметри запитованої інформації (у разі надання інформації з Державного реєстру прав у формі інформаційної довідки);

3) прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

4) найменування органу державної реєстрації прав;

5) номер та серія бланка витягу, інформаційної довідки або виписки з Державного реєстру прав.

48. У Державному реєстрі прав передбачено формування таких витягів:

витяг, який надається власнику нерухомого майна, його спадкоємцям (правонаступникам);

витяг, який надається особі, в інтересах якої встановлено обтяження речових прав на нерухоме майно;

витяг, який надається особі, яка має речові права на нерухоме майно, в процедурі державної реєстрації такого права;

витяг, який надається в процедурі державної реєстрації обтяження речових прав на нерухоме майно;

витяг, який надається в процедурі взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

Витяг, який надається власнику нерухомого майна, його спадкоємцям (правонаступникам), містить інформацію про державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, обтяження таких прав, наявну у розділі Державного реєстру прав, відкритому на такий об'єкт, на дату та час його формування.

У разі потреби власник нерухомого майна, його спадкоємці (правонаступники) можуть отримати витяг, який містить деталізовану інформацію про державну реєстрацію припинення речових прав інших осіб на нерухоме майно, що належить заявнику на праві власності; щодо державної реєстрації припинення обтяжень речових прав на таке нерухоме майно; щодо внесення змін до відповідних записів Державного реєстру прав.

Витяг, який надається особі, в інтересах якої встановлено обтяження речових прав на нерухоме майно, містить інформацію про державну реєстрацію обтяження права власності чи іншого речового права на нерухоме майно, яке встановлене в інтересах такої особи, на дату та час його формування.

У разі потреби особа, в інтересах якої встановлено обтяження речових прав на нерухоме майно, може отримати витяг, який містить деталізовану інформацію про внесення змін до відповідних записів Державного реєстру прав.

Витяг, який надається особі, що має речові права на нерухоме майно, в процедурі держав-

ної реєстрації такого права, містить інформацію про державну реєстрацію речового права на нерухоме майно, яке належить такій особі, на дату та час його формування.

У разі потреби заявник може отримати витяг, який формується в процедурі державної реєстрації речового права, обтяження речових прав, взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, який містить деталізовану інформацію про внесені зміни до відповідних записів Державного реєстру прав.

Витяг, який формується в процедурі державної реєстрації обтяження речових прав на нерухоме майно, містить інформацію про державну реєстрацію обтяження права власності чи іншого речового права на нерухоме майно на дату та час його формування.

Витяг, який формується в процедурі взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, містить інформацію про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна на дату та час його формування.

49. У разі відсутності у Державному реєстрі прав відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження державний реєстратор формує витяг про відсутність відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження на дату та час його формування.

50. У Державному реєстрі прав передбачено формування таких інформаційних довідок:

інформаційна довідка, яка надається щодо запитованого суб'єкта;

інформаційна довідка, яка надається щодо запитованого об'єкта нерухомого майна.

Інформаційна довідка, яка надається щодо запитованого суб'єкта, містить інформацію про державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, обтяження таких прав щодо запитованого суб'єкта на дату та час її формування.

Інформаційна довідка, яка надається щодо запитованого об'єкта нерухомого майна, містить інформацію про державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, обтяження таких прав щодо запитованого об'єкта нерухомого майна на дату та час її формування.

51. У разі відсутності у Державному реєстрі прав відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження державний реєстратор формує інформаційну довідку про відсутність відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження на дату та час її формування.

52. У разі потреби заявник може отримати інформаційну довідку, яка містить деталізовану інформацію про виникнення, перехід та припинення права власності та інших речових прав на нерухоме майно, обтяження таких прав щодо запитованого суб'єкта або об'єкта нерухомого майна,

а також про внесені зміни до відповідних записів Державного реєстру прав.

53. У Державному реєстрі прав передбачено формування таких виписок:

виписка, яка надається власнику нерухомого майна;

виписка, яка надається особі, що має речові права на нерухоме майно.

Виписка, яка надається власнику нерухомого майна, містить інформацію про отримання відомостей з Державного реєстру прав про державну реєстрацію права власності на нерухоме майно, яке належить такій особі, інших речових прав на таке нерухоме майно, обтяження таких прав на дату та час її формування.

Виписка, яка надається особі, що має речові права на нерухоме майно, містить актуальну інформацію про отримання відомостей з Державного реєстру прав про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно, яке належить такій особі, обтяження таких прав на дату та час її формування.

54. У разі відсутності у Державному реєстрі прав інформації про отримання відомостей з Державного реєстру прав про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження державний реєстратор формує виписку про відсутність інформації про отримання відомостей з Державного реєстру прав про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження на дату та час її формування.

Реєстраційна та облікова справа

55. На кожний окремий об'єкт нерухомого майна, право власності на який заявлено вперше, державний реєстратор на підставі прийнятого ним рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень відкриває реєстраційну справу.

56. Реєстраційна справа є формою групування документів, що були видані, оформлені або отримані органом державної реєстрації прав та державним реєстратором під час проведення державної реєстрації прав на об'єкт нерухомого майна, на який відкрито таку реєстраційну справу, а також документи, що були видані, оформлені або отримані органом державної реєстрації прав та державним реєстратором під час надання інформації з Державного реєстру прав щодо такого об'єкта, яка включає, зокрема:

заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень; про відкликання заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень; про скасування запису Державного реєстру прав; про надання витягу з Державного реєстру прав; про надання виписки з Державного реєстру прав тощо;

копії поданих заявником для проведення державної реєстрації прав документів, визначених у Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, Порядку надання витя-

гів з Державного реєстру речових прав, в інших нормативно-правових актах, прийнятих відповідно до зазначених порядків;

рішення державного реєстратора про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень; про відновлення розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень; про залишення заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень без розгляду у зв'язку з її відкликанням; про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень; про державну реєстрацію прав та їх обтяжень; про відмову в державній реєстрації прав та їх обтяжень тощо;

інші документи, що були видані, оформлені або отримані органом державної реєстрації прав та державним реєстратором під час проведення державної реєстрації прав та надання інформації з Державного реєстру прав.

Документи розміщуються в реєстраційній справі у порядку їх надходження і нумеруються.

Державний реєстратор із документів, які він долучає до реєстраційної справи, виготовляє їх електронні копії шляхом сканування, які розміщує у відповідному розділі Державного реєстру прав.

57. Державний реєстратор присвоює кожній реєстраційній справі реєстраційний номер, який відповідає реєстраційному номеру об'єкта нерухомого майна, на який така справа відкрита.

58. Державний реєстратор у випадках, встановлених Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», закриває реєстраційну справу на підставі прийнятого ним рішення про закриття розділу Державного реєстру прав та реєстраційної справи.

59. У випадках, встановлених законодавством, державний реєстратор за результатом розгляду заяви (запиту) відкриває облікову справу щодо кожної розглянутої заяви, запиту.

Облікова справа є формою групування документів, що були видані, оформлені або отримані органом державної реєстрації прав та державним реєстратором під час розгляду заяв, запитів, за результатом розгляду яких державним реєстратором відмовлено у їх задоволенні, а також під час розгляду заяв про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

Державний реєстратор присвоює кожній обліковій справі реєстраційний номер, який відповідає реєстраційному номеру заяви, запиту, щодо якої така справа відкрита.

Закриття розділів Державного реєстру прав

60. Державний реєстратор у разі знищення об'єкта нерухомого майна; поділу, об'єднання об'єкта нерухомого майна або виділу частки з об'єкта нерухомого майна закриває розділ Державного реєстру прав на підставі прийнято-

го ним рішення про закриття розділу Державного реєстру прав та реєстраційної справи.

Для закриття розділу Державного реєстру прав державний реєстратор вносить до відповідного розділу Державного реєстру прав такі відомості:

підстава для закриття розділу:

– назва рішення;

– дата формування рішення;

– індексний номер рішення;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав.

61. У разі відкриття раніше закритого розділу Державного реєстру прав у зв'язку з прове-

денням державної реєстрації права власності на об'єкт нерухомого майна, який поділяється чи частка з якого виділяється, або на об'єкти нерухомого майна, що об'єднуються, державний реєстратор вносить до відповідного розділу Державного реєстру прав такі відомості:

підстава для відкриття раніше закритого розділу:

– назва рішення;

– дата формування рішення;

– індексний номер рішення;

прізвище, ім'я та по батькові державного реєстратора;

найменування органу державної реєстрації прав.



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Методики експертної грошової оцінки земельних ділянок

від 16 листопада 2011 р. № 1248
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Внести до Методики експертної грошової оцінки земельних ділянок, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р.

№ 1531 «Про експертну грошову оцінку земельних ділянок» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1941), зміну, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 листопада 2011 р. № 1248

ЗМІНА, що вноситься до Методики експертної грошової оцінки земельних ділянок

Розділ VIII викласти у такій редакції:

«VIII. Оцінка права оренди земельної ділянки та права користування чужою земельною ділянкою»

42. Оцінка права оренди земельної ділянки або користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис) і право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій) (далі – користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію) ґрунтується на попередньому визначенні ринкової вартості земельної ділянки.

43. Оцінка прав орендодавця (власника) земельної ділянки визначається як сума чистого операційного доходу від надходження плати, визначеної договором оренди земельної ділянки

або договором користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для даної земельної ділянки, та поточною вартістю реверсії за формулою

$$Ц_{пв} = \sum_{t=1}^n \frac{Д_{ді}}{(1 + C_k)^t} + P,$$

де $Ц_{пв}$ – вартість прав власника земельної ділянки, наданої в оренду або користування на умовах емфітевзису чи суперфіцію;

$Д_{ді}$ – чистий операційний дохід від надходження плати, визначеної договором оренди земельної ділянки або договором користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію;

C_k – ставка капіталізації для землі;

P – поточна вартість реверсії;

n – кількість періодів (у роках), що залишилися до кінця строку оренди земельної ділянки або користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію, визначеного договором;

t – певний період (рік) у межах строку оренди або користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію, визначеного договором (t від 1 до n);

Оцінка права оренди земельної ділянки для орендаря або права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для користувача визначається як поточна вартість додаткового доходу, розмір якого визначається як різниця між ринковим рівнем чистого операційного або рентного доходу та чистим операційним доходом від надходження плати, визначеної договором оренди земельної ділянки або договором користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію.

44. Для проведення оцінки права оренди земельної ділянки або права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для орендаря земельної ділянки або користувача земельної ділянки, наданої на умовах емфітевзису чи суперфіцію, застосовуються такі методичні підходи:

зіставлення цін продажу;

капіталізація додаткового доходу орендаря земельної ділянки або користувача земельної ділянки, наданої на умовах емфітевзису чи суперфіцію від землі.

Відповідно до методичного підходу, що ґрунтується на зіставленні цін продажу, вартість права оренди земельної ділянки або права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для орендаря або користувача земельної ділянки, наданої на умовах емфітевзису чи суперфіцію, визначається на рівні ринкових цін продажу таких прав для подібних земельних ділянок, у тому числі на земельних торгах, з урахуванням таких розбіжностей, що впливають на їх ціну, як умови і дата продажу земельної ділянки, місце її розташування, фізичні характеристики, наявність обтяжень та обмежень щодо використання земельної ділянки, строк її оренди.

Вартість права оренди земельної ділянки або права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для орендаря або користувача земельної ділянки, наданої на умовах емфітевзису чи суперфіцію, визначається як медіанне або модальне значення скоригованих цін продажу зазначених прав щодо подібних об'єктів.

За методичним підходом, що базується на капіталізації доходу, вартість права оренди земельної ділянки або права користування земельною

ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію визначається як поточна вартість майбутнього додаткового доходу для орендаря земельної ділянки чи користувача земельної ділянки, наданої на умовах емфітевзису чи суперфіцію, за формулою

$$Ц_{пк} = \sum_{t=1}^n \frac{D_{oi}}{(1 + C_k)^t},$$

де $Ц_{пк}$ – вартість права оренди земельної ділянки, визначена шляхом непрямої капіталізації чистого доходу (у гривнях);

D_{oi} – додатковий дохід орендаря за i -й рік (у гривнях);

C_k – ставка капіталізації для землі;

n – кількість періодів (у роках), що залишилися до кінця строку оренди земельної ділянки або користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію, визначеного договором;

t – певний період (рік) у межах строку оренди земельної ділянки або користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію, визначеного договором (t від 1 до n);

Додатковий дохід обчислюється як різниця між ринковим рівнем чистого операційного або рентного доходу та чистим операційним доходом від надходження плати, визначеної договором оренди земельної ділянки або договором користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію.

Вартість права оренди земельної ділянки або права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для орендаря земельної ділянки чи користувача земельної ділянки, наданої на умовах емфітевзису чи суперфіцію, може бути також розрахована як різниця між ринковою вартістю земельної ділянки та вартістю інтересу власника земельної ділянки, наданої в оренду або користування на умовах емфітевзису чи суперфіцію.

45. Під час визначення вартості права оренди земельної ділянки або права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для забудованої земельної ділянки доцільно застосовувати принцип залишку для землі, яким передбачається здійснення розподілу ринкового рівня чистого операційного доходу між фізичними компонентами зазначеної вартості – землею та земельними поліпшеннями.

46. Вартість права оренди земельної ділянки для орендаря або права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію для користувача може бути від'ємною величиною, коли чистий операційний дохід від надходження плати, визначеної договором оренди земельної ділянки або договором користування земельною ділянкою, наданої на умо-

вах емфітевзису чи суперфіцію, буде більшим, ніж ринковий рівень чистого операційного або рентного доходу.

У разі продажу права оренди земельної ділянки, в тому числі на конкурентних засадах, вартість такого права визначається з урахуванням позитивного додаткового доходу потенційного орендаря.

47. Оцінка права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію проводиться з урахуванням впливу на функціональну цілісність її земельної ділянки, забудову, можливості найбільш ефективного використання.

При цьому оцінка права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію може проводитися стосовно земельних

ділянок, щодо яких зазначені права встановлені, та земельних ділянок, обтяжених такими правами.

Вартість затверджених прав визначається як різниця між ринковою вартістю земельної ділянки до встановлення таких прав і ринковою вартістю після їх встановлення.

Вартість права користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису чи суперфіцію може бути визначена також шляхом зіставлення цін продажу подібних земельних ділянок, відмінність яких полягає у наявності (відсутності) таких прав.

48. У передбачених законодавством випадках під час визначення вартості права постійного користування застосовується метод прямої капіталізації очікуваного додаткового доходу.».



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань оцінки майна

від 7 грудня 2011 р. № 1253
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України з питань оцінки майна зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

53

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 грудня 2011 р. № 1253

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань оцінки майна

1. У Порядку визначення розміру збитків від розкрадання, нестачі, знищення (псування) матеріальних цінностей, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 22 січня 1996 р. № 116 (ЗП України, 1996 р., № 6, ст. 192, № 17, ст. 464; Офіційний вісник України, 1997 р., число 4, с. 29, число 51, с. 27; 2009 р., № 101, ст. 3526):

1) пункт 2 викласти в такій редакції:

«2. Розмір збитків від розкрадання, нестачі, знищення (псування) матеріальних цінностей визначається шляхом проведення незалежної оцінки відповідно до національних стандартів оцінки. У разі визначення розміру збитків, що призвели до завдання майнової шкоди держа-

ві, територіальній громаді або суб'єкту господарювання з державною (комунальною) часткою в статутному (складеному) капіталі, розмір збитків визначається відповідно до методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України.»;

2) пункти 3 – 9 виключити.

2. У Порядку повернення у державну власність об'єктів приватизації у разі розірвання або визнання недійсними договорів купівлі-продажу таких об'єктів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2001 р. № 32 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 3, ст. 77; 2003 р., № 4, ст. 126; 2004 р., № 17, ст. 1172):

1) у пункті 7 слова і цифри «Методикою оцінки майна, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 р. № 1891 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 51, ст. 2669)» замінити словами «методикою оцінки майна, затвердженою Кабінетом Міністрів України»;

2) пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. У разі виявлення збитків, завданих державі покупцем об'єкта приватизації за час володіння ним, їх розмір визначається згідно з методикою оцінки майна, затвердженою Кабінетом Міністрів України.».

3. У Методиці оцінки майна, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 р. № 1891 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 51, ст. 2669; 2005 р., № 37, ст. 2299; 2008 р., № 100, ст. 3317; 2009 р., № 28, ст. 939, № 66, ст. 2287):

1) пункт 1 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«визначення розміру збитків, що призвели до завдання майнової шкоди державі, територіальній громаді або суб'єкту господарювання з державною (комунальною) часткою в статутному (складеному) капіталі, у разі необхідності обґрунтування наявності або установлення фактів розкрадання, нестачі, знищення (псування) майна.».

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим;

2) підпункт 7 пункту 6, абзац п'ятий пункту 12 і підпункт 3 пункту 51 доповнити після слів «(органу, уповноваженого управляти державним майном)» словами «або уповноваженою ним особою»;

3) четверте речення абзацу третього пункту 10 після слів «керівником державного органу приватизації» доповнити словами «або уповноваженою ним особою»;

4) у пункті 18:

абзац перший після слів «органу місцевого самоврядування» доповнити словами «або уповноваженою ним особою»;

в абзаці другому слова «іншої уповноваженої на це» замінити словами «уповноваженою ним»;

5) підпункт 5 пункту 28 після слів «керівниками цих органів» доповнити словами «або уповноваженими ними особами»;

6) друге речення пункту 49 після слів «(керівником органу, уповноваженого управляти державним майном)» доповнити словами «або уповноваженою ним особою»;

7) пункт 56, четверте речення абзацу другого пункту 79, пункт 100 після слів «керівником державного органу приватизації» доповнити словами «або уповноваженою ним особою»;

8) третє речення абзацу першого пункту 61 після слів «його керівником» доповнити словами «або уповноваженою ним особою»;

9) доповнити Методику розділом такого змісту:

«Визначення розміру збитків, що призвели до завдання майнової шкоди

103. Положення цього розділу застосовуються для визначення розміру збитків, що призвели до завдання майнової шкоди державі в особі державних органів, державних підприємств; територіальній громаді в особі органів місцевого самоврядування, комунальних підприємств або суб'єкту господарювання з державною (комунальною) часткою в статутному (складеному) капіталі (далі – особа, якій завдано збитків), у разі необхідності обґрунтування наявності або установлення факту розкрадання, нестачі, знищення (псування) майна (далі – пошкоджене майно).

104. Визначення розміру збитків здійснюється шляхом проведення незалежної оцінки. У разі коли державний орган або орган місцевого самоврядування є замовником проведення такої оцінки, виконавець оцінки обирається на конкурсних засадах в порядку, що встановлюється Фондом державного майна.

105. Дата оцінки визначається з урахуванням положень частини третьої статті 225 Господарського кодексу України.

Державний орган або орган місцевого самоврядування приймають рішення про розмір збитків з використанням звіту про оцінку збитків за умови наявності позитивного висновку рецензента такого звіту.

106. Вихідними даними для оцінки є матеріали інвентаризації, документи з бухгалтерського обліку, оцінки пошкодженого майна, що проводилася з метою, зокрема, його приватизації (корпоратизації), оренди, проектно-кошторисна документація, документи бюро технічної інвентаризації на нерухоме майно, землевпорядна документація на земельну ділянку у разі повернення у державну власність об'єкта приватизації, що був проданий разом із земельною ділянкою, на якій він розташований, документи з відомостями про фізичний стан та технічні характеристики майна, фінансова звітність, матеріали аудиторських перевірок, фінансово-економічного аналізу, а також інші документи.

Під час оцінки може використовуватися інша інформація, необхідна для оцінки збитків, зокрема результати аналізу ринку подібного до пошкодженого майна.

107. Оцінка збитків проводиться із застосуванням будь-якого з методичних підходів, який найбільш повно відповідає меті оцінки. Обґрунтування застосування методичних підходів та окремих оціночних процедур у процесі оцінки з урахуванням статті 22 Цивільного кодексу України зазначається у звіті про оцінку збитків.

Оцінка збитків проводиться на підставі принципів, визначених пунктами 4 – 10 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 р. № 1440 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1995), та припущення про типовий характер використання майна.

108. У разі неможливості фізичного відновлення пошкодженого майна або коли вартість його відновлювального ремонту з урахуванням фізичного зносу його складових, які зазнали пошкодження, та знос, що не підлягає усуненню під час ремонту, в сумі не менші за ринкову вартість такого майна до завдання майнової шкоди, розмір реальних збитків дорівнює ринковій вартості неспеціалізованого майна, визначеній із застосуванням порівняльного та (або) дохідного підходів, або залишкової вартості відтворення (заміщення) спеціалізованого майна, визначеній із застосуванням витратного підходу, виходячи з його стану до розкрадання, нестачі, знищення (псування). За умови повернення пошкодженого майна особі, якій завдано збитків, розмір реальних збитків дорівнює вартості такого майна, визначеній на дату оцінки виходячи з його стану до розкрадання, нестачі, знищення (псування), зменшеній на вартість пошкодженого майна, визначену виходячи з його стану після розкрадання, нестачі, знищення (псування).

В іншому разі, коли пошкоджене майно підлягає фізичному відновленню і при цьому вартість його відновлювального ремонту з урахуванням фізичного зносу його складових, які зазнали розкрадання, нестачу, знищення (псування), та знос, що не підлягає усуненню під час ремонту, в сумі не перевищують його ринкову вартість до розкрадання, нестачі, знищення (псування), розмір реальних збитків дорівнює сумі вартості його відновлювального ремонту з урахуванням фізичного зносу його складових, які зазнали розкрадання (нестачу, знищення, псування), та зносу, що не підлягає усуненню. При цьому вартість відновлювального ремонту з урахуванням фізичного зносу його складових визначається шляхом застосування методу прямого відтворення.

Оцінка реальних збитків, що є наслідком розкрадання, нестачі, знищення (псування) колісних транспортних засобів, проводиться згідно з методикою, затвердженою Мін'юстом та Фондом державного майна.

109. У разі об'єктивної неможливості використання майна особою, якій завдано збитків у результаті порушення її прав, або неправомірного використання її майна, що унеможливило самостійне використання майна такою особою, або отримання доходу від його використання іншою особою визначається розмір упущеної вигоди.

Оцінка упущеної вигоди проводиться шляхом застосування:

оціночної процедури накопичення або калькулювання чистого операційного доходу (чистого грошового потоку, прибутку), який не отримала особа, якій завдано збитків, починаючи з установленної дати неможливості власного використання нею майна до дати оцінки;

оціночної процедури дисконтування чистого операційного доходу (чистого грошового потоку, прибутку), що не отримує особа, якій завдано збитків, від дати відшкодування збитків у розмірі вартості майна, визначеній виходячи із стану майна до розкрадання (нестачі, знищення, псування), або дати, з якої таке використання буде можливим, до дати оцінки, з урахуванням абзацу другої частини третьої статті 22 Цивільного кодексу України (у разі припущення про неможливість використання майна особою після дати оцінки);

інших оціночних процедур з визначення розміру упущеної вигоди.

У таких випадках розмір збитків дорівнює розміру реальних збитків, визначеному відповідно до пункту 108 цієї Методики, та розміру упущеної вигоди.

Звіт про оцінку збитків повинен містити чітке обґрунтування застосованих оціночних процедур з визначення розміру реальних збитків та упущеної вигоди.

110. Стандартизована оцінка збитків проводиться у таких випадках:

відсутність вихідних даних, що містять інформацію про пошкоджене майно до та після його розкрадання (нестачі, знищення, псування), крім даних бухгалтерського обліку;

неможливість особистого огляду пошкодженого майна виконавцем оцінки, що не дає йому змоги отримати відомості про стан майна до та після розкрадання (нестачі, знищення, псування);

завдання майнової шкоди внаслідок неправомірних дій з грошовими коштами.

У разі неможливості проведення незалежної оцінки збитків у випадках, зазначених в абзацах другому і третьому цього пункту, оцінка збитків полягає у збільшенні балансової залишкової вартості пошкодженого майна, визначеної станом на дату оцінки, встановлену для приватизації (корпоратизації) або передавання його в оренду; останню звітну дату балансу підприємства – балансоутримувача пошкодженого майна до розкрадання (нестачі, знищення, псування), на коефіцієнт, що дорівнює добутку індексів цін виробників промислової продукції за галузями промисловості або індексів цін на будівельно-монтажні роботи за типами будівель і споруд, які визначаються Держстатом, за період з дати, на яку була визначена балансова залишкова вартість майна, до дати оцінки збитків. У разі відсутності інформації про залишкову балансову вартість майна або якщо така вартість дорівнює нулю на дату

оцінки, встановлену для приватизації (корпоратизації) або передавання його в оренду; останню звітну дату балансу підприємства – балансоутримувача пошкодженого майна до розкрадання (нестачі, знищення, псування), збільшенню підлягає первісна (переоцінена) балансова вартість такого майна, зменшена на 50 відсотків.

Результати оцінки відображаються в акті оцінки збитків, складеному за формою згідно з додатком 20.

У разі завдання майнової шкоди внаслідок неправомірних дій з грошовими коштами оцінка збитків проводиться шляхом збільшення суми грошових коштів на коефіцієнт, що розраховується на підставі встановлених Національним банком облікових ставок за період починаючи з дати завдання майнової шкоди до дати оцінки.

Результати оцінки відображаються в акті оцінки збитків, складеному за формою згідно з додатком 21.

Акт оцінки збитків підлягає рецензуванню відповідно до законодавства про оцінку та оціночну діяльність і за умови наявності позитивного висновку рецензента затверджується органом дер-

жавної влади (органом місцевого самоврядування) відповідно до пункту 18 цієї Методики.

У разі оцінки збитків, завданих державі в особі державних підприємств; територіальній громаді в особі комунальних підприємств; суб'єктам господарювання з державною (комунальною) часткою в статутному (складеному) капіталі, акт оцінки складається комісією, утвореною на підприємстві (у суб'єктів господарювання), який за дорученням органу, уповноваженого управляти майном такого підприємства (суб'єкта), за наявності позитивного висновку рецензента акта оцінки затверджується керівником підприємства (суб'єкта) або уповноваженою ним особою.»;

10) додатки 1, 2, 4, 6, 17 до Методики після слів «(органу, уповноваженого управляти державним майном)» доповнити словами «або уповноваженою ним особою»;

11) додатки 7, 16, 18, 19 до Методики після слів «посада керівника державного органу приватизації» доповнити словами «або уповноваженою ним особи»;

12) доповнити Методику додатками 20 і 21 такого змісту:

Зразок

«Додаток 20
до Методики

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада уповноваженої особи державного органу
(органу місцевого самоврядування, державного
(комунального) підприємства, суб'єкта господарювання)

М. П.

(підпис)

(ініціали та прізвище)

20__ р.

56

АКТ оцінки збитків, які завдано суб'єкту господарювання (державі, територіальній громаді в особі)*

(повне найменування державного органу

(органу місцевого самоврядування, державного (комунального)

підприємства, суб'єкта господарювання)

внаслідок розкрадання (нестачі, знищення, псування) такого майна:

(назва майна, його розташування, площа (для нерухомості),

повне найменування балансоутримувача

майна та його код згідно з ЄДРПОУ)

Дата оцінки ____ 20__ р.

Дата оцінки, встановлена для _____
(мета оцінки)

____ 20__ р.

На підставі наданих вихідних даних визначено розмір збитків:

Найменування майна	Балансова залишкова вартість майна, тис. гривень**	Дата введення індексу цін виробників промислової продукції за галузями промисловості або індексу цін на будівельно-монтажні роботи	Індекс цін виробників промислової продукції за галузями промисловості або індекс цін на будівельно-монтажні роботи	Коефіцієнт індексації	Розмір збитків
1	2	3	4	5	6

(посада оцінювача (членів комісії),
що провів (провели) оцінку)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

* Зазначається необхідне.

** У разі відсутності відомостей про балансову залишкову вартість або якщо така вартість дорівнює нулю на колишню дату оцінки, у графі 2 зазначаються відомості про балансову (переоцінену) вартість майна, зменшену на 50 відсотків.

Додаток 21
до Методики

Зразок

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада уповноваженої особи державного органу
(органу місцевого самоврядування, державного
(комунального) підприємства, суб'єкта господарювання)

М. П.

(підпис)

(ініціали та прізвище)

_____ 20__ р.

АКТ

**оцінки збитків, які завдано суб'єкту господарювання
(державі, територіальній громаді в особі)***

(повне найменування державного органу

(органу місцевого самоврядування, державного (комунального)

підприємства, суб'єкта господарювання)

внаслідок неправомірних дій з грошовими коштами в розмірі:

_____ гривень

(сума словами)

Дата оцінки _____ 20__ р.

Дата завдання майнової шкоди внаслідок _____
(суть неправомірних дій)

_____ 20__ р.

На підставі наданих вихідних даних визначено розмір збитків:

Дата введення облікової ставки Національного банку	Строк дії облікової ставки, днів**	Річний розмір облікової ставки, відсотків	Щоденний розмір облікової ставки, відсотків	Коефіцієнт індексації
1	2	3	4	5

Таким чином, розмір збитків становить:

_____ x _____ = _____
(сума грошових коштів) (коефіцієнт індексації) (розмір збитків)

(посада оцінювача (членів комісії),
що провів (провели) оцінку)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

* Зазначається необхідне.

** Для першого періоду зазначається строк дії облікової ставки з урахуванням дати завдання майнової шкоди; для останнього періоду зазначається строк дії облікової ставки з урахуванням дати оцінки.».



ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Питання системи обліку публічної інформації

від 21 листопада 2011 р. № 1277

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Положення про систему обліку публічної інформації, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям у тримісячний строк забезпечити:

створення, функціонування та ведення системи обліку публічної інформації;

доступ до системи обліку публічної інформації.

3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування забезпечити створення, функціонування та ведення системи обліку публічної інформації.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 21 листопада 2011 р. № 1277

ПОЛОЖЕННЯ

про систему обліку публічної інформації

1. Це Положення встановлює загальні вимоги щодо забезпечення збереження та доступу до публічної інформації шляхом створення, функціонування і ведення системи обліку публічної інформації, в якій реєструються документи, що перебувають у суб'єктів владних повноважень.

2. Система обліку публічної інформації (далі – система обліку) – це електронна база даних, що містить інформацію про документи, які перебувають у суб'єкта владних повноважень (далі – документи).

3. Адміністратором системи обліку є суб'єкт владних повноважень, що забезпечує її створення, функціонування та ведення в межах своїх повноважень.

4. Адміністратор системи обліку забезпечує: реєстрацію документів; стабільну роботу системи обліку; оприлюднення системи обліку на офіційному веб-сайті, а в разі його відсутності – в інший прийнятний спосіб;

надання доступу до системи обліку за запитом; здійснення оновлення програмного забезпечення системи обліку;

можливість пошуку, перегляду, отримання електронних копій шляхом копіювання інформації з системи обліку в цілому або її частин користувачами системи обліку;

здійснення інших функцій відповідно до законодавства.

5. Реєстрація документів здійснюється шляхом внесення в облікову картку таких відомостей про документи в електронному вигляді:

- номер облікової картки;
- назва документа;
- номер документа;

дата створення документа;

дата надходження документа;

джерело інформації (автор, відповідний підрозділ);

передбачена законом підстава віднесення інформації до категорії з обмеженим доступом;

строк обмеження доступу до інформації (у разі, якщо вона віднесена до інформації з обмеженим доступом);

галузь;

ключові слова;

тип, носій (текстовий документ, плівки, відео та аудіозаписи тощо);

вид (нормативні акти, угоди, рішення, протоколи, звіти, прес-релізи);

проекти рішень (доповідні записки, звернення, заяви, подання, пропозиції, листи тощо);

форма зберігання документа;

місце зберігання документа.

У разі потреби може зазначатися додаткова інформація.

6. Система обліку ведеться державною мовою.

7. Внесення змін до системи обліку у разі виявлення неточності, помилки або зміни інформації про документ, внесеної раніше, здійснюється шляхом створення додаткової до існуючої облікової картки, із зазначенням у системі обліку факту внесення змін, змісту змін та дати.

8. Внесення до системи обліку відомостей про документи здійснюється з урахуванням частини сьомої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

9. Захист інформації в системі обліку здійснюється шляхом створення комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю.

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 31 жовтня 2011 р. № 1366/1574/181

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства фінансів України, Фонду державного майна України, Міністерства економіки України від 16.10.95 № 164/1269/158

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 18 листопада 2011 р. за № 1322/20060

З метою приведення нормативно-правових актів у відповідність із законодавством з питань приватизації НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства фінансів України, Фонду державного майна України, Міністерства економіки України від 16.10.95 № 164/1269/158 «Про затвердження Порядку надання відстрочки платежу покупцям об'єктів незавершеного будівництва», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 27.10.95 за № 390/926.

2. Департаменту фінансів виробничої сфери та майнових відносин (Мельниченко С. І.) в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Міністра фінансів України Мярковського А. І., заступника Голови Фонду державного майна України Хотєя І. І., заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі України – керівника апарату Павленка В. П.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Міністр фінансів України Ф. ЯРОШЕНКО

Голова Фонду державного майна України О. РЯБЧЕНКО

*Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного розвитку
і торгівлі України А. КЛЮЄВ*



ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 31 жовтня 2011 р. № 1585/1

Про затвердження Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 листопада 2011 р. за № 1351/20089

Відповідно до положень статей 13 та 23 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», пунктів 62 – 67 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440, та з метою встановлення єдиного порядку і правил здійснення рецензентами, що працюють у державних органах приватизації, посилення контролю за додержанням законодавства суб'єктами оціночної діяльності та іншими

суб'єктами під час проведення оцінки майна НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв, що додається.

2. Департаменту оціночної діяльності забезпечити реєстрацію цього наказу в Міністерстві юстиції України.

3. Департаменту оціночної діяльності довести цей наказ до відома начальників регіональних відділень Фонду державного майна та начальника Фонду майна Автономної Республіки Крим, саморегульованих організацій оцінювачів, суб'єктів

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 5 грудня 2011 р. № 92. – Прим. ред.

оціночної діяльності, оцінювачів та інших заінтересованих органів.

4. Цей наказ набирає чинності через 10 днів після його державної реєстрації, але не раніше дня його офіційного опублікування*.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
25 листопада 2011 р. за № 1351/20089

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
31.10.11 № 1585/1

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв

I. Загальні положення

1.1. Це Положення визначає процедуру проведення рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав (далі – звіти про оцінку майна) рецензентами, що працюють в апараті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв (далі – регіональні відділення), з метою забезпечення процедури рецензування з дотриманням вимог статті 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – Закон), положень пунктів 62 – 67 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440 (далі – Національний стандарт № 1).

1.2. У цьому Положенні терміни вживаються у значенні, наведеному в національних стандартах оцінки майна та інших нормативно-правових актах з оцінки майна.

II. Підстави для проведення рецензування звітів про оцінку майна рецензентами, що працюють в апараті Фонду державного майна України та його регіональних відділень

2.1. Відповідно до вимог пункту 62 Національного стандарту № 1 рецензування звіту про оцінку майна здійснюється на підставі письмового запиту особи, яка використовує оцінку майна та її результати для прийняття рішень, у тому числі на вимогу замовників (платників) оцінки майна, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, судів та осіб, які заінтересовані у неупередженому критичному розгляді оцінки майна, а також за власною ініціативою суб'єкта оціночної діяльності.

2.2. Рецензування звітів про оцінку майна рецензентами, що працюють в апараті Фонду дер-

жавного майна України та його регіональних відділень, є обов'язковим у випадках прийняття, погодження та затвердження оцінки майна органом державної влади або органом місцевого самоврядування у порядку, визначеному положеннями пунктів 17 – 19 Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891 (зі змінами).

2.3. У випадках, передбачених пунктом 2.2 цього розділу, звіти про оцінку майна (разом із супровідними та іншими документами з питань здійснення оцінки та рецензування звітів), що надходять до структурного підрозділу оціночної діяльності Фонду державного майна України (або відповідних структурних підрозділів регіональних відділень), попередньо розглядаються профільними структурними підрозділами Фонду державного майна України (структурними підрозділами регіональних відділень), до функціональних повноважень яких належать питання управління майном, яке є об'єктом оцінки звіту.

У супровідних документах (службових записках), з якими надаються звіти про оцінку майна, мають міститися відповідні висновки щодо необхідності здійснення рецензування наданих звітів. У висновках також відображається інформація про земельну ділянку, на якій розташовані об'єкти нерухомого майна.

2.4. У разі відсутності рецензентів у регіональному відділенні Фонду державного майна України рецензування здійснюють рецензенти апарату Фонду.

III. Вимоги до звіту про оцінку майна, що надійшов для рецензування

3.1. У випадках, передбачених пунктом 2.1 розділу II цього Положення, до письмового запиту на проведення рецензування додається оригінал звіту про оцінку майна, який має бути прошитий (прошнурований), пронумерований, скріплений підписом та печаткою суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання, що проводив оцін-

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 12 грудня 2011 р. № 94. – Прим. ред.

ку. Винятки можуть стосуватися лише випадків, передбачених пунктами 3.4 і 3.6 цього розділу.

3.2. Звіт про оцінку майна має відповідати вимогам пункту 56 Національного стандарту № 1 у разі, якщо він складений у повній формі.

3.3. Звіт про оцінку майна дозволяється складати у стислій формі у разі доопрацювання (актуалізації) оцінки об'єкта оцінки на нову дату оцінки, а також в інших випадках, визначених відповідними національними стандартами. Звіт, складений у стислій формі, має відповідати вимогам пунктів 57 – 58 Національного стандарту № 1.

3.4. У разі надходження запитів від правоохоронних та контролюючих органів державної влади щодо проведення процедури рецензування звітів про оцінку майна допускається рецензування копій таких звітів.

Текст документа відтворюється повністю.

Обсяг копії звіту про оцінку майна має бути однаковим з оригіналом звіту (описова частина, розрахункова частина та всі додатки).

У копіях повинні відображатися всі виправлення, зроблені в оригіналі.

Копія звіту про оцінку майна має бути виконана якісно: всі аркуші копії звіту про оцінку майна (з додатками до нього у повному обсязі, що містить оригінал звіту) мають бути чіткими.

Копія звіту про оцінку майна не може містити у додатках до нього інших документів, окрім тих, що містить оригінал звіту про оцінку майна. Замовники рецензії не можуть доповнювати копію звіту про оцінку майна, що додається до запиту про рецензування, іншими документами.

Копія звіту про оцінку майна виготовляється та засвідчується в установленому законодавством порядку.

Надіслана копія звіту про оцінку майна, що не відповідає зазначеним вище вимогам, до розгляду не приймається та повертається заявнику для оформлення її належним чином.

3.5. Копія звіту про оцінку майна, що відповідає вимогам пункту 3.4 цього розділу, направлена правоохоронними чи контролюючими органами на рецензування, після рецензування зберігається в державному органі приватизації як додаток до рецензії.

3.6. У разі прийняття Фондом або його регіональним відділенням рішення про проведення рецензування звіту про оцінку майна, який надходить від юридичної особи (у статутному капіталі якої відсутня державна частка) або фізичної особи, до звернення має бути доданий оригінал звіту про оцінку майна або нотаріально засвідчена копія звіту про оцінку майна. Надіслана копія звіту про оцінку майна після рецензування зберігається в державному органі приватизації як додаток до рецензії. Надісланий оригінал звіту про оцінку майна повертається заявнику.

3.7. У разі надходження письмового запиту на проведення рецензування звіту про оцінку май-

на, надісланого судом, на рецензування направляється оригінал звіту про оцінку майна, складений з урахуванням вимог пункту 3.2 цього розділу. У цьому випадку звіт повертається до відповідного суду.

IV. Процедура проведення рецензування

4.1. Відповідно до положень статті 4 Закону рецензування звіту про оцінку майна полягає в його критичному розгляді та наданні висновків щодо його повноти, правильності виконання та відповідності застосованих процедур оцінки майна вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна в порядку, визначеному Законом та нормативно-правовими актами з оцінки майна.

4.2. Рецензування звіту про оцінку майна рецензентами Фонду державного майна України та його регіональних відділень здійснюється в межах повноважень, визначених Законом, положеннями пунктів 62 – 67 Національного стандарту № 1, іншими нормативно-правовими актами з оцінки майна та посадовими інструкціями.

4.3. Строки рецензування звітів про оцінку майна визначаються з урахуванням строків виконання нормативно-правових та розпорядчих актів, на виконання яких здійснювалася оцінка майна, але не повинні перевищувати 30 календарних днів з дня надходження звіту про оцінку майна до структурного підрозділу, який забезпечує його рецензування.

4.4. Якщо за результатами рецензування звіту про оцінку майна встановлено, що він класифікується за ознакою абзацу п'ятого пункту 67 Національного стандарту № 1 як такий, що не відповідає вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна, є неякісним та непрофесійним і не може бути використаний, то такий звіт про оцінку майна залишається у Фонді державного майна України або його регіональному відділенні та у встановленому порядку направляється разом із рецензією на звіт на розгляд Наглядової ради з питань оціночної діяльності для прийняття відповідного рішення, після чого оригінал звіту повертається заявнику за його зверненням.

4.5. Інформація про результати рецензування звітів, які класифікуються за ознаками, наведеними у абзаці п'ятому пункту 67 Національного стандарту № 1, а також щодо рецензентів, по яких прийняті рішення згідно з пунктом 5.3 розділу V цього Положення, оприлюднюється на веб-сайті Фонду державного майна України.

4.6. У разі незгоди оцінювача або суб'єкта оціночної діяльності із рецензією на звіт про оцінку майна він має право звернутися із відповідним листом до Наглядової ради з питань оціночної діяльності, яка розгляне зазначене питання відповідно до Порядку роботи Наглядової ради з питань оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 08.05.02 № 791, зареєстрованого в Міністерстві

юстиції України 04.06.02 за № 477/6765 (зі змінами).

4.7. Порядок організації роботи зі звітами про оцінку майна, які містять конфіденційну інформацію, що є власністю держави, визначається Інструкцією про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять службову інформацію, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 27.11.98 № 1893 (зі змінами).

V. Відповідальність рецензентів, що працюють в апараті Фонду державного майна України, його регіональних відділень, за порушення законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність

5.1. Рецензенти, що працюють в апараті Фонду державного майна України та його регіональних

відділень, згідно з положеннями частини третьої статті 32 Закону несуть відповідальність в порядку, встановленому законами.

5.2. Відповідно до положень частини четвертої статті 21 Закону розгляд та надання пропозицій щодо скарг на оціночну діяльність суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання, у тому числі тих, які виникли під час проведення рецензування звіту про оцінку майна рецензентами, що працюють в апараті Фонду державного майна України, його регіональних відділень, належать до повноважень Наглядової ради з питань оціночної діяльності.

5.3. Спори, пов'язані з оцінкою майна, майнових прав, згідно з положеннями статті 33 Закону вирішуються в судовому порядку.

Директор Департаменту оціночної діяльності М. ГОРЯЙНОВ



**ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ**

від 29 листопада 2011 року № 1715

Про затвердження переліку безоплатних адміністративних послуг, які надаються Фондом державного майна України

62

На виконання пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1076-р «Про затвердження плану заходів щодо реформування системи надання адміністративних послуг» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Перелік безоплатних адміністративних послуг, які надаються Фондом державного майна України (додаток до наказу).

2. Керівникам структурних підрозділів Фонду в разі внесення змін до чинної нормативної бази, ре-

зультатом чого є встановлення нової адміністративної послуги або ліквідація існуючої, в тижневий строк після набрання чинності таким нормативним актом надавати інформацію Управлінню координації розробки та виконання програмних документів для внесення відповідних змін до переліку.

Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

Додаток до наказу від 29.11.11 № 1715

Перелік безоплатних адміністративних послуг, які надаються Фондом державного майна України

Назва адміністративної послуги	Структурний підрозділ, що надає адміністративну послугу	Нормативно-правові акти, якими передбачено надання адміністративної послуги	Порядок надання та стандарт адміністративної послуги
Ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності та надання інформації (відомостей або витягу) з нього	Управління інформаційних технологій та моніторингу Департаменту біржової діяльності та інформаційних технологій	Закон України від 21.09.06 № 185-V «Про управління об'єктами державної власності» (абзац «е» пп. 2 п. 1 ст. 7 та ст. 12); постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.05 № 1121 «Про затвердження Методики проведення інвентаризації об'єктів державної власності»	Стандарт адміністративної послуги з надання інформації (відомостей або витягу) з Єдиного реєстру об'єктів державної власності, затверджений наказом ФДМУ від 18.08.11 № 1229 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 9 вересня 2011 року за № 1066/19804

Назва адміністративної послуги	Структурний підрозділ, що надає адміністративну послугу	Нормативно-правові акти, якими передбачено надання адміністративної послуги	Порядок надання та стандарт адміністративної послуги
		(зі змінами та доповненнями); постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.04 № 467 «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності» (зі змінами та доповненнями)	
Видання дозволу на відчуження державного майна	Управління з питань розпорядження об'єктами державної власності Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності	Закони України від 21.09.06 № 185-V «Про управління об'єктами державної власності» (абзац «и» пп. 2 п. 1 ст. 7) та від 04.03.92 № 2163-XII «Про приватизацію державного майна» (ч. 4 ст. 12); Порядок відчуження об'єктів державної власності, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 06.06.07 № 803 (п. 6, зі змінами та доповненнями)	Стандарт адміністративної послуги з надання згоди (дозволу) на відчуження державного майна, затверджений наказом ФДМУ від 14.06.10 № 803
Забезпечення передачі майна творчим спілкам	Управління з питань розпорядження об'єктами державної власності Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності	Закон України від 21.09.06 № 185-V «Про управління об'єктами державної власності» (абзац «є» пп. 2 п. 1 ст. 7)	Стандарт адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам, затверджений наказом ФДМУ від 12.05.11 № 708 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 31.05.11 за № 644/19382
Надання довідок з Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності	Управління з питань оціночної діяльності Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності	Закон України від 12.07.01 № 2658-III «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (ст. 22)	Порядок ведення Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності та надання довідок з нього, затверджений наказом ФДМУ від 25.05.04 № 995 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 10.06.04 за № 715/9314; Стандарт надання Фондом державного майна України адміністративної послуги щодо ведення Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності, затверджений наказом ФДМУ від 30.06.10 № 907
Реєстрація фізичних осіб (оцінювачів) у Державному реєстрі оцінювачів	Управління з питань оціночної діяльності Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності	Закон України від 12.07.01 № 2658-III «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (ст. 17)	Порядок реєстрації фізичних осіб (оцінювачів) у Державному реєстрі оцінювачів, затверджений наказом ФДМУ від 19.12.01 № 2355 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 28.12.01 за № 1092/6283;

Назва адміністративної послуги	Структурний підрозділ, що надає адміністративну послугу	Нормативно-правові акти, якими передбачено надання адміністративної послуги	Порядок надання та стандарт адміністративної послуги
			Стандарт надання адміністративної послуги Фондом державного майна України з реєстрації фізичних осіб (оцінювачів) у Державному реєстрі оцінювачів, затверджений наказом ФДМУ від 01.07.10 № 912
Видача рішень про розпорядження активами, що належать господарським товариствам	Управління фінансового аналізу та відновлення платоспроможності Департаменту корпоративного управління	Наказ ФДМУ від 08.11.05 № 2946 «Про затвердження Положення про порядок здійснення контролю за розпорядженням активами, що належать господарським товариствам», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 28.02.06 за № 208/12082	Стандарт надання адміністративної послуги на розпорядження активами, що належать господарським товариствам, затверджений наказом ФДМУ від 02.09.09 № 1384
Експертиза доцільності реструктуризації підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави	Управління фінансового аналізу та відновлення платоспроможності Департаменту корпоративного управління	Положення про порядок реструктуризації підприємств, затверджене наказом ФДМУ від 06.02.07 № 201 та зареєстроване в Міністерстві юстиції України 23.04.07 за № 404/13671	Стандарт надання адміністративної послуги з експертизи доцільності реструктуризації підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, затверджений наказом ФДМУ від 14.06.10 № 788
Ведення реєстру концесійних договорів	Управління з питань державним майном та орендних відносин Департаменту управління державним майном, договірному менеджменту та комунікаційного забезпечення	Закони України від 16.07.99 № 997-XIV «Про концесії» (ст. 14) та від 21.09.06 № 185-V «Про управління об'єктами державної власності» (ст. 7)	Стандарт надання Фондом державного майна України адміністративної послуги з реєстрації концесійних договорів державного майна, затверджений наказом ФДМУ від 02.09.09 № 1387

Директор Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності Є. ГРИГОРЕНКО

✓ 3 метою створення сприятливих умов для святкування 8 березня – Міжнародного жіночого дня, 1 і 2 травня – Дня міжнародної солідарності трудящих та 28 червня – Дня Конституції України, а також раціонального використання робочого часу розпорядженням Кабінету Міністрів України «Про перенесення робочих днів у 2012 році» від 28.11.11 № 1210-р рекомендовано керівникам підприємств, установ та організацій (за винятком органів Пенсійного фонду України, Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта»,

Державної казначейської служби та банківських установ) **перенести** у порядку і на умовах, установлених законодавством, у 2012 році для працівників, яким встановлено п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями, робочі дні з

п'ятниці 9 березня – на суботу 3 березня, понеділка 30 квітня – на суботу 28 квітня, п'ятниці 29 червня – на суботу 7 липня.

Спеціальний режим роботи банків та їх установ у зазначені дні визначає Національний банк України.